

רפאל המלאך

הנואל לכנסת ישראל מכל צרה וצוקה . בספר הזה נקבצו

- (א) סגולות וקמיעות על כל צרה שלא תבוא . מאת הצדיקים
הקדמונים הספורסמים בעולם ז"ע . וגם קמיע חדשה למגפה
מאת המגיד הקדוש ממוריסק וצוקלה"ה ז"ע
- (ב) רפואות מועילות להרבה מחלות . הן רפואות בייתיות והן
רפואות רוכליות . מאותן שניתנה רשות מאת הממשלה למוכרן לכל .
ונזכרות בשמותן של לשון ליטין כדי שיוכל כל איש לקנותן .
- (ג) לחשים להרבה מחלות כפי המקובל מדור דור . ועוד מלבד זה
נמצאו בו הרבה ענינים נחוצים מאד לכל אדם .

כל אלה חברתי אנכי הצעיר באלופי ישראל עבד לעבדי ה'
יהודה יודל בר' ישראל יצהק ז"ל ראוענבערג .
תחונה בעת בעיר לאדז . לפנים רב בק"ק מארלא .
מחבר הספרים ידות נדרים . שערי זהר תורה .
אליהו הנביא . הסר מנוע רבינו יהודה החסיד וצוקלה"ה .

הקדמה

כתוב אשרי משכיל אל דל. ואין דל כמו החולה המועט על ערש דיו. כי אף יד עשיר גדול הוא מה הנאה לו אז מעשרו. והנה משמעות משכיל הוא נפשו לעיין בדבר בהשכל ודעת איך ובמה לעזור לו. וזה עיקר מלת בקור צוים לעיין ולבקר את מחלתו כדי להבין במה טבל לעזור לו. והנה אמת הדבר שכבר חשבתי בזה ואמרתיו בפירוש. כי אני אקח עלי עצודה הזאת. להוציא לאור ספר בזה הנחוך מאוד להמלא בו סגולות מועילות ורפואות ביחוד גם רפואות וכליות. מאותן שיתנה רשות לכל אדם לעשותן בלי רופא. כי לא בכל מקום ובכל זמן יש באפשרות להשיג תיבך רופא. ובפרט העניים שזין ידם משגת לקרות רופא. וכל הספרים כאלה שהופיעו לאור עד עתה אין גם אחד מהם שיהי' בו תכלית המצוקה. כי בשורה הראשונה עומדים הספרים שבלי אמונה. מעשי טובה. ובה פסח. תולדות אדם. נפגעות חלקים. זכירה. הגה הספר מעשי טובה אמת שהוא היוצר מועיל. אבל הרפואות שנמלאות בו מעט מעט הנה. זעיקרו נתחבר רק על יסודי ה"גיגנא" איך להשמר לבדתי ליפול במחלה. ושאר הספרים שיכרתי הלא הרפואות שמכרז בהם הן עוד מומנים הקדמונים כאשר חכמת הרפואה עמדה בשפל המלכ דלה ורזה. ולא היו עוד בתי רוחלים גדולים כמו היום. רק היו רוחלים מחזירים בעיירות עם לזרות בתמנים. והיו נוהגים אז לרפאות את החולים עם כל דברים נמאסים. דהיינו מיני לואה. מיני שתן. מיני מרה. חלבון ומלחון. חלב דוב. עור זאב. זנב ארי. קרן חזי. כלפי הפיל. פני נשר. חבני העטלף. ועוד בדומה להם. או שהדבר נמאס ונתעב ביותר או שרחוק הדבר להשיגו. ומה הועילו חכמים בתקנתן. וכן גם הקמיעות המוצאים באלו הספרים ג"כ על פי רוב הם מה שאסור עפי' דין לעסוק בהם. כי מי זה ירהב לבו בימים האלה לעסוק בהשבעות מלאכים אדירים וקדושים. ומלבד זה הן מלאות שבושים מחמת שגגת טעות הדפוס. והנה אחרי ספרים הנזכרים קמו עוד בעלי מחברים אשר טחנו קימחא עמינא וקבלו דין מן דין להעתיק סגולות ורפואות מן המינים אשר זכרתי. והרבה עמלתי להשיג הספרים האחרונים שאינם נמלאים כל כך במדינותינו. הלא המה הספרים. מראה הילדים. רפואה וחיים. ימלט נפשו. האח נפשו. ימלא חיים. דבק מלא. אמתחת בנימין. כתר תורה. ילקוט משה. דברי יצחק. סגולות ישראל. וראיתי בכלל החזירו העטרה ליושנה. ולא יועילו ולא ינליחו לזמן הזה. ובכן לא נתנו לי רעיוני מנוח ועוררו אותי חמיר לאחר. חזק ואמץ כי עליך מוטלה המלאכה הזאת לחבר ספר בזה אשר יביא תועלת ומוזר להיושבים במקומות שאין רופאים מליים. ובפרט לעניים ואצויים שאין ידם משגת לקרות תיבך לרופא. וכל מחלה בתחילתה נקל להעצירה או עכ"פ להחלישה גם ע"י רפואה קטנה. אבל אם אין לוחמים אתה כלל בתחילתה הנה מתגבר ותתעבב כעבות העגלה. ואנכי התעללתי בזה כי עסקתי בחיבורים אחרים. אמנם כאשר נחליתי על רגלי ב"ש שחל דשנת תרע"א. וכל משכני הפכתי בתוליי ביטורים גדולים רחיל. אז עלה על רעיוני אולי זאת עונש מן השמים על אשר

הקדמה

אני מתעלל בחיבור ספר הזה. והחלטתי בלבי כי כאשר יעזור לי השי"ת להחלימני ולהקימני בשלום אפנה מכל עסקי להוליך מחשבתי לפועל. ומחזות לאל עליון אשר שלה לי עזרתו מקדש וירפאתי ממחלתי. וקרבתי אל המלאכה בזמנחן לעשר דלים שיבה לי בעוזרי להשכיל אל דל לא בשעותים והכלים. כי אם ברפואות מועילות. אבל לא מנעתי מלברור גם מעט רפואות וסגולות מן המוצאות בספרים הנ"ל. אשר שקלתי בפלס אחת לבחור ובידירתי מהן רק אומן שיס באפשרות לכל אדם להשיגם. וגם שכן אינן ירות מאד לחכמת הרפואה הטהורה בזמן הזה. וכן גם בענין הקמיעות לקטתי ובידירתי מהם רק אלה אשר ידועות וברורות לי עפ"י לירומן שאינן משוכשות. וגם שאינן מן השכשות מלאכים רק שמות קדושים של לירופי פסוקים שכן רק כמו הפלה איזמה ואדירה. ואצל כל רפואה וסגולה וקמיע שהעסקתי מן הספרים הנ"ל הנגתי מקור מלאך בר"ת של הספרים הנ"ל. ואצל אלה אשר הנגתי מיצת אש"ן ידע הקורא שהוא ר"ת *אברהם* *מרדכי* *נחום*. הלא המה קדושה משולשת נדיקי יסודי עולם המגיד הקדוש ממוריסק ואביו וזקנו זלוקלה"ה ז"ע. אשר מקובל לי שהשתמשו באותן הסגולות או הקמיעות:

והנה די והותר בדברים האלה שכתבתי שיצין הקורא תועלת הספר הזה. ואיני צריך להנהלל לפני הקוראים על מה ולמה בתי

גד היום לחבר ספרי זה. כי כמו שחולשי הראות נחזין להם בתי עינים המטיבים ומחזיקים כח ראייתם. וכמו שכל חוגר נלרך למקל אשר ישען עליו בן נלרך הספר הזה לכל איש ואיש. ואף גם זאת לא נעלם ממני כי לא יחסרו מתנגדים על ספרי זה אשר יחרטו עליו לשונם לשון נחש הקדמוני ולשון נחש ברית עקלתון. אשר רוח הקנאה וחתת שנאת חנם תבער בם ויתעקשו לבטלי קנות אותו. אבל עליהם כתוב לנים פחים בדרך עקש. וכל שומר נפשו ירחק מהם ויתקרב אל ספרי לקנותו ויבק. כי חומר יקר ונחמד הוא. ובפרט כי גם הספר בעלמיותו הוא סגולה גדולה להחיש ישועה למקשה לילד ושמירה ליולדת. בהנית הספר הזה מכוסה תחת מראשותיו של נפש נענה בכת שמות המלאכים האדירים הנזכרים בהקמיעות של הספר הזה:

ובענין הלחשים לא עשיתי כל צירור וליקוט. ולא מנעתי מלהביא את אשר עלו במטותי הרבה לחשים לכמה מיני מחלות. הן אלה הלחשים

אשר נדפסו בספרים הנ"ל והן אלה אשר נמלחו אללי בקבלה. כי הלא עיקר כח הסגולות והלחשים. אלו כמו אלה. הוא רק כח הפה. שהנדיק גוזר והקב"ה מקיים. אבל אחת שנלרך גם לו איזו פעולה גשמית. ובידאי יש בזה סוד. ולזאת לא רציתי לעשות צירור בהם. כי אם ילאו מפי פה קדוש כלל יועילו אבל אם הסגולות והלחשים ילאו מפי איש פשוט שאין לו כח הפה. מסופק אנכי מאד אם יועילו. כאשר הירכתי בענין זה בפנים במערכת, סגולה. ולאלה מוטב להם לחמוך על עי"ת הרפואות המרפאות בכת דרך הטבע. כינו שהלחם מרפא את מחלת הרעב בכת דרך הטבע. וע"כ כתוב ורפא ירפא. ודרשו חז"ל מכאן שנפנה התורה רשות לרפאות. וע"כ עמלתי הרבה ללקט רפאות

רפואות ב"היות ורפואות רוכליות מן הרבה ספרי חכמי הרופאים אשר חי בזמן הזה. והלגתי את הרפואות בשמותן של לשון "ליעין" כמו שנקראות אלל הרוכלים כל כל העולם. שהתאחדו כלם בענין זה שהשמות העיקריים של הרפואות יהיו כמו שנקראים בלשון "ליעין". ובכן יוכל כל איש ואיש מחיזו מדינה שהוא להשיג אותן הרפואות אלל כל הרוכלים שבעולם. כי לא נמצאו בקן המי מזה. ולא נמצאו בהן את אשר יוכלו לגרום שום נזק וקלקול להמולה כי אם את אשר יוכלו להביא מזר ומרפא לגרש את המחלה כלה. או עכ"פ להחלישה:

ומעתה נשאר לי רק להפליג לאל גומר עלי שיהי בעוזי שלא יארע על ידי מ"ו שום מכשול ותקלה. כי אם שכל תולה ימצא בספרי זה רפואה ותעלה. וזכות זה יעמוד לי שאזכה לעלות מעלה מעלה ואדע להשיב לשואלי תשובה אמיתית על כל שאלה ושאלה. ואל יבושו בי קיץ היא נבואה. ואל יכלמו בי מבקשין אלהי ישראל. ואזכה לראות בבוא לנין גואל. במהרה בימינו אמן:

דברי המחבר המלצה לישועה בקרוב בכלל ובפרט

הק' יודל ראזענבערג

כדי שלא להוליא הנייר חלק חצי זה מה שראיתי מובא בחיזה ספרים קטנים סגולה להריון שהאשה העקרה חבלה ערלה מן החינוך הנימול . ועוד ראיתי לומדים משברים אח ראש ומפללים בזה אם מותר לעשות סגולה זו או לא . שהרי בשר האדם מאיסור אכילה הוא . ויש מדמיקים עלמם להסיר מחמת דבליעה הויא שלא כדרך הנחתן . והנה כל זה כדאי הי' אפשר לעפל ולעיין בזה אם היינו שומעים בלפעמים נפקדה עקרה ע"י סגולה זו . או אם היינו מבינים איזו ממשות בסגולה זאת לומר שזכות המלוה הזאת שתכלה האשה ערלה תפקד בהריון . או אפשר שע"י כח הערלה תפקד בהריון מחמת שהערלה נתן בה כח שחולל לקבל הריון . או שהערלה תכריח את המלאך הממנה על הריון שיפקד בהריון לאשה הזאת . אבל כמדומה לו שכל בר דעת יודע ומבין שאין שום ש"כות הן עפ"י כח רוחניות והן עפ"י כח טבעית לאחר שע"י סגולה זאת תפקד העקרה . ובכן תתאפק כל אוכל מלומר על אלה המפללים בדין הזה שאין כדאי להם לבלות זמן ונייר ודיו על שטותים והבליים כאלה . כי נוטים רק חובא ועלילא שתמלא כוחה בספרות ישראל . כי היתכן לומר שבנות ישראל יכלעו בקרבן דבר המחושב ומשיקן ביותר שהוא חלקו של הגחש הקדמוני אבי אבות העומאה . ועוד לבדות שקר מנונה בזה . ולומר שע"י יתן הש"ח הריון להעקרה . הלא ידוע מאמר חז"ל מאוסה הערלה שנתנו בה הרשעים וכו' . ובזוה"ק מובא כמה פעמים שזה חלקו של הגחש הקדמוני . וע"כ נותנים הערלה בעפר עד"ר הכתוב וגחש עפר לחמו . ועל כן ארז אומר בפירוש שאוחן הרבי' לעך שנותנים סגולה כזאת הם אך קלי דעת וכלי דעת . כי רואים בספרים קטנים סגולות מהבילות . וסוברים שכל מה שנדע בספרים כאלה הם דברים שיש בהם ממש . ואין יודעים בין ימינם ושמאלם לברור אוכל מתוך פסולת ואור מתוך חשך ומתוך מחוד מר . וחסת להיית מתקן הוא מסכן ומקלקל . כי זה דבר ברור שמשולם עוד לא נפקדה שיש עקרה ע"י שטות כזה . ורק עוד מדביקים כח הטימאה בבנות ישראל . ימי ידוע אם לא יקמו עוד מהבילים כאלה לומר סגולה חדשה שתכלה האשה מים האחרונים וע"י תפקד בהריון . כי היינו כך . שהרי גם על מים האחרונים אמרו זה חלק אדם רשע וגו' כידוע . אמרתי להאריך עוד יותר בזה . אבל שוב ניחמתי ואמרתי כי די בזה למצניס :

ספר רפאל המלאך

אות א

אבן. אם יש אבנים בבני מעיים בכליות או בבים או בגיד, סגולה שהקח
עו ולא תחלוב אותה ג' ימים וג' לילות ואח"כ יחלבו אותה.
והיכף אחר החליבה ליתן להחולה לשתיה החלב החם, ומוה יחיצצו
האבנים (מ"א) :

אבן. סגולה אם יצא מן החולה אבן עם השתן. יכתוש האבן היטב
וישתה האבק מעירב באינו משקה. ולא תצמח עוד אבן
בקרבו (מ"א) :

אבן. רפואה לערב במים כף קטון "טרינק סאדע" ולשתות. כן יעשה-
ג"פ ביום אחר האבילה :

אבן. רפואה לשתות בכל בקר אליבא ריקנא עשר סיפות, "סערפאטין"
טוב מעורב בחלב :

אבן. לאבנים בכל מקום שהם רפואה לקנות באפטייק עשב הנקרא
בלשון ליטיין, "פלארעס לאוואנרולי" ולבשל ביין טוב ולשתות
כף יין בכל ב' שעות וייעיל בעוהש"י :

אבן. רפואה לקחת זרע של שום ולשרות במים ויותר טוב ביין כ"ד
שעות. ואח"כ ישתה המשקה בערך ג' "גלעזליך" ליום. ועל חצי

"גלאז" זרע שום יוכל ליתן ג' "גרעזער" כים, או ב' "גלעזער" יין (מ"א)

אבן. רפואה לקחת א' לימרא כרפס הנקרא פיעטרושקא. א' לימרא צנון
חצי לימרא חריין. ולבשל כל זה ביחד עם ג' קווארט מים ממדירה

מכוסה עד י"ב שעות. אח"כ תסנן המרק ע"י ספה. וישתה החולה מזה
בערך ג' גלעזער ליום. ובאם קשה עד החולה לשתות המים יגבל לערבב

בהם מעט "מאלינע-סאק" (מ"א) :

אבן. רפואה לבשר כמו מיי עשב הנקרא באפמייק בלשון לימין „פאלי-גאנום=אאוריקולארע“. וישהה מזה בערך ג' גלעזער ליום :

אבן. אם קשה על החולה להשתין מחמת מחלת האבנים והחול אשר בכליות והכיס. רפואה לבשר ברפס הנקרא פיעצ'זשקא במים וליהן לו לשתות :

אבן. רפואה לעצירת השתן לבשל להחולה האָבער=גריץ. וישהה מים שנתבשלו בהם תבואה שכולת שועל הנקרא האבער, וגם ישים בהמים שמבשל להחולה לשתות עשב הנקרא באפמייק בלשון לימין „עקוויזעם“ :

אבן. סגולה לעצירת השתן. שישב החולה נגד האש והמשחנו במרת פרה מן המבור עד הליו. ועי' יגרשו האבנים מן השלחופת (מ"א) :

אבן. רפואה לעצירת השתן לעשות להחולה אמבטאות חמות מן מים שנהבשל בהם שכולת שועל או התבן של שכולת שועל ביחד עם חצי לימרא עשב הנקרא באפמייק בלשון לימין „עקוויזנצי“ :

אבירה. מי שנאבדה לו אבירה. סגולה שינרד תיכף מעית או שמן למאור לעיניו נשמתו של ר' מאיר בעל הגם. ויאמר בזה הלשון „אלהא דמאיר ענני. אלהא דמאיר ענני. ויעזור לי שאמצא או שיחזירו לי במהרה את האבירה אשר אבדתי. בזכות זה שאני מנדב כן... לעילוי נשמתו של ר' מאיר בעל הגם זכור לכוב“. וכאשר תעלה בידו לעשית סגולה זו תיכף אחרי שנאבדה האבירה יעזור לו השי"ת שימצאנה במהרה (מדת"ל) :

אבירה. מי שנאבדה לו אבירה סגולה שישתוק ולא יגלה לשום אדם. דק יהפוך הכתונת שלו וילך וישכב בה כך ג' מעת לעת. וימצא או שיחזירו לו אבירתו. אבל לאחר שגילה הדבר לאיזה איש. לא תועיל לו סגולה זו (מ"א) :

אהבה. סגולה להיות אהוב לכל דומר בכל יום כל הנגינה, פשטא מנח זרקא וכו' עד גמירא בהנינון של החומש. (ר"א) :

אהבה. אם תרצה אהבת מי שהוא. סגולה שתקח בוס מים או יין או שכר ומלא לוגמך ותחזיר המשקה להכוס. כן תעשה פעם אחר פעם בתכיפות עד ג"פ. ותתן המשקה לזה לשתית ותרא פלאים (זכירה) :

אהבה. אם תרצה אהבת מי שהוא. סגולה שתערב בכוס באיוז מספה י"ב ספות מן השתן שך ותתן לזה לשתות (מ"א) :

אהבה

אהבה

בין איש לאשתו. סגולה שיקח האיש תפוח זהב הנקרא
פאמיראנק' אשר המיץ שלו אדום כדם וימיץ כתובו ג' סיפות
סדם אצבעו הקטן ויתן להאשה-לאכול. ותאהב אותו (ר"ח) :
בין איש לאשתו. סגולה שיתחנך האיש צפרדני ידיו ורגליו
וישרפם לאפר ויערב האפר כאיזו מסקה ויתן להאשה לשתות.
ותאהב אותו (ר"ח) :

אהבה

בין איש לאשתו. סגולה שיקח האיש ג' שערות מראש האשה
ויכרוך אותן על מחט ויתחוב המחט בקרקע. ותאהב אותו
(זכירה) :

אהבה

בין איש לאשתו. סגולה שתרחץ האשה דדיה כאיזו מסקה
ותתן המסקה לבעלה לשתות. ויאהב אותה (שכ"א) :

אהבה

בין איש לאשתו. סגולה שתקבץ האשה לתוך כוס קמין ויעת
פניה בשעה שיושבת כאמבטי חמה. ותערב הזיעה ביין ותתן
לבעלה לשתות. ויאהב אותה (ר"ח) :

אהבה

בין איש לאשתו. אם אין להבעל שלום בית ושונא את אשתו
סגולה לכתוב שמו ושמה בתיבה תסה י"ל קקף חלק ועב
בשורה אחת. ותחת השורה הזאת יכתוב עוד שורה אחת בזה, אתה
שמים וביתך שלום וכל אשר לך שלום. ולהניח הקלף בתוך איזו מסקה
עד שימחה הכתב. והבעל לא ידע כלל מזה. והאשה תתן לבעלה
לשון המסקה הזה. ותעבוד השנאה מלבו. ואם תוכל תעשה זאת ערב
שבת בהיין שהוכן לקידוש ליל שבת (ובקבלה) :

אהבה

בין איש לאשתו. אם הבעל נעשה שונא לאשתו ואינו רוצה
לדור עמה. סגולה שתקח האשה י"ט פלפלין שלמים. ומעט
סיר חי. ומעט כסף חי. ומעט מלח. ותשים כל זה על-כיסוי קדרה של
חרס. אח"כ תשפוך על כל זה שפירט של יין שרף. ותעמיד הכיסוי
על התנור ותדליק זאת ותאמר, בשם שזאת בעד כן יכער אלי לב בעלי
פכ"פ עד שיכוא אצלי ויעשה רצוני (מ"א) :

איין

לכאב האוזן. רפואה שתצא בצל ותסחוט ממני המיץ ותערב
שוה בשוה עם שמן שקדים מרים. ותסבול בזה פתילה של וואסר
ותניח באוזן וישקוט הכאב (ר"ח) :

אוזן

לכאב האוזן. רפואה שתקח מרה של חזיר ותערבנה בחלב אשה.
ותסבול בזה פתילה של וואסר ויניח באוזן וישקוט הכאב (ר"ח) :

זין

לכאב האוזן. רפואה שתקח מרה הן מבהמה ידן ויניח ותערוב בו

מעט שהן של אותו אדם וגם מעט חלב אשה חבל יוח בשחה ותחמם מעט על האש. והערב היטב. יתבביל בזה פתילה על, וואט"י ותניח באון (מ"א):

און. לכאב האון אצל ילדים. רפואה שתניף אשה מינקת לתוך האון חלב חם מן הדדים (מ"א):

און. לכאב האון אצל גדילים. רפואה לערוב מעט שמן, כאמפאר עם מעט שמן, קאעפוט"י אשר יקנה באפטיק. ויטבול בזה פתילה של, וואט"י ויניח בתוך האון פעם אחת בכל יום:

און. לקלקול השמיעה. רפואה להטיף באון חלב כלבתא חם (מ"א):
און. לקלקול השמיעה. רפואה שתקח חתיכה שימן מהרגלית וחתיכה שימן מאוז בלתי מליחים ותרתיה השימונים עד שימוסו. אח"כ תסנן השימן ותטיף ממנו איזו טפות פושרין לתוך האון (מ"א):

און. לרעש באון. רפואה להרתיע מרה של כבש עם שמן זית שזה בשוה ויטבול בזה, ויאט"י ויטיף לאון:

און. לקול הברה באון. רפואה לבשל קליפת אתרוג בשמן זית טוב. ותטיף ממנו לתוך האון ג' טיפות בבקר וג' טיפות בערב (מ"א):

און. לרעש באון ובראש. רפואה לערוב כף אחת, קאלץ בראמאט"י בתוך גלאז" מים וישתה מזה ד' כפות בכל יום:

און. אם נכנס שרץ קטן כיוון רפואה לדרתיה המאה עם מלח ותטיף באון פושרין. או שתניף שמן שקדים מרים פושרין לתוך האון ויצא משם השרץ (מ"א):

אויב. להכניע אויבים איתא בגמרא השכם והערב עלידם לבית המדרש ויש קבלה אמיתית סגולה גדולה לומר בגמר תפלת שחרית ובגמר תפלת ערבית אהרי עלינו לשבח הפסוקים של אל הירא מפחד פתאם יגו אח"כ יוסיף עליהם עוד זה הפסוק, לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומורגמם יתן ה' אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם" (ימ"ג):

אויב. כשאדם הולך בדרך ופגע אויבים. סגולה לומר אלו הששה פסוקים על אצבעות ידו הימנית. והם, תורת ה' תמימה וגו'. עדות ה' נאמנה וגו'. פקודי ה' ישרים וגו'. מצות ה' ברה וגו'. יראת ה' מהורה וגו'. משפטי ה' אמת וגו'. ויתחיל למנות מן האגודל ואז יבוא השם הקדוש תמיד על האצבע. ואח"כ יראה האצבע נגד האויב. ולא יוכלו להרע לו (ארה"ח):

אויב. להכניע את האויב סגולה לקחת חרדל ומלח וליתן בכלי ותשתין בתוך הכלי ותעמיד את הכלי כך במקום מתר ג' ימים. ואחר ג' ימים תשפוך מן הכלי על פתח ביתו של האויב ויכנע (ור"ח):
אויב. כאשר תפגע בשינא שלך תאמר לפניו, אמתלאי בה עורכתא ג"פ ומר"ט:

אויב. להכניע השונאים התפלל עליהם ככל יום ו' מזמירי תהלים האלה. ל"ה. מ"ח. נ"ג. נ"ד. נ"ה. ע"א. ע"ד (ש"ת):

אויב. לסתום פי שונא שלא ידבר עליך רעה. סגולה יתקן ושתן וישור ממנו חוט ארז. ולך אל קבר וסדוד הקבר מראשי עד סיפו. ומיד תקשור קשרים הרבה בזה הדב. ותאמר על כל קשר וקשר בבאן אני קישר וסרתם פיו של פכ"פ שלא יוכל לדבר עליו רשע. אחר כך תקבור שם בחוט הנקשר (ר"ח):

אויב. אם פגעת באיבך ואתה ידע שרצונו להרע לך תקרא לעצמו בכונה ו' פעמים השם הקדוש **אוריאל**. ואחר פעם ה' תאמר, הצינני מאיבך ולא יוכל להרע לך (ת"א):

איציטומכא. אם נתקדלה האיציטומכא עלי קידות. ועי' האדם מקיא את המאכל בחזרה תיכף אחר ראבילה או השתיה. רפואה לבשל א' לייט בושם, נענעלעך בקיארם מים. ואחר שיתקדו המים ישתה החולה מן המים מעט מעט. ומאכלו ישתהו יהי קרים. ומעט מעט יאכל וישתה:

איציטומכא. אם נתקררה האיציטומכא ומקיא תמיד מאכלי ומשתה. רפואה לקנות באפטיק, מיענטא-בראפען עם, ייאלעריאן-טראפען ויערבם שיה בשוה. ויקח בכל יעה בערך מ"ו טיפית על חתיכה ציקע". וגם יניח על האיציטומכא, חלאדנא דמה מן זרע פשתן הנקרא, ליאנע-שעמין יחבוש ממעל בדבר כך והם:

איציטומכא. לחוק כח העיכול באיציטומכא ושתאית אכילה. רפואה לקניה באפטיק העשב הנקרא, צענטאריע ויבשל כמו מיי ביחד עם קליפית יבשות של, פאמיראנצען וישתה מזה איזה פעמים כיום. ואם אינו יכול לכביל זה העשב יכול ליקח במקומו העשב הנקרא באפטיק, פאל טילעפאלי לבשלו ג"כ עם קליפית, פאמיראנצען כנ"ל:

איציטומכא. להקאה סועילה הרבה פעמים רפואה הזאת ירנני על רבבן כנגד

לבלתי היות עם די דים בחוץ בשעת מולד הלבנה (וזה"ק) *
אסכרה. סגולה לאסכרה בילדים רח"ל. שתמרה אמו או אחותו או
 קרובתו תיבף בתחלת המחלה להכניס אצבע יד ימינה באותו
 מקום שלה יאחז תבנים האצבע גבי התינוק ויתרפא במח בעוה"שית (ר"ח):
אסכרה. מחלת האסכרה בילדים היא מחלה קשה רח"ל נחוץ לזה
 רופא מומחה. וטרם שיבוא הדאקטער נחוץ ליתן להילד
 להקיא. ולחבוש את צוויירו עם קאמפרעסען קרים לטבול מפה במים
 עם מלח ולסחוט היטב ולחבוש את הצוואר. ועל זה צריך לחבוש מסעל
 עם דבר רך חם, וגם יכול לחבוש עם קאמפרעסען של מים עם שפירט
 יין שרף שזה בשדה. ואחר ההקאה נחוץ ליתן להילד לשלשל שמן-רצין:
אסכרה. בארצות הקדם מרפאים אסכרה ברפואה בייחית כזה. לוקחים
 צואת כלב ושורפין אותו לאפי. והאפי מעבדין בקסאי
 או שמנפין אותו בנפה דקה שהאפי יהי אבק דק בקמח. ועושים קנה
 צר מן נייר. ופותחין היטב פה התינוק עם כף קבון ומפזחין עמק בגרונו
 ע"י הקנה את האבק הזה ונרפא בזה (ר"ח):

אדם. לאדם של דבורה יי זכובים. ימנע את הדבורה או הזכוב. זאת
 או אחרת. בעודנה חיה וימנע על הנשיכה. אבל צריך מתהלה
 למשוך מן הנשיכה את העיקץ של הדבורה. (מ"א)

אדם. לאדם של דבורים או זכובים. לאחר דמשיכת העוקץ יניח על מקום
 הנשיכה חתיכה בצל. ולאחר שהתך החתיכה מן הצל יניחה
 תיכף על מקום הנשיכה:

אריכת ימים. סגולה לאריכת ימים להזהר בלדבר שקר. כי רוב
 שקרנים מתים בקצרות ימים (רקד"ק ומ"פ):

אריכת ימים. סגולה לאריכת ימים לומר בכל ר"ח אחד אמירת הלל
 כזה. ואברהם זקן בא בימים וה' בריך את אברהם
 בכל. זכריה ישמרני ויחיני כן יהי הצון מלפניך אלהים היום ומלך
 עולם אשר בורך נפש כל חי אמן. כן יאמר ג"פ. ובאזה בידים כבר
 נרפס אתר ההלל תפלה הזאת:

אריכת ימים. סגולה לאריכת ימים שלא לדבר מה שלא נחוץ כל כך
 בכית המרחץ ובבית הכסא. אפי' דברים של חול (מ"ח):
אריכת ימים. סגולה דיותר גדולה לאריכת ימים היא התורה והמנוח
 שנקראת עץ חיים.

בטן. אז נתקשה הבטן בצד שמאל במקום הטחול זה סימן שהטחול נפיה. רפואה ליקח ברזל „שטאהל“ של איזו ליטדות ותלבן באש זחלנה במים בערך „קואטיראל“ אחת. אח"כ תערוב המים עם יין טיב שזה בשיה. ישתה מזה החולה ג' או ד' כפות ליום:

בטן. להתקשית הבטן בצד שמאל במקום הטחול. רפואה לבשל „גערשטינע גראפין“ עד שיתרכבו. אח"כ תטגן אותם בשומן חזיר. ותניח מזה „חלאדנעס“ חמות על מקום הכאב:

בטן. לשטעבעניש בבטן. רפואה ליקח „זייצענע קלייען“ עם מלח ולחמם היטב בקדרה על האש בלי משקה. אח"כ תולף בקדרה מעט חומץ עד שיתלחלו הקלייען. ותניח מזה חלאדנעס חמות על מקום הכאב:

בטן. לשטעבעניש בבטן. רפואה לבשל זרע פשחן כתוש כמים בישול עבה ולשום כתוכי כף קטן „קאמפער“ כתוש ולערוב היטב. ותניח מזה חלאדנעס חמות על הבטן:

בטן. לשטעבעניש בבטן ע"י „ליפטפערשפאונג“. רפואה לקנות באפטייק קליפת „קרושינא“ ותבשל כמו טיי ותשתה:

בטן. לגרימעיניש בבטן עם שלשול שע"י קרירות. רפואה לקנות באפטייק עשב „מיענטא“ עם שירש „וואלעריאן“ שיה בשוה. ותבשל כמו טיי ותשתה:

בטן. לנפיות הבטן. סגולה לבשל צפרדע חיה עם קוואטירל שמן „פראוואנס“ בכלי חרס חדש עד שיטאר מן השמן רק החצי והצפרדע תהי' נימוח ויתראה כמו משיחה עבה. ותסוך בזה הבטן. ואם ירד אח"כ הנפית ברגלים תסוך בזה גם את רגליו:

ביצים. לכאב ינפיה בביצים או בביצים רפואה לקנות באפטייק „באראווי-קראפליס“. יתערוב מזה כף אחת בחצי גליאז מים קרים. ותטבול בזה „גאזע“ ותניח קאמפרעסען קרים על הביצים. ותחבוש כמעל עם „וואטע“. ותחליף הקאמפרעסען כאשר הגאזע תתייבש:

בית. הכינה בית חדש צריך שיוכיר בפיו בפירוש שבונה הבית כדי לקיים בו מצות הכנסת אורחים ומצות סוכה (וזה"ק):

בית. יש להקפיד שלא לעשות קורות הבית זוגית (פסחים ק"י):

בית. יש לזהר להניח כנגד הפתח אמה על אמה שחיר בלי צבע. כדין. ועי' יתקיים הבית ונגע לא יקרב בו:

בית. סגולה לעשות חנוכה הבית ע"י סעורת מצוה של מסיבת ת"ח או מסיבת עניים. ויומרו מומור שיר חנוכה הבית. ויהדשו הירדשי

בית. לחינוך הבית סגולה לשחט תרנגול ותרגולות בבית החדש וליתך העופות לעניים (ח"ס):

בית. סדר הלימוד לחנוכת הבית כבר סידר הנאן חיד"א וצ"ח ללמיד משניות שהר"ת הוא **בית** כזה. ברכות. יו"ט. המיד. וגם כוזה"ק חלק ג' דף ג' ע"א ד"ה זכאין ישראל. עד ולא תחטא כתיב. וגם כמסכת ג"מ דף ק"ו ע"א ד"ה א"ל ר"י לרבנן. עד והסידר ה' סמך כל חולי א"ר זהו העין (תוהרש"ל):

בית. אלו הימים בחודש טובים ליכנס לדור בדירה חדשה. ב' ד' ט' י"א ט"ו ט"ז י"ט כ' כ"א כ"ז כ"ט. אבל קימן א' ג' ה' רעים הם. והשאר לא טובים ולא רעים (פרה"א): וכספר זכירה כהכ אלו הימים בחודש טובים ליכנס לדור בדירה חדשה. ו' ט' י"א י"ז י"ט כ"א כ"ז כ"ט:

בית. הנכנס לדור בבית חדש סגולה ליקח צדור מחטים חדשים ויתקע מחטים כמה שירצה בחרכי ספי החלונות והפתחים ויאמר. הריני עושה בזה מעקה של ברזל להשמר מכל רוחות רעות ומכל חליים רעים כמו שכתוב כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגנך ולא תשים דמים בכיתך כי יפול הנופל ממנו. כך יאמר בכל חליו ובכל פתח (ת"א):

בית. אזהרה זו מובאת בכמה ספרי קדמונים. מי שרוצה לצאת מבית השני לשוב ולדור בבית הראשון שיצא משם. לא יעשה כדור עד לאחר ז' שנים. ואם הניח איזה דבר בבית הראשון. וזה הדבר עדיין נמצא שם. ואפי' הוא יתד בקיר. יש להקל. ואם נחוץ לו הדבר לחזור לדירה הראשונה יעשה סגולה זו שטרם שיחזור לדירה הראשונה יניח בדירה הראשונה כאשר היא ריקנית תרנגול ותרגולות שיהיו שם בלבדם יום ולילה. ואח"כ יחזור ויקבע דירתו שם והתרנגול עם התרגולות יהיו עוד שם שבוע אחד. ואח"כ ישחוט העופות ויחלקם לארבעה עניים הגונים. ועי' לא תאונה אליו כל רע (ח"ס):

בית. כתבו המקובלים שבבית חדש שלא עמד שם מעולם בית כמקום הזה שם מתגרים המזויקים ביותר להזיק. כי היצר להם המקום ונגזל מהם שבי"ן שהי' להם רשות לעופף בהם. ע"כ כל הקובע דירתו בבית חדש יבקש מסופר שיכתוב לו על קלף כשר קמיעות האלה ויקבע אותן ממעל להפתחים וממערב להחלונות:

זה נוסח הקמיע לנחת:

זופ הלא פעב ביב באמ ובה והו
והאפה הבמוג ולת
רדפמיאל

זה נוסח הקמיע לחלון:

ילשת באשר בולִיב
יואחצצבירון

- בנים.** סגולה להעמיד תולדות. לומר בכל יום המעמדות (לק"ע):
- בנים.** סגולה לבנים. שלא יקפח פרנסה לשום אדם. ושלא ירבר לשון הרע ושקר (סה"מ):
- בנים.** סגולה לבנים. להיות מן תמכי דאורייתא. כמ"כ ותומכיה מאושר. ומי שאין לו בנים אינו מאושר (לק"ע):
- בנים.** סגולה לבנים. להשתדל בפדיון שבויים (ו"ז):
- בנים.** סגולה לבנים. לקיים מצות ציצית כראוי (מדת"ג) ועיין לקמן מערכת ציצית:
- בנים.** סגולה לבנים לכתוב לו ספר תורה. ויותר טוב להשתדל בהדפסת ספרים הנחוצים וכועילים לתלמוד תורה. ודמו לזה מן התורה שכתוב זה ספר תולדות אדם, היינו שבזכות הכפר יוכה לתולדות אדם (מ"ש"א) ואם אין ביכולתו לעשות כזה. יקנה ספרים וישאילם לאחרים ללמוד בהם. וסגולה זו מובאה במדר' פ' אמור:
- יחזין עוד לקמן רפואות וסגולות במערכת הריון
- בנים.** סגולה לבנים טובים להרבות בנות של שבת ושתתן האשה איוו פרושית לצדקה של ארץ ישראל קודם הרלקת הנרות (נמרא) וגם צריכה להתפלל על זה בשעת הרלקת הנרות שיהי' לה בנים טובים:
- בנים.** לפעמים מניעת ההריון היא מחמת שהאשה מתקשמת עצמה ביותר והיא בעלת גאוה (לקה"ר):
- בנים.** סגולה לגירול בנים. שהאב והאם אל יקלדו את הבנים. וגם לא יקלדו זה את זה (לקה"ר):

בנים. כי שמתים לו בניו רח"ל. סגולה שאחר שתטהר האשה מאתו ילד הנולד ותטבול מבינה הראשונה ותזדווג עם בעלה. תקח האשה תיכף אחר התשמיש הזרע הנמצא באותו מקום שלה ותטעים ממנו לאותו הילד הנולד. ולא ימותו עוד ילדיהם בקטנותם (מ"ה"ל) וסגולה הזאת מועילה רק אם לא חמא האב בניאוף והוצאת זרע לבטלה במשך הזמן שאחרי הלידה:

בנים. סגולה לזה שאין בניו מתקיימים רח"ל. שהאב ימכור את הילד או את העובר לאחר בעד כסף. ויקרא בנו של האחר הקונה (רכ"ט):

בנים. סגולה לזה שאין בניו מתקיימים רח"ל. להלכיש את הילד בבגרי פשתן לבן ונקי שלא יהי מעורב בו אפי' חוט אחד מסין אחר ועי' ינצל התינוק מכל דע (חס"ט):

בנים. סגולה לבנים שיחיו ולא ימותו בקטנותן שלא יקרא לו שם כלל לאחר הלידה או ביום הברית מילה. רק שם "אלטער" יקראו לו. או לילדה תקרא "אלטע". ובאשר יגיע יום הבר מצוה או לילדה בימי נערותיה, אז יקראו בשמותם האמיתיים (ו"ח):

בנים. סגולה שלא ימותו הבנים בקטנותן שיקרא לבנו הנולד בשם, כן ציון ויחי. (ירושלמי) וגם סגולה טובה לקרוא לבניו הנולדים לו מעתה בב' שמות (עקהר"ט). ועוד סגולה לקרוא לו שם כזה שיסתים עם השם הקדוש "אל". כגון נבריא ישראל מיכאל רפאל שמואל. או שישתתף השם הקדוש "יה" בשמו כגון אליהו ירמיה וכיוצא. או שיקרא את בניו בשם איוו חיה. כגון צבי זאב רוב אריה וכיוצא (ובל"ר):

בנים. מי שמתים ילדיו בקטנותן. סגולה שיכתוב על קלף כשר המזמור קכ"ו מתהלים שיר המעלות בשוב ונו'. ואחר המזמור יכתוב בשיטה אחת כזה **סגוי וסנסגוי וסמנגלף** ויתלה כתב כזה בידבוע רוחות בית דירתו (ש"ח):

אות ג

גב. לכאב הגב. הנקרא "קשיו" ווייטאג" רפואה שישכוב החולה פרקן על שק קטן עם חול חם:

גב. לכאב הגב. רפואה לערב ב' חלקים, נאָרטשיצאווי-שפירט" עם חלק אחד

אחד, קאמפער=שפירט" ולמשוח בזה היטב על הגב :

גב. לכאב הגב. רפואה לסוך את דגב איזה פעמים ביום עם, שפירט" שנכבש בו, טערקישען=פעפער" :

גב. לכאב הגב. רפואה אמבטאות חמות עם ששה לטרות מלח בכל מרחץ. וישב במי הרחצה בערך חצי שעה :

גב. לכאב הגב. רפואה לקנות באפטייק, עקספעליר" ולסוך על מקום הכאב איזה פעמים ביום, ואחר הסיכה טיב ל-גית שם, קאמפרעס" הב :

גב. לכאב הגב. רפואה לקנות באפטייק, האלץ-שפריט" גם, טערפאנטין" ולעריב שוה בשוה ולסוך על מקום הכאב איזה פעמים ביום :

גבורת אנשים. מי שיש לי חולשה שמזרוע תיכף, רפואה שירחץ במים קרים את בשרי באמבטי בכל בוקר. מן הממים עד ששים פעמים :

גבורת אנשים. רפואה לקחת עשב הנקרא בלשון ליטין, אורתיקא". ובלע"ו, פןקשייוא" או, קראפיווא". וזה העשב צומח בכל מקום והניצ בו נבונה. והוא טוב יותר בתחלת הקיץ כאשר צמח נבזה מן הארץ לא יותר מן רבע אמה. ותיציא העשבים האלה מן האדמה עם השורש. ותרחין אותם במים מן האבק והעפר. אח"כ תבשלם עם מי גשמים. ותסנן את המים שיהיו צלולים. וישתה איו פעמים ביום מן המים האלה מעורב עם יין שוה בשוה. ואם אין לך מי גשמים תוכל לבשלם ביין וישתה היין ויתגבר כהו (ת"א) :

גבורת אנשים. רפואה לערוב מעט מור הנקרא, פיוס" בתוך יין טוב או יין טיב וישתה חם. בערך ג' בוסית קטנים ליום :

גבורת אנשים. סגולה לקחת גיד של שיר או של תייש. ותיבש אותו היטב ותכתוש אותו לאבק דק בקמח ותערב מזה האבק מעט בערך משקל שליש ליום בבוס יין טוב וישתה בבשר אליבא ריקנא וגם בערב ישתה כוס כזה בערך צ' שעות קודם השכיבה (ת"א) :

גבורת אנשים. סגולה לגבורת אנשים לאכול בכל יום תאנים דרכה (רו"ח) :

גבורת אנשים. סגולה לגבורת אנשים גשמים. שישתה מי גשמים. וביותר טיבים הגשמים היוורדים מן פה

עד עצרת. ובאם האויר חם בין פסח לעצרת ויוזרים גשמים. יעמיד במקום מוצנע ערום שירדו הגשמים על נופו. וגם יפתח את פיו שירד הנשם לתוך פיו. וירפא ע"ז מן כמה מיני חולאים ויתחזק כחו (אד"ש):

גבורת אנשים. רפואה לנבורת אנשים שתצלה בצלים ותסחוט מהם המיץ ע"י סמרטוט נקי. והקח מי דבש טוב ותחמם על האש. וכמה שיהי' לך מיץ בצלים תקח כנגדו ב' חלקים מי-דבש ותערב יחד ותשתה חם קורם השכיבה ויתנבר כחך (אמ"ק):

גבורת אנשים. רפואה לנבורת אנשים שתקנה באפטיק העשב הנקרא אקסין-צינגין ובלשון ליטיין נקרא, הערבא-אספערז-גינים. ותשרה זה העשב ביין ישן וטוב ג' ימים. אח"כ תשתה זה היין ויתנבר כחך (מ"א):

גבורת אנשים. רפואה לנבורת אנשים למשוך את האבר כשמן שפינגארד. ובלשון ליטיין נקרא, לעוואנרול-עהל" (מ"א):

גנבה. לדעת הגנב. תכתוב שמות כל הגנשדים בחתיכות קטנות קלף כשר. לכל שם פתק אחרת. ותמלא קערת חרס עם מים שתוקים ותניח הפתקאית על המים. אח"כ תאמר על הקערה ג"פ הקפישל ט"ז מכתם לדוד. והכין בהשם הקדוש ק"י היוצא מן אות הראשונה והאחרונה של הפסוק חברים נפלו לי בני-ימים ונ'. או תרד למטה איתה הפתקא של שם הגנב. ובאם לא נעשה כזאת אחר אמירת ג"פ. תאמר עוד ז"פ. ואם גם אז לא נראה שנוי בשום פתקא תדע שאין ביניהם שם הגנב (ת"א):

גנבה. אם גנבו ממך איוה דבר קח גרן שבבית ותלה אותו סחין לבית ולא יניח הגנב עד שיחזור הגנבה. (ר"ח):

גנב. סגולה שלא יהיו הבנים גנבים וזהו אביו ואמו של התינוק שלא ילך התינוק לעולם בגילוי ראש. (מס' שבת):

גנב. לידע הגנב סגולה ליקח קלף כשר ולכתוב עליו עוף עוף עוף ולתלות הקלף בצואר תרנגול לבן ולהניח את התרנגול בין האנשים שנמצא שם חשד ומיד יקפין התרנגול על ראש הגנב או ירזן אליו ויגשך אותו (מרת"ל):

נעלע זוכמ. היא מחלת הירקון. רפואה לסבול ספוג כחלב פר: תיכף אחר החליבה יעדיין החלב חם וירחין בהחלב כל נופו (ת"א):

געלע זוכט. רפואה לערוב ה' טיפות שמן, לעוואַנדע" עם יין וישרה
בבקר אליבא ריקנא, כן יעשה אינה שבועות ימ"א:

געלע זוכט. סגילה לקחת דג חי שנקרא „שלייען" ותבקעהו לשנים
ברוחבו מן ראשו ער זנבו ותוציא כל השררה עם העצמות
ותחבוש ב' הצאי הדג עם צדרי החתוך על החזה בצד שמאל כנגד הלב
וינוחו שם כ"ד שעות, אח"כ תשליך הצאי הדג לאשפה ותקח דג
„שלייען" אחר ותבקעהו כנ"ל ותחבוש צצאי הדג מתחת החזה על הקיבה
ג"ב על כ"ד שעות, אח"כ תשליך הדג לאשפה ותקח עוד דג „שלייען"
שלישי ותבקעהו כנ"ל ותחבוש אותם על כפות הרגלים ג"ב על כ"ד
שעות, ואח"כ תשליכם לאשפה, ובאם לא נרפא עוד מן ג' ימים האלה
תעשה כנ"ל עוד הפעם ג' ימים, ובאם לא נרפא עוד יעשה כן פעם
ג' עוד ג' ימים עם ג' דגים כנ"ל, וירפא בעזהש"י, (ת"א):

געלע זוכט. סגולה לקנות קדרה חדשה ותשלם כמה שיאמר המוכר
כפעם ראשון, והחולה ישתין בקדרה, וגם שעוה תשים
בתוכה, ותבשל הקדרה על האש, אח"כ יקח החולה את הקדרה וילקח
עמה מחוץ לעיר ויניחנה בפרשת דרכים וילך לביתו ולא יחזור עצמו
להסתכל לאחוריו, (מ"א):

געלע זוכט. סגולה שישתין החולה לכלי נקי ותקח תיכף השתן החם
ותלוש עמו קמח סלת ותעשה ג' ענות, וכל זה תעשה
בלי ידיעת החולה, תאפה הענות ותתן להחולה לאכול, וירפא, (מ"א):

געלע זוכט. סגולה שיתחכל החולה כמה פעמים לראות תמונת פניו
ברזעניטש שחור או בחליף של השוחט, (רו"ח):

געלע זוכט. על פי חכמת הרפואה היא מחלת המרה וטוב לקנות
באפטיק שלשה מיני עשבים האלה הנקראים בלשון ליטוין
„הערבא-חעלירדאני" וגם „הערבא ציקאריים-ינטיבוס" וגם „הערבא היפא"
דיקום-פערפאראטום, ויבשל כמו מיי, מין עשב הראשון יהי פחות בערך
הצאי מן כל מין של ב' מיני עשבים האחרים, וישלה מזה איוו פעמים
ביום:

געלע זוכט. סגולה לחילי ירקון שקורין געלע זוכט ליקח יונה וזכר
לזכר ונקיבה לנקיבה ולהושיב היונה על סיביר החולה
ותשאב בקרבה מן החולה כל הירקות, היונה תמית והחולה ירפא (רבי"צ):

גרין. לכאב בגרון עם קושי בליעה מחמת שנתקרה, רפואה שימכול
מפה במי סלת קרים את"כ יסחוט הספה היטב ויחבוש בה את

הגרון. ויחבוש על זה מטעל עם, וואס"י אי בנר של צמר. יבבל ג' שעיה
 יטבלו מחדש את המפה במי מלח ולחבוש את הגרון כנ"ל. וכן יעשה
 כמה פעמים עד שיוקל הכאב. וגם טוב לעשות קאמפרעסען מן שפ"י
 של יין שרף מעורב עם מים קרים. ויצחצה בכל פעם את הגרון עם
 קאלעד-וואסער או עם בור-ווייערע-וואסער או שיבשל עשב, סאלייא
 או, סאלווא ויצחצה עם המים את הגרון:

גרון. לכאב הגרון בילד שקורין, צעפעל-געפאלען. רפואה למשוח שומן
 ארנבת הנקרא, האזען-שמאלץ על סמרטוט ולהניח על הגרון
 מאחורי על הקרקור. ועי' תבואה, צעפעל שהוא לשון הקטין על
 מקומו הראוי לו:

גרון. מי שבלע עצם ונתחב לו בגרונו. סגולה לזה עיין בסוף
 הספר בחלק הלחשים:

אות ד

דיבור. מי שנתאלם פתאום וניטל ממנו כח הדיבור דח"ל. סגולה
 להשים בפיו קליפת אתרוג (ול"ט):

דיבור. ילד שניטל ממנו הדיבור ונתאלם מחמת איזה חולי אי פחד
 ובהלה. סגולה שאמו תניח אצבע יד ימינה תוך רחמה באותו
 מקום עד שתחמם האצבע יאח"כ תניח תיכף אותו האצבע לתוך פי הילד
 וידבר (רי"ח):

דבורים. לנשיכת דבורים. ראשית תמשוך הארס מן הבשר אח"כ תתפס
 דבורה זו או אחרת ותמעך ותמשוח על המקום הנשיך ויפא
 הנפיה. וכן הוא בנשיכת זביבים ארסיים:

דדים. לכאב והתקשות דדי אשה. רפואה למשוח איתן עם שמן
 הנקרא, ריצין-עהלי ולחבוש איתן עם, וואס"י אי עם, חלאדנעס
 חסית של זרע פשתן הנקרא, ליאנע-שעמין:

דדים. לכאב והתקשות דדי אשה, רפואה לבשל, קארטאפלעס ילמעך
 אותם היטב היטב. ואח"כ למנן אותם עם שומן חזיר הרבה
 ולעשות מה, חלאדנעס חסית ולהניח על הדר. ועל החלאדנע ציד
 לחבוש עם דבר חם:

דדים. לכיב והתקשות דדי אשה. רפואה לקחת קבח שעורים סגולה
 וללוש

וללוש כמי ורדים שנקרא באפטיק, דויען-וואסער". וגם צריך לערב חלמון ביצה ומעט, "צוקער" ולערוב הכל היטב שיהי' רך כמו משיחה. ולעשות מזה תחבושת על הדר הכואב (מרה"ל):

דרים. אם הדר נתקשה מאד ונתנפחה ויש בה מוגלא שנחץ מאד לפתוח אותה. אם אין רופא שיפתחנה ע"י איזמל. עיין לקמן סימן מכה ותמצא שם משיחה לפתוח את המכה:

דרים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רפואה לנשל ביצים על קשה ותקלפם ותכתיש אותם היטב במכתשת ותערב כזה דבש דבורים צלזל עם שמן הנקרא באפטיק, באצואם-פער-אויאמי" ותסעך הכל ביחד היטב עד שתעשה כמו משיחה. והמטח כזה את הדר הכואב ותחבוש עם, ויאמי" (מ"א):

דרים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רבואה שתכשל כהלכ זרע פשתן הנקרא, ליאני-שעמין" עם זרע הנקרא באפטיק כלשון ליטין, פאיעניקולי" כתיך חלב ותניח מזה, חלאדנעם" חכות על הדר הכואב: **דרים.** לכאב והתקשות ברדי אשה. סגולה שתקח צואת יונים יבשה ושידרי' להצואה מראה לבן. תכתוש הצואה ותבשל עם שמן של זרע פשתן הנקרא, ליאני-עהל" עד שיהי' מעובה כמו משיחה ותבטח על וואמי ותניח חם על הדר הכואב (ה"א):

דרים. לכאב והתקשות ברדי אשה. רפואה טובה לעשות בהתחלת הכאב שתקנה באפטיק הזרע הנקרא כלשון ליטין, פאיעניקולי" וחכשל עם סלת כחלב עד שיהיה מעובה ותשים בכיס של פשתן. ותניח מזה חלאדנעם" חמות על הדר הכואב ותחבוש ממעל עם, וואמי" ויעבור הכאב: **דג.** לעצור דם חוטם. רפואה שישים את רגליו עד סכעל להקטיליו במים קרים. או שישים את הכיס עם הבצים שלי בבלי מלא חיבין. ואשה תשים דדיה במים קרים. או שיכבלו ספיג או, וואמי" במים קרים ויניחו על הגומא שאחורי הראש:

דג. לעצור דם חוטם. סגולה לכתוב מן הדם על דמטח לאיש בירוניקיש ולאשה בירוניקשה ויעצר. עוד סגולה לכתוב שמו על מצחו בכתובה מדוכעת (מ"א) או לכתוב מן הדם על מצחו תיבת אָקָה (דו"ח) או תיבת זמן (ה"א):

דג. מי שיש לי סכע של נזילת דם מן החוטם. סגולה שידגיל עצמו להטריח הרסים (ה"צ):

דג. מי שרוקק דם או משתין דם. רפואה שישתה בכל יום חלב שקדים (מ"א):

דָם. מי שמשתיין דם סגולה שתקח קליפות ביצים שנולדו בו ביום סתרינגולת. ותכתש אותם היטב הדק לאבק כקמח. ותשתה זה האבק כעיי"ב בתוך חלב שקדים איוה ימים ג' ביום וירפא. ואם אין לו חלב שקדים יכיל לשותות מעורב בחלב או במים (הנ"פ).

דָם. לדם היוצא מן הגרון שכא מן הריאה נחויץ לקרוא רופא מזמחה. יתרים שיבא הרופא ישכיבו את החולה במטה פרקן ולא ידבר כלל. ויניחי על החזה קאמפרסעסן קרים. ויהנו לו לבלוע חתיכות קטנות קרח. ויתני לו לשתיית בכל פעם כף מי מלח וגם, לימאנאדע" קרה. וכאשר רק ייטב לו יסע תיכף למקום אויר צח כיער של, סאסנאזוי" עצים:

דָם. לנזילת דם מן הריאה. רפואה שירגיל עצמו לשתיית בכל יום חלב עם רמאה. ויותר טוב שישתה חלב עז חם מן החליבה. ובחורף ישתה שומן דגים טוב הנקרא, פיש טראהן". וגם רפואה שירגיל עצמו לאכול התבשיל שעושין מן רגלי בהמות. ויותר טוב מן רגלי עגלים. וגם רפואה שירגיל עצמו לאכול הרבה ענבים טובים. ועיין עוד לקמן במימן ריאה:

דָם. מי שעלול לנזילת דם מן הריאה יקנה באפטייק מין עץ שנקרא בלשון ליטיין, וויסקום-אלכום" ויבשל בחלב וישתה בכל יום במה שירצה:

דָם. לעצור דם מילה. רפואה לקנות באפטייק, אייוזן-טרופאען". ויאמר באפטייק שנצרך לו לעצור דם. ויקח, גאוע" ויעשה, באנדאועל" ויטבול בהטרופאען הנ"ל ויברוך על המילה ויפסק הדם:

דָם. לעצור דם מילה. סגולה שיקח גחלי עץ שרופים היטב ויכתשם במכתשת נקי וינפה אותן ע"י נפה. באופן שיהי' האבק דק כקמח וישים האבק על המילה וישקוט הדם מלצאת:

דָם. לעצור דם מילה וכל דם פצע. רפואה שתקח, קופער-וואסער" ותשרף אותו עד שיהי' נעשה אדום. ותדוק אותו לאבק דק ותשים על המילה או על מקום הפצע. ויעמוד הדם במקומו:

דָם. לעצור דם נדה. רפואה שתשתה איוה ימים בבקר אליבא דיקנא לובן ביצה חיה מעורב עם קאניאק או עם יין שרף (ת"א):

דָם. לעצור דם נדה. רפואה שתקח עפצים הנקראים, גא"שען" ויהיו שלמים בלי נקבים. ותכתוש אותם לאבק דק כקמח. תשים האבק תוך תפוח יפה ותצלה התפוח ע"ג גחלים ותאכלנו עם האבק. כן תעשה איוה פעמים ותרפא (י"מ)

דס. לעצור דס נדה. רפאה ש' צרה מלא כף עשב, ראָמאָרין" בנליאז
יין שרף טוב ותשתה מזה ג' בוסות קטנים דיום (מ"א):

דס. לעצור דס נדה. רפאה שתקנה באפטייק השורש דנקרא בלשון
ליטיין, ראָדיקס=ארטעמיוא" וגם מה שנקרא באפטייק, וויסקום=
אלבום" ותבשל שניהם יחד במים ותשתה כמו ששותין טיי עם צוקער;
דס. לעצור דס נדה. סגולה שתקח ג' קרעלין" אדומים וטובים ותכתשם
היטב לאבק דק בקמח, ותערוב עם יין אדום, ותשתה בבקר אליבא
דיקנא, וכן תעשה איזה ימים ותרפא (ת"א):

דס. אשה שאינה יכולה להטהר לבעלה, סגולה שתתלה עליה עצם
חזיר ותרפא (פריה"ל):

דס. לעצור דס נדה, סגולה גדולה ליקח צפרדע מן הנהר, וטוב יותר
שתהי' נקבה, ותשרף הצפרדע לאפר בקדרה חדשה, ותתלה האפר
על הצואר בכיס של פשתן חדש, ומעשה השרפה יהי' דוקא ביום ה',
וטוב שיהי' נתלה על צואר האשה הנדה ע"י אשה אחרת שהיא בריאה
זיש לה וסת כראוי, וזאת הסגולה מועלת ג"כ לאנשים שיוצא מהם דס,
רק לאנשים מועיל יותר שתהי' הצפרדע מין זכר (ת"א):

דרך. היוצא לדרך, סגולה שיתן קודם צאתו לדרך איזו פרוטות לצדקה,
שנאמר צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו (ס"ח):

דרך. כשיוצא לעלות על העגלה, סגולה שכאשר יעמיד חד כרעא אארעא
וחד אעגלה יאמר פסוק המתחיל עם אות של התחלת שמו ומסיים
עם אות של סיום שמו, כמו למשל אם שמו יהודה יאמר הפסוק, ה'
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה" (מ"א):

דרך. ההולך לדרך רחוק, סגולה שיאמר אחר תפלת הדרך, הרני מקבלי
עלי כשאניע למקום פלוגי בשלום לומר שם תיכף נשמח כל חי
ער האל בתעצומות", ובאשר יגיע למחוז חפצו יקיים תיכף את נדרו
(וכידה) או שיאמר כן קודם צאתו מפתח ביתו כאשר יניח את ידו על
המזוזה לנשק אותה:

דרך. בשבוע שרוצה לצאת לדרך, סגולה שיאמר במוצש"ק אחר
ההברלה הפרשה של וישלח ער מאה קשיטה, ויצליח דרכו
(רמב"ן):

דרך. היוצא לדרך, סגולה שיזווג אותו איזה איש, ואחרי שיפריד ממנו
יאמר אחריי המלווה ברבת כהנים (אגד"פ עה"ק):

דרך. לשמירה בדרך, סגולה שיקח עמו לדרך ההושענא שלו
מן

מן הושענא רבה. וישא אותה אצלו בכל הדרך (זכירה) :
דרך. לשמירה בדרך. כגולה שיקח עמו לדרך כוית מן האפיקומן של
 מצה שמורה שלו שנשאר מן ליל פסח. וישא אצלו בכל
 הדרך (זכירה):

דרך. היוצא לדרך ופגע בצאתו שנושאים לנגדו כלי דיקן. או אם נכשל
 בגיזה דבר ונפל כאשר יצא מביתו. יחזור לביתו ולא ילך לדרך
 ביום הזה כי לא יצליח (זכירה):

אות ה

הבדלה. סגולה שבכל מוצאי ש"ק אהר הברלה יטעים מעט מן הכוס
 ואח"כ יסתכל היטב בכוס של הברלה עד שיראה פניו ומצחו
 ויאמר בלחש ג"פ הפסוק, כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי".
 וע"ז ינצל מפגעים רעים בכל השבוע. ואם ההברלה היא של שעה ריח
 בעשן ההברלה אחרי הכביה (זכירה):

הבדלה. סגולה להנצל מכל אסן ופגע רע וכחות המומאה לומר בלחש
 בהברלה בשעת הסתכלות בצפורניים, וראית את אחורי ופני
 לא ידאי. ויכוון בהשם הקדוש אָנָּה סָנָּה נָנָּה. וגם יכוון שהשלש תיבות
 פני לא ידאי הן האותיות של ב' מלאכים הקדושים **פניאל אוריאל**
 (מכוונת האר"ל):

הצלחה. סגולה אמיתית להצלחה ועושר להפריש מעשר מן הרווחים
 ויתן להחזיק בזה לומדי תורה. ועל זה דרשו חז"ל עשר בשביל
 שתתעשר. וגם על זה כתוב ותומכיה מאושר (מד"ר):

הצלחה. סגולה להצליח לפני שר ומושל תאמר מו"ב פעמים שם אמר
 של אברהם אבינו ע"ה שהוא **אמתלאי בת כרנבו קירם**
 שתעמוד לפניו. ואח"כ תאמר הפסוק, מגדול עוז שם ה' בר
 ירוץ צדיק וגשגב. ותכוון ב"ן ירו"ן בנ"י שדי. ר"ת עומר דרכי
 יי (ע"ה"ק):

הצלחה. היוצא לדרך או להתיצב לפני שר לבקש בקשה אם ופגע
 בצאתו מביתו שנושאים לנגדו כלי ריקם יחזור לביתו ולא
 ילך באותו היום כי לא יצליח (זכירה):

הצלחה. סגולה להצלחה. דע שבמעט אין לך אדם שלא ימצא
 לפעמים

פעמים מסבך או איוו מסבכות מונחות על הארץ. ויזהר שלא להוציא אותן המסבכות אלא יחזיקן תמיד אצלו בכיס קטן מיוחד לזה (בקברת):

הצלחה. להצלחה בפרנסה סגולה להזכיר בכל מוצאי שבת קודש שבעים פעמים אליהו הנביא ולכוון בהשם הקדוש אגלא. כך מובא בכמה ספרים קדושים. ועפ"י יסוד זה הדפסתי בספרי אליהו הנביא את הזמר של אליהו הנביא באופן שהאומרו כן מזכיר ע' פעמים אליהו:

הצלחה. להצליח במשפט סגולה שיאמר בשעה שמעיינים בדינו הפסוקים של ויברך דוד עד ומרום על כל ברכה ותהלה (נמרא):

הצלחה. להצליח במשפט סגולה שיאחו ביד ימינו מוחה קטנה כשרה (בקבלה):

הצלחה. להצליח במשפט סגולה שתחזיק מרגלית טובה תחת הלשון ולא תפסיד במשפט (ת"א):

הצלחה. להצליח בעסק מסחר תהי' גוהר בכל עניני העסקים אשר אתה רוצה לעשות שתאמר מקודם כאשר אתה מדבר מזה הענין אמ, ירצה השם (זכירה):

הצלחה. סגולה להצלחה לקנות המצוה של ששה נרות בביהכ"ס או בביהמ"ד. ויתן בכל ערב שבת ששה נרות שידליקו בתוף העמוד אשר לפני הש"ץ. ועי' תרום קרנו בכבוד (מדרש):

הצלחה. סגולה להצלחה בלכתו למלאכתו או בלכתו לעשות מסחר וקנין. קודם שיוצא מביתו יתן ידו על המזוזה ויאמר פסוקים

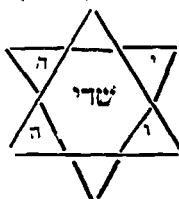
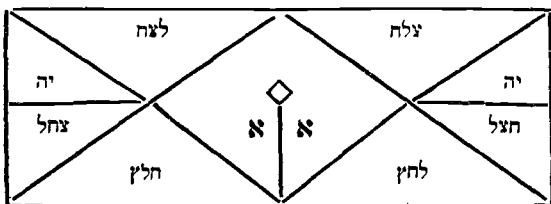
האלה בכונה, "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, ולכל היד החזקה ולכל המירא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל. ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויאמר יעקב כאשר רא"ם ויכוון שהוא י"ת רפאל אוריאל מיכאל מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים. האוינו השמים ואדרכה ותשמע הארץ אמרי פי. יערף כמטר לקחי תול בטל אמרתי. כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב. יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי בזכות השמות הקדושים היוצאים מאלו הפסוקים שבהם הוכיח משה לישראל במדבר. שימתיקו דברי בעיני כל שומעי. ואצליח בכל דרכי ועניני ועסקי. ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיני כל רואי. אמן בלה נצח ועד" (ימ"נ):

הצלחה. צריה לזהר שלא ישאל איש כיסו וארנקו לחכרו כי בזה

ביר היא ביכר אי נתן מזול יחיו (בבא מציעא כ"ז):

הצלחה. ירצהה בכל מיני עסק ומסחר שרוצה האדם לעשות. סגולה
 שיאמר ג"פ המזמור לה' הארץ ומלואה. ואחר כל פעם יאמר
 תפלה זו יהי רצון בלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שהשם הקדוש **מן**
בס. יצליחני בעסק (פלוני ופלוני) שאני הולך לעשות ותנחני באורח
 מישור ויבדך צלחה למען שמך הגדול והקדוש ילהי השמים ואלהי
 הארץ אמן סלה נצח ועד. (מדת"ל) ויצריך לפרש העסק והענין באר היטב:
הצלחה. קמיע להצלחה מספר ריזאל המלאך. וז"ל קמיע להרויח אדם
 במשא ומתן והצלחה גדולה בעוה"שית כתוב זה בקלף כשר
 ותלהו בצדק השמאלית. וזהו הנוסח וסוגו.

והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק והדרך נוראות ימינך

סמכר טנף כרך וג מכך יתם סוכסן טמי טמסכר בסכיסם קתקבר
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ישראל שתצוה למלאכיה אלו לבוא
 אל בית פב"פ ולצבת עמו ויצליחו אותו בסחורתי ובכל מעשה
 ידיו בהצלחה גברווחה גדולה בין ביום בין בלילה בין בבית
 בין בחוץ לבית בין בעיר בין בחוץ לעיר ושמן וחותמך הקדוש
 ירחיבו במעשיו ובביתו והצליחו לפב"ב אמן סלה:

הרהורים. להנצל מהרהורים רעים ומחשבות זרות בשעת התפלה. סגולה להתפלל מתוך הסידור. וזכר לדבר שכתוב, אמר עז הספר ישוב מחשבתו הרעה כן מובא בהרבה ס"ק:

הרהורים. להנצל ממחשבות זרות בשעת התפלה. יש מן המקובלים שכתבו סגולה לומר קודם התפלה הפסוק, אש המיד תוקד על המזבח לא תכבה. ויש כתבו לומר הפסוק הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ונו'. ויש כתבו לומר הפסוק לב טהור ברא לי אלהים ונו'. **הרהורים.** להנצל מהרהורים רעים. סגולה שיצייר במחשבתו דמות דיוקנו של אביו וע"ז יצטנן יצרו הרע (מדר):

הרהורים. החנורה של צדיק אמת מבטלת הרהורים רעים מן החנור בה (לקה"ק):

הרהורים. סגולה לבטל הרהורים ומחשבות זרות בשעת התפלה שיטול עשר אצבעות ידיו במים תיכף כשרואה שבאה לו מחשבה זרה. ויכוון שכל אדם הוא קומה שלמה והעשר אצבעות של ידיו הן כנגד העשר כפירות. וע"י חמים המטהרים מכל טומאה יומהו כל העשר כפירות שלו מן מחשבות זרות הבאות מן כח הטומאה כדי לבלבל את האדם מתפלתו. דבר זה קבלתי מאת אדמו"ר אריה דבי עילאי בוצינא דנהורא וכו' מרן מהר"ל אינר זצוקלה"ה מלובלין:

הריון. להריון רפואה שתקח באפטיק עשב הנקרא בלשון ליטוין, סאלוויא ותבשל מעט מן העשב ביין טוב ותתן להאישה לשתות מן היין בליל הטבילה ותתעבר (מ"ט):

הריון. סגולה להריון קח עור ארנבת ושרוף אותו עד לאפר ותן לה לשתות מן האפר בכוס יין. כה תעשה ט' ימים רצופים בכל בוקר ותתעבר מיד (מהר"ל) ויש גורסין עור שועל:

הריון. סגולה לעקרה שתעשה משעוה כמו קדרה קטנה ותכניס בה דם נדתה ותסתום פי הקדרה במכסה ותטמון הקדרה באדמה אצל שורשי אילן תפוח. וע"ז תקבל האשה הריון והאיץ לא יעשה עוד פירות (נפ"מ)

הריון. להריון תוהר האשה מלשאת עלי' כסף חי אפילו כל שהוא. כי זה מונע ההריון (ת"א):

הריון. סגולה להריון אם אין שום מחלה להאיש ולהאשה. תקח יונה זכר ויונה נקבה ותשחטם ותוציא המוח שלהם תיכף. ותשב האשה אתר הטבילה במטה ותכניס ברחמה את המוח מן השני צפרים על שעה

שעה שלימה. ואחר שעה תזדווג עם בעלה ותתעבר (מרה"ל) :
 הריון. קמיע בזורה ובלתי משובשת להריון. יכתוב סופר מהיר נבדא
 על קלף כשר בכתיבה תמה. ויאמר מקודם. הריני כותב קמיע
 הזאת בשעתא טבואת נבדא טבא לאסוותא מן שמיא עביר האשה פב"ב
 אשת פב"פ.

זוה נוסח הקמיע :

יהי רצון מלפניך אהיה אשר אהיה שתרחם על האשה פב"ב
ותתן לה בקרוב הריון טבעלה פב"פ בורע של קיימא בכח
היימות הקדושים האלה ע"י המלאך שמשויאל
ואאהבבא באזובאואלאפואהו ובה וזהו חהעה
אכתלייה יצהבואהות
אמן סלה נצח ועד
ה ה ה
הלל

ה	ה	ה
ה	ה	ה
ה	ה	ה
ה	ה	ה

הקמיע צריכה להכתב בצויר הזה ולשום אותה בתיק קטון של טתכות
 והתיק ישים בכיס של עור ותתלה האשה עליה את הקמיע בין רדיה
 ותלך בה רק בימים המדורים (ת"א) :

הריון. סגולה להריון. שהבעל והאשה לא יורקי ההושענות שלדם ביים
 הושענא רבא אלא יצניעם ויצטרפו לדם גם הב' ערבות מן
 הלילכ שהיו מברכין עמו. ולפני תשמיש הראשון שאחר יום הישענא
 רבא יבשלו השני הושענות עם השני ערבות בתוך חצי קווארט מים.
 אח"כ ימזגו המים לשני כוסות. ויקח הבעל כוס אחד והאשה כוס אחד
 ויאמרו על הכוסות ההושענא המתחלת, ארם ובהמה ואח"כ ישתו הכוסות
 עם צוקער כמו ששותין מיי. וישמשו מהם ויושענו ממרומים (אמ"ן)
 וערב"ה בנים ור"ע וגם בנים' הריון עם הכוללים של האותיות
 והתיבה :

ווארצל'ן. לשומא או יבלת שקורין „ווארצעל“ הצומח על בשר אדם.
רפואה למשח הווארצעל ב' פעמים ביום עם המשקה של
מררת בהמה (מ"א):

ווארצל'ן. להסיר הווארצעל. רפואה למשחו ב'פ ביום עם חומץ החוק
והחריף מאד כאר הנקרא „עסענציע-עססיג“:

ווארצל'ן. להסיר הווארצעל שהיא קטנה ומבוקעת. תקנה באפטיק
קראפליס הנקראין „קרוואט“, ותשים בכל יום על הווארציל
טפה אחת:

ווארצל'ן. להסיר ווארצל'ן. מנולה למשוח אותם בדם יונה חם תיכף
מן השחיטה (מ"א):

וסת. אשה שאברה וסתה בנעוריה. אלה הם הבשמים אשר יכולים
לעורר דם גדה. תבשל קדרה בת ד' קווארט מים ותשים בה ג'
לויט קנה-בשם הנקרא „צומרינד“ א' לויט בושם „נענעלעך“, חצי לויט
ברכום הנקרא „זאפערען“ ותשתה חם עם צוקער כמו ששותין מיי (מ"א):
וסת. אשה שאין לה וסת בנעוריה. רפואה שתבשל עשב הנקרא בלשון
ליטין „סאבינא“ עם מים ותשתה כמו ששותין מיי (מ"א):

זסת. להביא וסת לאשה שאין לה אורח כנשים. תכתוש קליפות שקדים
יבשים לאבק דק בקמח ותליש האבק עם רבש ועם שומשמין עד
שיהי' כמו עיסה. ותחתוק לחתיכות ותטננם על האש. ותאכל מזה איזה
פעמים ביום חודש ימים. ויבוא לה הוסת (ימ"ג):

זסת. להביא הוסת מועיל הרבה שתעשה לה מרחצאות של חמין ולערוב
בהמים „נאָרמשיצא“:

אות ז

זיוג. מי שקשה לו למצוא בת זוגו יתפלל בכל יום בכוונה שירת הים
ויאמר אחר התפלה מזמורי תהלים האלה ל"ב ל"ח ע' ע"א
קכ"ד (נפ"מ):

זיעה. להביא זיעה על החולה. רפואה לבשל היטב שכולת שועל
הנקרא „האָבער“ או שעורים בחומץ. ואחר שתתרכך ההבואה
היטב תעשה מזה חלאדנעס חמות ותניח על כפן החולה וזיע (מ"א):
זיעה. לאנשים בריאים שיש להם סבע שמועיעם מאד כדילה ועי'ו
מאבריו

מאבדים את כחם ונעשים דוים. רפואה שסיך את בשרו ורבה פעמים עם שמן דגים טוב ויערוב בו לרית טיב מעט, נעלקין-עהל".
דהיינו שבתוך חצי קווארטירל שכן דגים יעדוב ט"ו טפות, נעלקין-עהל".
אבל גצרך לחמם מעט את השמן דגים, כדי שיתערב היטב עם ה,נעלקין-עהל":

זיעה. להביא זיעה יקנה באפטיק, בעזאוי-טיי" עם, ליפאוי-טיי" ועם, מאלינעם" יבשות, כל מין בעד ג' קאפ". ויבשל א קווארט מיס ובישעת הבשול ישים בהמים ג' מינים הנ"ל. ויקח הקדרה מן האש ויכסה הקדרה ואחז חצי שעה ישתה מזה ד' גלעזער חם עם צוקער ועם, ציטרין" כשהוא שוכב במטתו. ויזיע:

זכרון. סגולה לזכרון לומר תמיד קודם הלימוד עשרה פעמים הפסוק, זכור דבר לעבדך על אשר יחלתני" (מ"א):

זכרון. סגולה לזכרון לומר קודם הסעודה על כוס משקה פסוקים האלה – אכן רוח הוא באנוש ונשמת שרי תבנים: לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון: אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: ה' בצר פקדון צקון לחש מוסרך למי: לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חרש בקרבי: ה' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר: יעיר לי בבקר בבקר יעיר לי און לשמוע בלימודים: ה' אלהים פתח לי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסגוטי: רוח ה' דבר בי ומלתי על לשוני: יהי רצון מלפניך א' או"א אברהם יצחק ויעקב אשר קראת שמו ישאל ישתפתה לבי בתורתך ותאיר עיני ולבי ע"י מלאך-הקדושים **פתחאל רפאל יופיאל** שלא אשכח כל ימי חיי מכל מה שלמדתי ולעולם לא אשכח כל דבר תורה מכל מה שאלמד מעתה ועד עולם אמן נצח סלה ועד – אח"כ ישתה הכוס: (מספר דזיאל) ושוב לעשות כך בכל סעודת ראש חידש:

זכרון. סגולה לזכרון להתפלל קודם הלימוד בקרובה ובטהרה תפלה זו יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען השמנת הקדושים היוצאים מן הפסיק וחבותי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכר, שצירופו הוא כך

וית זרי כבא רתב תאר
יפה אאם תוא בקו רחב
יצר תיו ייה יתא עיר
קרץ ובא בתו ואב אפר

זיכיון בישמות האלה ואל יוציאם בפיו) שלא אשכח כל דבר מכל מה שאלמד בתורחך הקדושה היום ובכל יום ויום ותהיה תורתך שמירה בלבי ובמוחי לנצח. אמן סלה (א"ח):

זכרון. לחדר הזכרון. סגולה לאכל בכל יום בבקר אליבא ריקנא כף קטנה דבש רבורים. וזה ג"כ טעם שאנו אוכלים ביום הזכרון דבש. כדי שתעלה זכרונו לטובה על כל השנה:

זכרון. סגולה לזכרון. לאכול שמן זית יאוב וביותר מארץ ישראל:
זכרון. לחדר הזכרון רפואה לקנות באפמייק, אגא-קארדינא, ולאכול ממנו בבקר אליבא ריקנא דראכמא אחר. ויכול לאכול כן ג' ימים בכל שבוע. והג' ימים לא יהיו רצופים. וישתמש ברפואה זו אינו שבועות (מ"א):

זכרון. סגולה לזכרון לומר בכל יום ז"פ הפסוק, גר לרגלי דבריק ואור לנתיבתי (ש"א):

אות ח

חוליה. דו"ש ר' פנחס בר חמא כל שיש לו חולה בתיך ביתו ילך אצל חכם שבעירו ויבקש עליו רחמים. שנאמר חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. (גמרא):

חוליה. יתחזק החוליה בכל כחו להתפלל על עצמו ברמעות. וירגיש בכל עת לומר בכוונה, ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי. רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה". ויכוון בהשם הקדוש היוצא מן תר"ת של רפאני ה' וארפא שהוא רין המועיל לרפואה. ויתפלל בכל יום ג"פ מזמור מ"א מתהלים. שנאמר כי שמע אלהים אל קול הגער באשר הוא שם. ויש לפרש כלומר שהשכינה שם למעלה בראשיתיו של החוליה:

חוליה. יזכור מה ראיתא במסכ' ברכות (נ"ה) יומא קמא לא לגלי ולא לימא מידי כי הינא דלא ליתרע מזליה. מכאן ואילך ליגלי כי היכי דליבעי דחמא עליה:

חוליה. מי שיש לו ילד קטן חולה מאד ח"ו. סגולה טובה שיקבלו עליהם אביו ואמו שיתענו בכל שנה ביום שנולד הילד עד שגוי לזילד

להילד י"ג שנים. ובאם שיהי' להם איזה אונם שלא יוכלו להתענות יתן בל אהר אגרא דתעניתא ח"י גדולים לעניים. וגם יקבלו עליהם להדליק בכל ערב ר"ח בביהכנ"ס נר לכבוד נשמת ר' מאיר בער הנס. ג"כ עד שיהי' להילד י"ג שנים. והילד בעצמו יביא הנר לבית הכנסת (וזכירה) :

חולצה. כגולה לחולה מסוכן רח"ל לעשות עבורו פדיון נפש הידוע :
חולצה. כגולה לחולח מסוכן רח"ל שינוי השם. אבל שיעשה זאת עפ"י דעת חכם וצדיק :

חולצה. אמירת תהלים עבור חולה כמו שנרפס בסידורים היא כגולה גרועה שיאמרו התהלים עשרה אנשים ביחד שהם אוהבים להחולה. ואם אין עשרה אנשים צריך להשתדל שתינוקות של בית רבן יאמרו התהלים עבור החולה :

חלומות. חלום טוב צריך לספר לאוהב נאמן שיפתרנו לטוב. כי רוב חלומות הולכים אחר דפה. חלום רע יסיה מדעתו ואל יחשוב בו כלל וכ"ל. ויאמר בהקיצו משנתו הפסוק, והחלומות שוא ידברו. וזה הכלל בדוק ומנוסה שכל מה שהאיש יקביר על חלומות רעים יותר יתגרו בו. וידוע שכן אמר בפירוש הגאון הצדיק וכו' מרן מהר"ם מליבאוויץ זצוקלה"ה על דבר החלומות שאמרו חז"ל שצריך להתענות עליהם אפי' בשבת. ואמר שכל זה הי' רק בדורות הראשונים שחלומותיהם היו קרובים לנבואה. אבל בזמן הזה החלומות שוא ידברו. עכ"ל. וכל אשר יש לו ידיעה בחכמת ה"אנאטאמיה" יבין שעפ"י רוב באים חלומות רעים מן כח הרמיון שמתחזק להפחיד את האדם כדי לעוררו משנתו בעבור איז' חסידו בגוף, כנוי שמניח ידו על לבו וכיוצא :

חלום. מי שחלם לו חלום רע שצריך להתענות ע"יו. והוא מן האנשים המקפידים על החלומות רעים אבל קשה עליו התענית. יעשה ראשית הטבת חלום. וגם יעשה תרגול או תרגולת לכפרה כדרך שעושים בערב יוה"כ"פ. ומלבד זה יתן ק"ס מטבעות לחכם היודע לעשות פדיון נפש. וגם הכפרה יהלק לעניים. ויוצא בזה שיתהפך לטוב (עה"ח) :

חלום. שאלת חלום. יאמר בטהרה בחדר טהור ועל משכב טהור ונקי קודם השכיבה — לך ה' הגדולה והנבירה והתפארת וגו' עד ולחוק לכל. גבריאל ופחד יצחק היה לי. יהי רצון מלפניך ה' או"א עתשלה לי ריחו של יצחק נדי בן אברהם להגיד שאיתי בחלום ברור כחילה

אלילה הוה שאני רוצה לדעת - ובאן יפריט שאלתו באר היטבו
(כתבי הריב"ש):

חלום. לשאלת חלום. תקח בדעתך השאלה שאתה רוצה לשאול ותאמר
ע"ב פנמים בכונה גדולה זה הפסוק - "שמעי נא דברי אם
יהיה נביאכם ז' במראה אליו אתידע בחלום אדבר בו" - (ת"א):
חן וחסד. סגולה לחן וחסד. לומר אחר תפלת שחרית ד' פסיקים
הראשינים מן האוניו השמים וארבה עד הבו גידל
לארשינו (עה"ק):

חן וחסד. לחן לפני השלטון או לפני מי שתרצה לבקש מלפניו עבודה
סגולה שתשים מקודם יד ימינך על מצחך. באופן שצד נב
הקף יהי לצד המצח. האגודל למטה והזרת למעלה. ותאמר. ג"פ דפסוק
"השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני" (מרת"ל):
חן. לחן לפני השלטון. סגולה לומר לפני השלטון ג' פעמים שם אמו של
אברהם אבינו **אמתלאי בת כרנבו** (פ"ח):

אות ט

טבילה. הגאון בעל ספר חסידים כתב שם בהצוואות סי' מ"א וז"ל
לא יניח אדם מלוקק עם אשתו בליל טבילתה. ע"כ. וטובא
על זה בספר רוח חיים שבאם אירע איזה אונס בליל טבילה שלא יוכל
בעלה לקרב אליה. תעשה סגולה זו שתתכסה באותה לילה עם בנר של
בעלה ותנצל ע"ז מסכנה:

טבילה. טבילה במקוה היא סגולה לכמה וכמה ענינים, כי היא ענין
התחדשות כח החיים. רק באופן שלא יהיה כטיבל ושרץ בידו:

טבילה. מובא בכתבי האר"י. מי שאין לו מקוה או חטט ולאו יכול
למנוח במקוה סגולה שירחץ ידיו מ' רחילות כנוצר הלאה. וקידם
הרחילה יאמר זה:

שם יחוד קוב"ה ושכינתיה. ארחץ בנקיון כפי ואסייבה את מוכחך
יְהוָה. ויהי רצין מלפניך יהוה אלהי יאלהי אביתי שאלי רחיצת
ידי תהיינה נחשבות לי כאלו טבלתי במקוה כשר של אייבנים סאה.
ואזכה למשוך כיום ט הדיבן העליון החתים ביי"ד רבתי של יעתה יגדל נא
בח יְהוָה. וידחו צ עזה ועזאל בני אנרת יאליית. ובכח סגולת נקיון
שע"י הרחיצה הזאת יתקן שמדת הדין הבאה מן ספירת גבורה הע"ה

ריו במספר נקיון תתהפך עלי למדת הרחמים שעולה רחץ כמר שנרמו בהפסוק ארחץ בנקיון כפי וגו':

עתה ירחץ ידיו באופן ז'. ראשית ירחץ יד ימנית עשר פעמים. ויכוין בעשר האותיות של שם הוי"ה ב"ה למליו יוד"ן כזה יוד הי ויו הי' דהיינו שבכל רחילה יכוין לאות אחת כסדר. ואח"כ ירחץ יד שמאלית עשר פעמים ויכוין ג"כ בעשר האותיות כנ"ל. ואח"כ ירחץ ב' הידים בסידורן פעם אחת יד ימנית ופעם אחת יד שמאלית. ויכוין ג"כ על עשר האותיות ב פעמים. דהיינו שברחילה הראשונה של יד ימנית יכוין לאות י וכן ברחילה הראשונה של יד שמאלית יכוין ג"כ לאות י. וברחילה השנייה של ב' הידות יכוין לאות ו ב"פ. וכן בשאר הרחילות יכוין ב"פ בכל אות ואות כסדר. ויעלו כל הרחילות ביחד למספר ארבעים כנגד מ' סאה דמקוה. ואחר המ' רחילות יאמר זה:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שבבבא סגולת רחיצה רואת יהיו נמתקים הדינים ברחמים. כמו שנרמו בהפסוק ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. ויאיר עלי השם אֶדְהִיָּה שעולה **מקוה** (כזה אל"ף ה"ה יוד ה"ה) ויהא חשוב לפניך כאלו טבלתי במקוה טהורה שלמעלה הנרמו בהפסוק מקוה ישראל יְהוָה. וכתוב מקוה ישראל מושיעו בעת צרה. מושיעו דדאי. הדוא דמקורא דמקוה בידוי. אמן סלה:

הנה בספר הקטן, לואת הריב"ש והנהגות ישרות מביא ענין רחילה הזאת עם מעט ביאור בסוד הכוונה של הפסוק ויקרא אלהים ליבשה ארץ וגו'. אבל המעיין שם יראה שהביאור נאמר בקיטור נאד ולריך פירוש לפירושו. וגם לא מזכר שם מנין הרחילות, ומלבד זה עוד נפלו שם הרבה טיבשים וטעות הדפוס כמוכן לכל מבין. וע"כ קבלתי עלי עבודה הזאת לבאר בעזה"י הסוד של כוונת הרחילה וסוד הרמו של הפסוק ויקרא אלהים ליבשה ארץ וגו' באריות מעט:

זאת ידוע ליו"ח שהשם אלהים מורה על דין ומרמו לפעמים על בחי' מלכות חימא תמאה ששם היא ההתגלות של מדת הדין. ובשביל זה נקראת בשם חדני שהוא לירוף אדין. ולפעמים מרמו השם אלהים על בחי' בינה חימא עילאה. ואע"פ ששם הוא רחמים ומאיר שם השם אהיה. מ"מ כיון דדין מתערין מינה כידוע. לכן תקרא מדה זו ג"כ בשם אלהים. וענין המתקה הדינים הוא להעלותם לשרשם. שהשם אלהים והשם חדני יונקו ע"י השם אהיה ותתעלם ואתקרב תיבת ים הרמוז על שכינתא תמאה אל תיבת מי הרמוז על שכינתא עילאה. וזאת נעשה ע"י כוונת היחוד שנכוון לפלג השם אלהים על ב' שמות אהי"ה אדני ולזוג ב' השמות ביחד כזה אאהדיגהי כי ב' שמות האלה הם בגי' כמספר השם אלהים. ועי"ז נעשה מים. היינו חסדים. כידוע מהבעש"ט זוקלה"ה בכוונת המקוה שמי"ס רמוז על ט' יוד"ן

מן ד' מילואי שם הוי"ה ב"ה ע"ב ס"ג מ"ה בן שהן בגימ' מים. וזהו פלג אלהים מלא מים. ולריך לכוון שהשם אלהים יומתק בכל הג' מילואין שלו. שעי' האות ה יכול להתמלאות בג' אופנים כזה די הא הה. נמלא שהשם אלהים במילוי י בגימ' ט'. ובמילוי א בגימ' רל"א. ובמילוי ה בגימ' רל"ה.

מערתה יוכן כוונת הרמז של הפסוק ויקרא וגו'. כי תיבת ויקרא וכן תיבת יבשה בגימ' טי"ז. וזה רומז על השם אלהים במילוי י. כי אם נלך מספר עשרה מן כוללות עשר האותיות של השם אלהים במילואו כזה אל"ף למ"ד ה"י מ"ס. וגם עוד מספר אחד של כולל כל התיבה. הרי לך הוספה של מספר י"א. ועוד נלך מספר חנושה מן כוללות ה' אותיות של השם אלהים פבוט ג"כ עם עוד מספר אחד של כולל כל התיבה של השם אלהים פשוט. נחוסף עוד מספר ו'. ועולה הכל ביחד נוספר טי"ז כמספר תיבת ויקרא ותיבת יבשה. והשם אלהים במילוי א נרמז בתיבת ארץ. כי מספר שזה לשניהם. והשם אלהים במילוי ה ג"כ נרמז בתיבת ארץ. כי אם נלך לתיבת ארץ הג' כוללים של הג' אותיות. וגם כולל אחד מן כל התיבה נחוסף מספר ד' ועולה ביחד רל"ה כמספר השם אלהים במילוי ה. ותיבת מקו"ה בגימ' השם אחיה במילוי הדין. ותיבת מי"ס בגימ' ט' יודין של ד' מילואי השם הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. ובכן מבוארת הכוונה שהתיבות ויקרא אלהים ליבשה ארץ הרמוזות על השם אלהים בג' מילואין יומתקו בהתיבות ולמקו"ה המי"ס הרמוזות על השם אלהים ועל הט' יודין דמילואי השם הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. ועי"ז יהיה קר"א ימי"ס. היינו שזדונו תיבת ים עם תיבת מי שבחי מלכות תתעלה עד הדינה. כמו שנרמז בהר"ת של הפסוקים מקוה ישראל ה' וגו'. מקוה ישראל מושיעו בעת לרה. ודי כזה למדין: **מחור**. כאב המחול כבר מובא לעיל באות ב' סימן בטן איזו רפואות.

ועוד רפואה לבתוש זרע חרדל ולעשית ממנו אבק דק בקמח וזרעב בדבש ולבשל ער שיעשה במרקחת. וימשח במקום הכאב בצד השמאל של הבטן תחת הצלעות מלמעלה למטה ומלמטה למעלה בעור המשיחה חמה. ולחבוש ממער עם יואטי". כך יעשה בכל יום ב"פ בערך שני שבועות. וירפא. **מחור**. לכאב המחול. רפואה ליקח מוח ארנבת מוכר לזכר ומנקבה לנקבה ולבתשו מעט ולמעכו עד שיעשה כמו משיחה ולמשיח על התיבת בר ולהניח על מקום הכאב שיינה שם שש שיעית ולא ייתר. ועי"ז יוקטן נפיחת המחול (מ"א):

מחור. לכאב המחול. רפואה ליקח זבל צאן ה' נגררים ולמעכם ולערבם עם מעט חומין חזק ולמשוח על חתיכת בר ויניח על מקום הכאב שיינה שם מעט לעת. כן יעשה כמה ימים. וירפא (ת"א): **מחול**. להתקשות ונפיחת המחול בידיים ונערים. סגולה לקחת מחול של בקר. מוכר לזכר ומנקבה לנקבה. ותחתוק דמחול לזיכרכו

רק בשני קצותיו ישאר מחובר ועי'ו יהי' כמו טבעת. ותכנים ראש החולה תיך חלל המחול וכן תוריד ותשפיל המחול עד מתחת לרגליו שיוציא את רגליו מן המחול. כן תעשה ג"פ. ואח"כ תתלה המחול בעשן במקום חם. וכשיתייבש המחול יתרפא המחול של החולה (כתבי הריב"ש):

מחול. לכאב המחול. רפואה שישתה מים שנכבה בהם ברזל-שטאָהל. ובומננו שנתחדש היין מארץ ישראל הנקרא ברמל-ברזל הוא רפואה טובה לכאב המחול:

מחורים. לחולי המחורים הנקרא, מארירען. אם יצאו אבעבועות קשיות ואדומות הנקראים, פיקלען מסביב לפי הטבעת ומוזה נולד כאב גדול. רפואה לחכם מי דבש הנקרא, מעהרד' ולשפוף בקערה חם וישב החולה במרחץ הזה בערך חצי שעה. כן יעשה איזה פעמים וירוח לו. ואחר כל מרחץ ימשיך בשמן שקדים מרים, או עם המשיחה הנקראת באפטיק, קאלר-קרעם. או עם המשיחות דנוכרין הלאה:

מחורים. לאבעבועות אשר מסביב לפי הטבעת. רפואה לעקיר **א** שורשם עשבים הטבוה הנקראים, פאָקרוואַ וּלְכַשְׁלָם במים ולשפוף המים החמים בקערה וישב החולה בזה בערך חצי שעה. כן יעשה איזה פעמים. ואחר המרחץ ימרח את ה, פיקלען במשיחות הנזכרין הלאה: **מחורים.** לאבעבועות שנקראים, פיקלען. רפואה שיעשה החולה לעצמו מרחצאית של ישיבה מן, קאמלעלין דנקרא באפטיק, טיענטא וישב במי כישול הקאמלעלין בערך חצי שעה שיהיו חמין ואח"כ ימשיך שם באחת מן המשיחות:

מחורים. לעצור דם המחורים. רפואה לחתוך רתבן מן התבואה הנקראת, מאטארקא על חתיכות קטנות ולבשל ביחד עם חתיכות קטנות של העץ הנקרא באפטיק בלשון ליטין, ויוסקים-אלבים. וישתה המים כמו שניתן טיי. אבל שלא יהיי המים חמין ביותר:

מחורים. לאבעבועות הנקראים, פיקלען. רפואה לכתיש, האלאָהן שרוף עם מעט, גרינשפאן ולערוב עם מעט, שמיעמאנקא או עם מעט חמאה תפילה עד שהעשה כמו משיחה ותמרח משיחה הזאת על חתיכת, וואטי ותניח על האבעבועות איזה פעמים ביום. וירפא: **מחורים.** לאבעבועות הנקראים, פיקלען. רפואה לשים לובן ביצה בקערת חרס ותקח חתיכה, האלאָהן והמעץ אותה על שולי הקערה בתיך הלובן ביצה עד שיעשה כמו משיחה. ותמרח את המשיחה על חתיכה, וואטי ותניח על הפיקלען איזה כעמים ביום. וירפא:

מתורים. רפואה ל"פיקלען". שתחמם שומן חזיר עד שיהי' צלול. אח"כ תניח השומן עד שיהי' פושרין ואז תערוב בו, יאָדנא' שה' בשוה. ותמכול בזאת המשיחה חתיכה, וואט' ותניח על הפיקלען איזה פעמים ביום. וירפא:

מתורים. רפואה לפיקלען לערוב מררת ברמה עם רבש שוה בשוה ולחמם על האש ולערוב היכב עד שתעשה כמו משיחה. ותמרח את המשיחה על, וואט' ותניח על הפיקלען ב' פעמים ביום. וירפא (מ"א):

מתורים. רפואה לפיקלען שתקנה באפטיק החומץ הנקרא, ליגווי-באָראָוו' ותערוב כף חומץ בתוך חצי גליאן מים וגם תערב בזה חצי כף קמנה, האַלאָהן' כתוש לאבק דק. ותערוב הכל היטב ותכסה במכסה ותעמיד דגליאן במקום חם כדי שיהי' המים קרוב לפושרין. ותמכול בזה, וואט' ותשחוט מעט ותניח על הפיקלען. ובכל חצי שעה תחליף:

אות י

ידיעות. לדעת ממי מגיעת ההריון אם מן האיש או מן האשה. סגולה לקנות ב' כלים עם סוכין וישתין הבעל בכלי אחד והאשה בכלי הב'. תכסה רכלים והעמידם כך תחת המיפות על ג' ימים מעת לעת. ובאותו הכלי שיהיו נמצאים או תילעים. ממנו מגיעת ההריון (מ"א):

ידיעות. לדעת אם דרה זכר או נקבה תשתין האשה בקערת עץ ותתקע בחתיכה על השוליים מחט עבה ותשדה שם יום שלם. אח"כ תסתכל יתראה אם עלו השמרים מן השתן מסביב לזמחט כמו עמוד תרע שהרה זכר. ואם נחו השמרים בתחתית הכלי הרה נקבה (מ"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה סגולה לשים מחלבה בחדיש התשיעי בכלי של מים. אם ישקע החלב הרה זכר. ואם יציף החלב הרה נקבה (מ"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה. סגולה לפזר מעט מלח על ראש האשה בלי ידיעתה. אח"כ תכנוס בדברים עמה. ואם היא תתחיל לדבר מזכר הרה זכר. ואם מנקבה נקבה (מ"א):

ידיעות. לדעת אם הרה זכר או נקבה. סגולה שתאמר לה זאם.

הראני את יריך. ואם תראה ידיה באופן שיהי' הנב של היר למעלה
הדה זכר. ואם הנב יהי' למטה. דרה נקבה (מ"א):

ידיעות. לדעת ע"י חלום תמונת זונתו שנגזרה לו מן השמים. סגילה
לקחת ביצה שנוצרה ביום ב' או ביום ה' ותצלח איתה קשה
ותהתיך אותה על שנים. ואכול החצי בליצה קודם שתלך לישון. ודחצ
השני תניח תחת מראשותך (ת"א):

ידיעות. לדעת מי ימות תחלה. האיש או אשתו. תחשוב מכפר ב
שמותם יחד ותוסיף על מכפרם י"ג ותשליך מ' ט' עד אשר
ישאר בידך מ' או פחות. ותראה אם נשאר מספר זוני ימות הבעל קודם.
ואם נשאר מספר נפרד תמות האשה קודם (מ"א):

ידיעות. לדעת אם הבעל שברח ישוב לביתו לאשתו או לא. וכן אם
ישוב בקרוב או לא. תחשוב שם השואל ושם האשה ושם
אותו יום השבוע שבאה בו לפניך השאלה ותצרף ביחד החשבון של ג'
המספרים. ותוציא מן החשבון ז' ו' והנותר קח בידך. אם נשאר אחד
תדע שלא ישוב לעולם. אם נשאר ב' ישוב. אם נשאר ג' ישוב כנחת
ולא כצער. אם נשאר ד' לא ישוב אלא אחר זמן מרובה. אם נשאר ה'
ימות בחזירתו או יוכה כיסורין גדולים בדרך חזירתו. אם נשאר ו' יבוא
לביתו בקרוב. אם נשאר ז' לא ישוב לעולם. ובמו בן לדעת אם האשה
תחזיר לבעלה שברחה ממנו. תחשוב שם השואל ושם הבעל ושם יום
השבוע. הבל בג"ל. ותדע כי שם יום השבוע חושבין באופן הזה. שאם
באה לפניך השאלה ביום א' תחשוב שם היום למספר אחד. ואם ביום
ב' תחשוב מספר ב'. וכן השאר (מקבלת הדיב"ש):

ידיעות. לדעת אם אדם שהלך למרחקים עודנו בחיים. תקח ביצה
מתרנגולת שחורה דאתילדה מאתמול וגם רביעית מים צלולים
שזוקים. והלקיחה תהיה על שם פכ"מ שהלך למרחקים. ואחר שיהיו
בידך הביצה עם המים תאמר – מיט דעם וויל איך וויסען אויב פכ"פ
לעבט אדער גיט – אח"כ תשבר ותשפוך לובן הביצה לתוך המים. ואם
יעמיד לובן הביצה באמצע המים כמו ראש זה סימן טוב כי חי הוא.
ובאם יפול למטה הוא להיפוך (מכתבי רבנו נפתלי ב"ץ):

ידיעות. לדעת הרוצה להיות שוחט ובודק אם נולד בכוכב מארים
או לא. יחשוב שמו כמו שקורין אותו לתורה. וגם שם
אמו. ויצרף המספרים. וישליך כל מספר ז' ז'. ויחשוב מספר הנשאר.
אם נשאר מספר א' סימן שנוצר בכוכב שבתאי. ואם נשאר מספר ב'

סימן שנולד בכוכב צדק. וכן כלם על סדר שבעה כוכבי לכת שהם שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה (מ"א):

ידיעות. אדם הרוצה לדעת באיזה מזל נולד יחשוב שמו כמו שקורין אותו לתורה. וגם שם אמו. ויצרף המספרים. וישליך כל מספר י"ב י"ב. ויחשוב מספר הנשאר. אם נשאר מספר א' סימן שנולד במזל מלה. ואם ב' סימן על מזל שור. וכן כלם על סדר י"ב המזלות (מ"א):

ידיעות. לדעת אם החולה יקים מחליו או ימית ח"ו. בכניסתך אל החולה תאמר הפסוק, גלמו ראו עיניך ועל ספ"ך כלם יכתבו"ם אם ידבר ההולה עמך תיכף תיך כדי דבור סימן שיחי'. ואם לאו הוא להיפוך (זכירה):

ידיעות. לדעת אם החולה יקום או להיפוך ח"ו. תשים בשתן שלו חלב אשה. ואם ישקע החלב ימות. ואם יציף החלב ממעל יחי' (מ"א):

ידיעות. לדעת אם החולה יחי' או להיפוך ח"ו. תקח ביצה בת יומא ותשקול אותה היטב בצמצום. ותשים הביצה תחת מראשותיו של החולה על צילה אחד. ובבקר תקח הביצה ותחזור ותשקול אותה. ובאם תהי' במשקלה כבראשונה סימן שיחי'. ואם נחסרה ממשקלה הוא להיפוך (ת"א):

ידיעות. לדעת אם החולה יחי'. כתב הרמב"ם ז"ל כגולה לקחת חתיכה שומן חזיר מזכר לזכר ומנקבה לנקבה ולמשוש כפות רגלי החולה ואח"כ ישליך חתיכה הנשארה לכלב. ואם יאכלנה הכלב סימן שיחיה החולה:

ידיעות. לדעת אם מחלת החולה היא ע"י כשוף. תשפוך שמן זית בכוס של זכוכית בערך עד ב' שלישיות מן הכוס. ותכסה את כל הכוס מבחוץ עם נייר שחור. ויסתכל החולה בתוך הכוס. ואם נעשה לו כשוף יראה את פניו בתוך הכוס שהוא דפוף. ובאם לאו יראה את פניו ביושר (מ"א):

ידיעות. לדעת אם נעשה לאדם כשוף ילך אל קן של נמלים ויטב שם. ואם נברקו בו הנמלים ומרחשים עליו סימן שלא נעשה לו כשוף. ובאם לאו. בודאי נעשה לו כשוף (מ"א):

ידיעות. לדעת באיזה מקום במים מונח גוף האדם הנמבע. מנולה לקחת ככר לחם שלם או קערה של עץ. וזרוק למים והוא ישום מיד לאותו מקום שמינה שם מתחת המים גוף הנטבע ויעמוד שם (ת"א):

וידיעות על אדות נגבות עיין לעיל אות ג' בעניני נגבה:

יולדת. יולדת צריכה שמירה עד שתטבול. ובאם נחוג לה ללכת לאיזה חדר בבית דירתה ביחידות. סגולה שתניח בגלחתה סכין (יוס"א):

יולדת. שמירה ליולדת. תצוה לסופר שיטבול עצמו ויכתוב בכתב ס"ת על קלף כשר קמיע בזאת הצורה. והניח הקמיע אצל היולדת במסתה מכוסה בין ב' ניירות ויועיל בעוה"ש (ת"א):

ע	ש	צ	י	י
ש	ב	ט	ד	י
צ	ז	ה	ג	צ
י	ו	ה	ח	ש
י	י	צ	ש	ע

יולדת. שמירה ליולדת. כתוב על קלף כשר או על נייר בכתיבה תמה כזה. ותשים בתוך והניח אצל היולדת או עליה או תחת הכר. ותלך בקמיע זו עד שתטבול. וזה הנוסח (ת"א):

אָדון מָדון נָדון נִכְרֵן נִשְׁמֵן נִשְׁקֵט
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה
סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה
אזובגה

ילדים. ילד שאינו רוצה להניק יברקו בפיו אם אין בו איזה חסרון. וגם יברקו פטמאות דרי אמו אם אין בדם איזה חסרון. ובאם לא נמצא כל חסרון צדרי. סגולה שתקח אמו את דהינוק ערום כמו שגולד ותניח את הילד בין דריה ועל בטנה בשר לבשר בלי הפסק שום דבר. עד שיתחמם הילד היטב מן בשר אמו. כן העשה איזה פעמים. ויתרצה להניק. ומצר הרפואה טוב לחמם פי הילד עם טקמפרעסען חמים ולפעמים מועיל למשוך פטמאות דרדים עם רבש צלז. וגם צריך לשאול את היולדת אם לא הריחה איזה מאכל כשהיתה מעוברת. ואז יטבול אצבע בזה מין המאכל ויתנו להתינוק לטעום ועיז ירצה לניק:

ילדים. ילד הבוכה תמיד בלי כל סבה של איוו מחלה. סגולה לכתוב על קלף כשר השם **הב הב יה.** ולכרכו בין ב' חתיכות נייר נקי ולהניח תחת מראשותיו (מ"א):

ילדים. סגולה לילד בריא הבוכה מאין הפונות ללחוש לו באונו בשעה שאינו בוכה זה הפסוק דישעיהו. כי עם בציון ישב בירושלים בכו לא תכבה חנון יחנך לקול זעקך בשמעתו ענף. וזה הפסוק נמצא במעמדות ליום ראשון בסוף (מרה"י):

ילדים. תינוק רצוכה תמיד בלי מחלה. סגולה שתקח שמן זית ותשפכנו בכוס או בקערה ותאמר עליו ג' ימים זה אחר זה כוסן שקיעת החמה מזמור ח' של תהלים. אח"כ תסיך עם זה השמן גניו ידיו ורגליו של התינוק וישקוט מלככות (ש"ת):

ילדים. ילד שנחלה פתאום ולא ניכר בו סימן מחלה צריך לחשוש שניזק מעין הרע. וסגולה טובה שהאדם המחזיק את הילד יאמר עליו הפסוקים המסוגלים להפיר עינא בישא. ואלה הם. אוסרי לנפן עירה ולשרקה בני אתונו. וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים. ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחזה אל היכל קדשך ביראתך (אמ"ן):

ילדים. צריך להזהר כשרוחצין את הילד ערום שלא יהי' כנגד הגר ממשי. כי זאת קשה לחילי נכפה רח"ל (נמרא):

ילדים. ילדים שהם כחושים ורזים שקורין חולי דאך והילד יונק הרבה ואיננו שבע. רפואה טובה לרחוץ התינוק במים חמין שיזיע ואחר שיקחו את הילד מן המרחץ יעטפו איתו מיד במעטפה חמה ויסוף עור בשרו במי רבש מתוק. ואחר איזו רגעים יסתכלו היטב על עור בשרו ויתראו שם כמו נקודות ושערות שחורות. ואז נידע הדבר שהחולי דאך בא להילד מן תולעים קטנים ודקים מאד שפרו ירבו מתחת לעור בשרו וראשית יעשו מן קליפת לחם כעין סכין חד ויעברו את הסכין על עיר הבשר להסיר ולמטעך ממנו את הנקודות השחורות. ואח"כ ירחצו את הילד במים שנתכשל בהם העשב המר הנקרא, פיעלין או, ווערמוט. או שירחצו את הילד במי, סיבלימאט. ואחר הרחיצה יסיכו את כל בשרו במשיחה הנקראת באפמייק, שארימאשין. ובאם לא נראה על בשר הילד נקודות שחורות יכול להיות שהחולי בא לו מחמת תולעים שכבנו מעיים שלו. והסימן לזה שמתעמש הרבה ונורר בחיטמי. ובאם לא נראה בו גם סימן הזה אין זה כי אם שהלכ מינקתו לא טוב. וצריך להחליף רחלב (מ"א):

ילדים. ילד שנחלה על חולי דאך הנקרא ג"ב, סאפאטי ונעשה בכל פעם יותר כחוש ורזה. סגולה לקחת ענפים מן עץ ערבה

הנקרא, וויערונג-בוים' ולבשל הענפים במים שתוקים, ותקח את הבלי שמחמיצין בו העיסה לאפיית לחם הנקרא, "דויו" ותעשה בו החמיצה הנקראת, "ראשטשינא" של עיסה לאפיית לחם, ותעמיד אַמבטי קמנה על ה"דויו" אשר בה העיסה, ותשפוך באַמבטי את המים החמין של בישילי ענפי הערבה ותרחוך את הילד בהמים ג' פעמים כל זמן שהעיסה מתחממת בה"דויו". ואח"כ תלפוך מי הרחיצה תחת עץ הערבה שנחתכו ממנו הענפים ותאמר בזה הלשון: „נעם דיר צו דין דאָר מיט דין סאָחאָטאָ פֿון דעם ילד פב"פ". (ת"א) :

ילדים. ילד שסובל יסורין בשמתחילין השיניים לצמוח. רפואה לחמם חמאה או שומן תרנגולת ויטבול בזה, ויאַטן" וימרח בשר חחניכים איוה פעמים ביום, וגם ערפו וגרנו ימרחו בזה השומן. ויצאו שיניו בנקל ומצר הסנולה טוב לתלות בצוארו שן של סוס או שן של כלב (מרה"ל) :

ילדים. ילד שאין השיניים צומחין בו בזמן הראוין לצמוח. רפואה ליתן לו לשתות מעט מעט מן ששה ער עשרה כפות קמנות מי-סיד מעורב בחלב. והמי-סיד יקנה באפטייק :

ילדים. יזהרו מלכסות צואת הילד לאחר שעשה צרכיו באפר חם. כי זאת מוזק לנזק שיצאה הצואה ממנו (מ"ח) :

ילדים. ילד המקיא הרבו. מחמת צמיחת השיניים סנולה לקחה ב' חצי קליפות של „ויעלמשיגע-נים" ולמרוח קצה ופי הקליפות עם ופה, ויתן בקליפה אחת ג' שקדים מרים ג' פלפלין וג' חתיכות קמנות מלח, ובקליפה הב' ישים שממית חיה ותיכף ידבק היטב הקליפות שיהיו כמו אגוז שלם, ויתן האגוז בתוך כים קטן ויתלה על צואר הילד שהכים יהי' מונח על הגומא שתחת הלב, ועי'ו תשקט ההקאה (ע"ח) :

ילדים. ילד הרגיל בקייכען, אל תאכל המניקת של' תפוחי אדמה, קאָר-טאָפּעל" רק תאכל מאכלים שמנים הטברים אח הנוף, וטוב שתשתר המנקת של' „ענעס" מבושל במים כמו טיי :

ילדים. ילד הרגיל בקייכען עם קרעמפּען. רפואה ליתן להילד ג' ימים בכל שבוע בבקר מן ג' עד ח' טפוח, בוד-שמיץ-עֶה"ל. ונקרא באפטייק בלשון לייטין „סוכצינגעס-עֶה"ל" בכף כסף עם חלב אמו :

ילדים. לקייכען. סנולה להעמיד הילד על מפתן דבית תחת המוזה, ויניח על ראש הילד לוח דק, ויעשה תריץ במוזות הפתח כמדת

נזבה ראש הילד תחת הלוח. וכשיגדיל הילד קצת שיהי' נכזה מעט מן החריץ. תסיר ממנו הקיבצן (כ"ת):

ילדים. עוד סגולה לקיבצן. שתקח מן התנור ב' לחמים או ככרות שנרכקו זה לזה בשעת האפיה. ותעמוד מאחורי הילד ותשבר את הככרות להפרידם זה מזה על ראש הילד (אמ"ן):

ילדים. עוד סגולה לקיבצן עם קרעמפצן. שתחתוך צפורני ידיו ורגליו של הילד וגם מעט שערות ראשו. ותמדוד את הילד עם חיט „בוימוואל" לבן מאמצע ראשו עד עקבו. ותכרוך עם החוט את הצפורנים והשערות ותדבק כל זה עם חתיכה שעוה הנקרא „יאר-וואקס" ותעשה נקב כאילן ותתחוב את השעוה בחור האילן ותאמר, הא לכם חלקכם וקחו גם את טחלת הקיבצן מן זה הילד". אח"כ תתקע בחור האילן „פלעקעל" צר. ותלך לכיתך ואל תביט אחריו. וירפא הילד (אמ"ן):

ילדים. עוד סגולה לקיבצן. שתעמיד את הילד אחוריו לכותל ותנקוב חור בהכותל למעלה מראש הילד. ומקודם לזה הגזוז שערות הילד וגם צפורני ידיו ורגליו ותצורר הכל יחד בצרור קטון. ותתחוב בהחור שכבותל בשעה שתעמיד את הילד אחוריו לכותל. ותסחום תיכף את הנקב יום פלעקעל צר. ותאמר בזה הלשון: „בשם" שהשערות והצפורנים האלה לא יחזרו עוד אל הילד הזה כן לא תחזור עוד טחלת הקיבצן אל הילד הזה לעולם ועד אמן סלה נצח" (אמ"ן):

ילדים. לקאנקעל הוסט בילרים. רפואה הראשונה היא שיגשום בקרבו אויר צח. וע"כ טוב שילכו עמו בכל יום לטייל בחוץ. וכאשר הילד בבית יורקו על בגדיו מלפניו כמה פעמים ביום מי „קארבול" כדי שישאף באפיו הריח של „קארבול" ויוטב לו:

ילדים. לקאנקעל הוסט. רפואה ליתן להילד חלב מבושל עם „בריסט" טי". עוד רפואה לבשל „בארעקים" עם „קאנרעל-צוקער" בישיל הרבה. וליתן לו המרק לשותות בכל שעה כף קטנה:

ילדים. לקאנקעל-הוסט. רפואה לבהוש ב' לויט קאנרעל-צוקער עם לויט אחד נפרית שיהי' כקמח. ותחלק זאת על ששה חלקים. והתן להילד חלק אחד מן הששה חלקים בבקר וחלק אחד בערב מעורב בחלב חם לשותות. בן תתן לו לכל הפחות ג' ימים ויוטב לו (ט"א):

ילדים. ילד שאין לו בח ללכת על רגליו. סגולה לקחת הסכין אשר בצע בו את החלה כליל שבת קודש היכף אחרי הבציעה ולהניח על הארץ שיהיה צד החד למעלה. ולהנהיג את הילד על הארץ שיפסע

פסיעות באופן שיפסע על הסבין. דהיינו שהסבין יהי' בין הפסיעות. כן יעשו נ"פ ישר והפוך כחורה. ואח"כ יתחיל ללכת (אמין):

ילדים. כשמתחיל הילד להתגדל וללכת כרגליו צריכה האם לשים עין היטב על היציאה שלו אם נמצאים בה תולעים קטנים המרחשים שם. ואז נתון מאד ליתן להילד ככל סוף חודש העשב הנקרא "ווערים-קרויט". או לקנות באפטיק "וועדים-ציקערלעך". ובספר השנים של הילד כן יהי' בספר הציקערלעך שיתנו לו:

ילדים. מגולה להציל הילדים כן עין הרע תללות עליו מים של כסף או של מהבות אחר עם צורה כולמת של אות **ק** (זכירה):

ילדים. יש מנהג בין הנשים לקשור חוט אדום על ידי הילדים. וזה אסור משום דרכי האטורי כדאיתא בתוספתא:

ילדים. ילדים החולים על מחלת השקאפ על צריך ליתן להם לשהות שמונה ימים טוב, ולעשות להם ככל יום מרחץ. יום אחד מן מלח. ויום אחד מן מאלץ עב טובין של חטים. ובזמן הקיץ טוב לעשות להם מרחץ גם מן עלי אגוזים שנקראים "מערקיש-גנים":

ים. הרוצה ליסע על הים וסתירא שלא יזיקנו שיני תאווה של הים. מגולה שקורם שישב על הספינה יאכל בצל שלם בלי מלח (ז"ו):

ים. הנוסע על הים מגולה שיאמר בכל יום תפלת יונה הנביא. והרח"ו וצוקלה"ה בספרו לק"ת פ' שמות כהב מגולה שיהרהר תמיד בנסיעתו על הים כהשם הקדוש **מחיה** שהוא שם אחד מן השם ע"כ. וסגולתו להציל מטביעה במים.

ים. אם רואה אדם הסכנה לפניו שהוא ח"ו מוכע בנהר או כיס. ישא עיניו לשמים ויאמר: ה'שיעני אלהים כי באו מים עד נפש. ועזרני בכח השם הקדוש **בעזריהן** שאנצל מטביעת מים כרוכ דחמין וחמדין הרכים. אמן מלה נצח"י (זכירה):

ים. הפלה לעוברי ימים. יהי רצון טלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתוליכני לשלום והמטבני ותצילני משטף מים ומרוח מערה ומכף כל אויב ואורב בדרך ביער ובים. והתגני היום וכל יום וכל יום לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי והתגניני אל מחוז חצאי לשלום ותשמע קול תפילתי ביציע אליך כרוך אתה ה' שובע תפלה" (מרת"ל):

רפאל אות כ המלאך כד 47

כבד, לגפוח הכבד ולאבני מרה. רפואה לשתות איזה פעמים ביום ה' ספוח „מערפענמין" מעורב בחלב:

כבד. לגפוח הכבד וכאב שלו. רפואה לבשל ררע פשתן הנקרא ליאני-שעמין עם חומץ יין טוב ויניח מזה „תלארנעס" חסות על צד הימין נגד מקום הכבד

כבד. למחלת הכבד. רפואה לקנות באפמניק העשב הנקרא בלשן ליסיין „הערבא-תעליראני" ולבשל במים וושתה החולה מזה ג' כוסות ביום כמו ששוהין מ"י.

כלב. המתירא מן הכלבים שלא ינשכו אותו. סגולה מקבלת רב פפא דומר לפניהם בזה הלשון פורו סורו ממני כלבים ערת מרעים כי ש בי תשי"ו עצמה דקהושה המבטלים חשי"ו עצמות דמומאה" : **כלב**. המתירא מן הכלבים סגולה שישא אצלו שן כלב גדול שתור ולא ינבחי עליו הכלבים (שיא) או ישא אצלו לב כלב ולא יזיק לו שום כלב ושום כשוף. ויכול לשרות הלב בשפרים חזק של יין שרף כרי שלא יעלה רקב מרה (ת"א)

כלב. נשיכת כלב שומה מסובגת מאד. ובוזמן הזה נמצאים בעירות הגדולות רפאים מומחים לזה המחמנים מטעם הממשלה למוכת המדינה. וקודם שיוכל לבוא לפני הרופא יעשה רפואה בייחה. שיקח בצל ויכתוש או ימעך אותו על „ריבאיווען" ויערוב עם מלח ורפש חי עד שיעשה כמו משיחה. וימשח על מקום הנשיכה איזה פעמים ביום. ומקודם יפתח הפצע היטב באיזמל חר וישים שם כוסות המציצה. ומסביב הפצע יעמיד עלוקות. וגם יקשור בתזוק עם חבל דק משני צדדי הנשיכה במרחק ג' אצבעות ממקום הנשיכה:

כלב. כלבים משחקים. סימן שאליהו הנביא נמצא בעיר. כלבים צועקים וכוכים. סימן שמלאך המות נמצא בעיר. וכאשר יוצא האדם מפתח ביתו בבקר ובא בנגדו כלב משחק. דהיינו שהוא מרקד ומשתחווה לפניו. סימן שביום זה יצליח בכל אשר יפנה (רן רידן).

כלב. סגולה אם אידע ח"ו לאדם נשיכת כלב שומה להרוג תיכף את הכלב ולא ימות האדם הנשוק (ר"ח).

כרכשתא. לכרכשתא הנופלת לחוץ מפי המבעה. ראשית יראה שתהי' לו יציאה רפה ורבה. ורפואה לבשל חתיכות קליפת עין „דאמב" ער שהמים יהיו ארומים וישפוך המים חמין בקערה גדולה ויעשה דו מרחצאות של ישיבה. ומלבד זה יעשה לו משיחה שיטנן חלמון ביצה עם

עם „באקען-חלב“ ויסרח המשיחה על תתיבת „וואמע“ ויניח חם שני פעמים ביום.

כשפים. לבטל כשפים. סגולה לקנות רג חי הנקרא „העכט“ וישלח בערו כמה שהמוכר רוצה בפעם ראשון. וישתין החולה לתוך פיו של הרג. אח"כ יחזיר את הרג בעורנו חי להמים שניצר משם (ת"א):

כשפים לבטל כשפים. סגולה ליתן להחולה לאכול רג הנמצא בתוך רג. אם עדיין לא נסרח היטב ולא נרקב (מ"א):

כשפים. לבטל כשפים. סגולה לקחת שליא מן ולר הגולד ולרחוץ השליא במים. ואח"כ ירחצו באתן המים את גוף המכושף (ת"א):

כשפים. לבטל כשפים. סגולה לתת בבית עשב „רוטא“ עם אוזב. וגם חלכנה הנקרא „טייוועלסקויס“. ולתלות הבית בצואר החולה (אמ"ן):

כשפים. לבטל כשפים. סגולה לקחת אגוז לוז הנקרא „וועלמשניגע-ניס“ ולחלקה על ב' חצאין. ויריק האוכל מן הקליפות וישם בהן מעט כסף חי. ואכנים לבנות כסדרה הברד הנמצאות בקורקבן תרנגול לזכר. ומתרנגולת לנקבה. ויותר טוב שהתרנגול או התרנגולת יהיו שחורים. וגם מעט מלח ישים בהן. וירבק ב' חצאי הקליפות כדבק היטב שלא יהי' נקב. וישם האגוז במכסה של עור רק ויתלה בצואר החולה. וסגולה זו טובה ג"כ נגד עין הרע (ת"א):

כשפים. לבטל כשפים ולהבריא מן החולה רוח רע. סגולה לעשן את החולה בלב רג חי. או לעשנו עם הכרבלת האדום שעל ראש ההרגנול. וצריך לחתוך ממנו הכרבלת תיכף וסיר אחר השחיטה וליתנו תיכף על הנחלים. או לעשנו עם המוח של ראש תרנגול לזכר ועם המוח של ראש תרנגולת לנקבה. וצריך לעשות שהעשן של ההקשרות האלה יכנס באף החולה. ובאם אפשר הדבר טוב שיאמר החולה בשעת ההקשרה ז' פעמים הפסוק „שירים רדפיני חנם ומדברך פחד לבי“ (אמ"ן):

כשפים. לבטל כשפים ולהבריא מן החולה רוח רע. סגולה לכתוב על קלף כשר בכתובה תמה אלו השמות הקדושים **שרי קרע שטן**. ועוד יקח חתיכה קטנה של קלף כשר ויכתוב השם הקדוש **טרפניאל** וישים ב' הקסמיות ביחד בתוך תיק קטן של סחכות. והתיק של סחכות יכסה במכסה של עור ויתלה על החולה (ספר רזיאל):

כשפים. לבטל כשפים ולהבריא מן החולה רוח רע. יקח מזוזה קטנה בשרה ויבקש מן האופר שיכתוב בעבר השני תחת השם **שרי** אלן

אלו השמות **קרע שטין** וישים המזווה בתוך תיק קטון של סהכות ויכסה
התיק במכסה של עור ויתלה על החולה (אמ"ן):

כשפים. אם הכשוף כבר נשלך למים או נשרף באש קשה מאד לבטל
הכשף. ועל זה אמרו חז"ל כפני מה נקרא שמם כשפים.
שמכחישים פמליא של מעלה:

כשפים. סגולה לבטל כח הכשוף מן החולה. תקח הכלי שהחולה
משתין בה ותשים בו גחלי אש ועל הנחלים תשים עשב
יבש וגם מעט נוצות מן הכסת שהחולה מתכסה בה. ויעשן החולה
את כל גופו בזה העשן. ואח"כ ישתין החולה על הנחלים ותורוק אר
הנחלים לאשפה (זכירה):

כתמים. להסיר הכתמים מעל הפנים. והן הנקראים, "זומער-שפרענקילעך".
קח ביצת תרנגולת שאיננה מוסרחת ושנולדה במילוי הלכנה
ותשרה הביצה בחומץ חזק. ובכל יום תחליף את החומץ. ותשרה כך
איזה ימים עד שתתרכך הקליפה. ואח"כ תדקור במחט את הביצה ויצא
ממנה משקה. ובמשקה הזה תסוך על הכתמים איזה פעמים (מ"א):

אות ל

לב. לכאב לב. רפואה לקנות באפטייק השורש הנקרא, פיאָלקאָוויג-
וואַרצעל ולבשלו בחלב ולשתות ג' כוסות ליום:

לב. לכאב לב תשרה עשב, רומא" ביין מתוק ג' ימים ותשתה מן היין
ג' כוסות קטנים ליום:

לב. לכאב לב. רפואה לקחת חצי, קוואטירל" חמאה טפלה וחצי קוואטירל"
דבש דבורים ולבשל ביחד. ולערוב בשעת הבישול כוס קמח יין
בוב או יין שרף טוב. ואחר שנתכשל מעט הכל ביחד תעמיד זאת במקום
קר שיקרום. ויאכל החולה מזה ה' כפות קטנות ליום:

לב. מי שיש לו מחלה של חולשת הלב יאכל בבקר תיכף בקומו
ממטתו אפי' קודם התפלה:

לב. לכאב לב רפואה שתבשל ב', קוואטירעל" מים ותשים בתוכו ב'
כפות עשב, רומא" וישתה מזה גליאן אחד בבקר וגליאן אחד
בערב. בן יעשה איזה שביעות:

מגפה. סגולה נפלאה וכרוקה מקבלת רב פפא כימי המגפה. תקח בכל יום אנו הנקרא, לאַעֲרֵבֶקֶר וְתֹאכַל הַחֲצִי. וחצי השני יניח בפיו כל היום. רק בשרועה לאכול יוציאו מתוך הפה. וכל זמן שהחצי לאַעֲרֵבֶקֶר בפיו לא תאונה אליו כל רעה (ת"א):

מגפה. מי שניכר בו סימני המגפה השחורה רח"ל הנקראת, פֶּעֶסֶם או, טֶשֶׁאֶמֶא. סגולה לסוף תיכף על המקום שבואך מחמת החולי עם ריו. טרם שיתורוע לארם אחר מן החולי. ועי' תסיר ממנו המחלה. ויש חרם מקדמונים לכבתי לגלות זאת הסגולה לזרים (אמ"ק):

מגפה. למנפת החולי רע רח"ל נשלחה מירושלים ליחידי סגולה קמיע לכתוב אותה על נייר רק בכתב אשורית. וכאשר אך מתחיל להרגיש סימני המחלה יבלע החולה תיכף את הקמיע. וכתבו לנו חכמי ירושלים שיש להם בקבלה זאת הקמיע מאת הקדוש ר' שלום בעש"פ יצ"ל ומסכם שמותר לכותבה אפילו בשבת.

וזה תוארה.

פרעון קרון האן פינר
קרון האן פרעון פינר
האן פרעון קרון פינר
יחנט צורה

מגפה. על פי חכמת הרפואה יזהר כל הארם בזמן המגפה להשמר את עצמו מצינה ולשאף אויר נקי. ולא ימייץ במקומות הצחים. ואם האויר קר יזהר מאד להחזיק את הרגלים והכסן בחסימות. ויאזור על הבטן, פֶּלֶאנְעֵלִי רכה. ולא ישתה הרבה ממשקאות המשכרים. לא יתייגע הן בריצה גופנית והן ביגיעה רוחנית. יהי נזהר בפת שחרית. וככל היום אל ימלא כרסו. רק שיאכל קרוב לשבעה:

מגפה: על פי חכמת הרפואה תיכף ומיד כשמרגיש ח"ו שלשול וצמאון בלי שום סבה יזהר לפנות עצמו תיכף אל רופא מומחה. וקורם שיכוא הרופא יוכלו לעשות איזה אמצעים נגד השלשול. והיינו לעשות קאמפרֶסֶסֶן חמין על הבטן. ללחלח היטב נייר, ביכעל"י עם שפירט של יין שרף ולפזר עליו פלפלין שחוק וכתוש. ולעשות נקב באמצע הנייר ולחבוש על הבטן באופן שהשרר יהיה נגד הנקב. ועל הנייר יחבוש עם, וואסני, או, פֶּלֶאנְעֵלִי. ליתן לו לשתות מי בשול, מיֶעֶנְמֶא עם

עם פאָנטאָג. מי כּשׁוֹר אורז כתוש. „קאָווי“ חמה שחורה עם „קאָניאַק“. ליתן לו איזה פעמים בערך עשרים טפות הנקראות באפטיק „נאַקסמאַצאָני-קראָפּלים“. או וואַלעריאַן קראָפּלים מעורב עם „מינענטא קראָפּלים“. בעת ההקאה יתנו לו לבלוע חתיכת קרח, וירחצו את פניו מתחת לחוטמו עם עטהער-סולפאָריקי“. וכאשר יאחזהו השכץ כאברי הגוף ישפּשפו שם עם כּנר צמר ביובש עד שהעור יתאדם. וגם יכולים לשפּשף היטב בידים עם שפירט, נאַרטשיצאָווי“ ב' הלקים מעורב עם חלק אחד „קאמפּאָר שפירט“. וגם יחממו את רגליו עם כּטנו על ידי כּיטלעם מים חמין או יאמכמי. המתעסקים עמו יזהרו בכל פעם לרחוץ את ידיהם ופניהם עם מי קארבול. או עם עטהער. ואת פיהם ירחצו בכל פעם עם יין שרף חזק. ויזהרו מאד מלנגוע ביציאה של החולה רק ישפכו סיר על היציאה. וכן על ההקאה:

מגפה. על פי חכמת הרפואה נצרך להזהר בשעת המגפה. ראשית שיהי' בית דירתו נקי מכל לבלוך וריח רע. גם הבתי כסאות צריכים להנקות ולשפוף בהם בכל יום סיר. וגם לזרוק שם עם מימי חומץ הקארבול. וטוב לקטר החדרים בעשבים הנותנים ריח ועשן טוב. כמו „סאלוויאַ“, „מינענטא“, „יאלאוויעץ“, „עאוקאליפּטא“, „רוטא“. וגם טוב ללכן באש לבנה או ברזל ולזרוק עליו חומץ-יין חזק בכל כּקר וערב. והאנשים ירחו את הקיטור העולה. וגם טוב להריח ב„עטהער סולפאָריקא“. כּן יקרא כּלשון ליטיין. וצריכים להזהר מלשתות מים צוננים בלתי מבושלים. כי אם מבושלים ישתה. ויותר טוב שיהיו חמין עם עלי „טיי“ או עלי „מינענטא“. וגם טוב לעשן „מאָטין-טאבאַק“. ויזהרו מלאכול פירות חיים בלתי מבושלים. כי אם מבושלים יאכל. מאכלו יהי' מאכלים קלים. ויזהר מחולשת הלכ ואין להתענות שום תענית בזמן המגפה. ואם אוכל פירות חיים יזהר מאד לקלוף אותם:

מגפה. סגולה בשעת המגפה. למלאות בכל כּקר קדירות עם מים חיים ולכתוב על כל קדירה כּנתר שנקרא „קריד“ אות תת ולהעמיד בכל חדר קדירה אחת. והקדירות תהיינה חדשות (ז"פ):

מגפה. בשעת המגפה אל יתהלך אדם בחוץ כּערכ מן שעה ששית עד שעה שביעית. ובכל היום כאשר נמצא בחוץ אל יתהלך באמצע

הרחוב כי אם בצדדי הרחוב (גמר)

מגפה. כשעת המגפה רח"ל סגולה לומר בכל יום בכּקר וכּערכ הפטיק אחת סתר לי מצר הצרני וגו'. ג"פ ישר וג"פ הפוך (כּוונות)

האריו"ל ואח"כ יאמר נ"פ הפסוק, אהבת כל דברי ברע לשון מרמה גם אל יתצן לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה:
מגפה. בזמן המגפה רח"ל. סגולה לתלית בצל לבנה עם שים בכל החלונות של הבית ובכל הפתחים ובר' כיתלים שבכל החדרים,
 זה"פ:

מגפה. סגולה וגם רפואה בזמן מגפת החולי רע רח"ל. שיצוה לעשות לו טס דקה וענולה מן נחשת אדום הנקרא קופער-בלעך" שיהי גודלו בערך פי ג' גודל הנקרא גלאזי. ויעשה על השפה אוחן קטון או שיעשה אצל השפה נקב קטון וימשוך בתיכו מטיחה הנקרא בענדי"ל. ויתלה את הטס על צוארי באופן שיבוא הטס תחת נומת הלב ולא יסיר הטס ממנו במשך כל זמן המגפה:

מגפה. בזמן שדיסת המגפה רח"ל. סגולה מהגאון הצדיק ר' עקיבא איגר וצוקלה"ה לבלוע בכל יום ט' נרעיני חרדל אליבא ריקנא.

ולייבש בכל יום חתיכת לחם על גבי נחלים ולישא הלחם בכיסו:

מגפה. בזמן מגפת החולי רע רח"ל. טוב לאכול אחר כל האכילה מעט בצל ושומים כדי שישאר בפיו זה הטעם והריח. ולא יתקנו

שנוי האויר:

מגפה. לכל מיני דבר ומגפה רח"ל. סגולה לכתוב על קלף בשר בכתב אשורית עם תנין כדין. חותם כזה. ולתלות על הצואר בתיק

כמי קמיע (ת"א):

וזהו תמונת החותם.

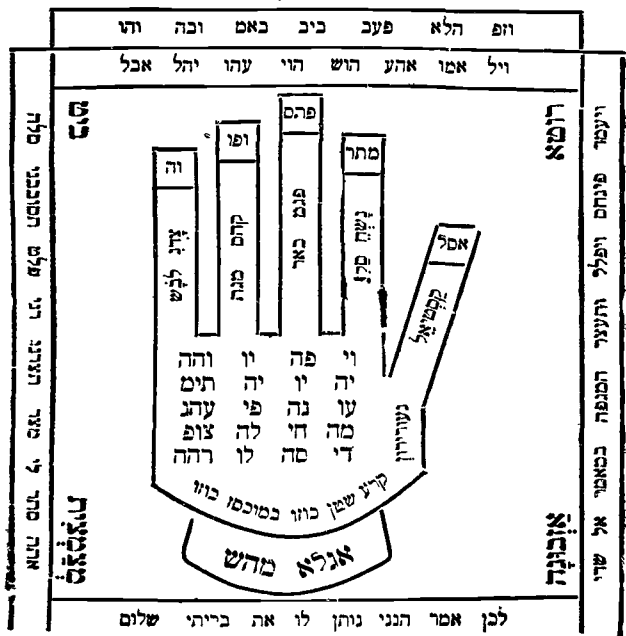
א	ג	ה	ז	ט
ג	ה	ז	ט	א
ה	ז	ט	א	ג
ז	ט	א	ג	ה
ט	א	ג	ה	ז

מגפה. בספר הקדוש שער היחודים כתוב שטוב לכיון תמיד בזמן המגפה בשם גנגה בניקוד שור"ק חיר"ק ציד"י. והוא שם נורא מאד. וכתב עוד דע כי הקליפות המכים את האדם במגפה רח"ל הם הולכים תמיד דבקים עמו ומקיפים אותו מכל צדדיו שיעור כסה אמית' ואפילו

רפאל אות מ המלאך כו 53

דאפילו ביזותה שכוה שיושב שם אדם המוכה או איזה כלי ופלוש ממנו. וכל ההולך ומתרבק שם מתרבק כהאי סטרא אחרא ויכול להגזק ח"ו. וזה סוד הפסוק ירבק ה' בך וכו'. עכ"ל. ותרע שכן הוא גם על פי חכמת הרפואה. מלבד במנפת החולי-רע שיטת הרופאים היא כעת שדמו-פה הואת איננה מטמאה באויר כי אם במנע:

מנפה. קמיע למנפה מאת הרח"ו וויטאל וצוקל"ה. וזה לשונו. בומן המנפה בר מינן תלך כיום ד' בומן מלוי הלבנה קודם זריחת השמש ותלקט עלי דרומ"א. ותפיש בפך שאתה לוקט לשם פכ"פ. ותחתוך העלים במסבך של זהב. וכיום ד' במלוי הלבנה צריך לכתוב קמיע הזאת. וצריך הסופר להתענות ולטבול ולכתוב בקלף כשר. והשים הרומ"א בתוך הקמיע ותתלה על זה האיש שנכתבה עבורו. ויך בה כל זמן המנפה וינצל בעזה השי"ת. וזה נוסח הקמיע.

מנפה. ובמקום אחר מצאתי בזה הלשון עשב, רומא" יש בו סגולה נפלאה. הן להריח כו. והן לעשן כו. והן לחלותו על הצוואר בקמיע. אך צריך לחותכו עם דינר זהב כיום ר' בתוספות הירח קורם הנץ החמה. ולומר ויהי נועם יושב בסתר כל המזמור ז"פ קודם שחותך העצים. וצריך לפרט בשפתיו השם של זה האיש שחותך בשבילו. וכך יאמר אנכי לוקמ עלי רומא" האלה כשם ה' אלהי ישראל לאסותא מן שמיא ולשמירה עבור מב"פ מן כל פגעים רעים ומרעין בישין. ובשעת המנפר דח"ל יחתוך עלי רומא" כנ"ל וישים בתוך כים קסמן של עור דק ביחד עם הקמיע הזאת כתובה על קלף כשר בכתב אשורית וע"י סופר מהוד נברא. ויתלה הקמיע על צווארו וידך כה בכל זמן המנפה ולא תאונה אליו כל רע בעזרת הש"ת, וזה נוסח הקמיע.

שמן				קרע				שרי			
וי	פה	וו	והה	וי	יה	עו	סהר	וי	יה	יו	יה
יה	יו	יה	הים	פי	יה	נו	חהם	יה	יה	יה	יה
עו	נה	פי	עדהג	וי	יה	פו	להל	עו	יה	נה	עו
סה	חי	לה	צופ	וי	תה	עו	צהר	סה	תה	לה	סה
די	סה	לו	רהה	הי	סה	נו	פהה	די	סה	לו	רהה

מנפה. טובא ככמה ספרים קדושים סגולה גדולה בזמן המנפה שימכלו עשרה אנשים כני תורה בבקר השכם ויגמרו כל ספר תהלים בביהכנ"ס. אח"כ יקיפו את העיר ויהפילו בארבע פנות העיר פרשת הקמדת עם פמים הקמדות. ואחר כל פעם יאמרו יהיה רצון כמו שגרפם כסעמדות ליום הראשון.

מגפה. קמיע מומחית ללחותה בזמן המגפה רח"ל על מזוזות השמאל בפתח הבית כנגד המזוזה. ולא יקפלה רק יתלנה כמות שהיא שיהי' הכתב נראה. ויקבענה בתוך, רע"המקל" עם זכוכית (מקבלת הרוקח זצ"ל). סוד הקמיע וביאורה תמצא בסוף הספר:

[illegible]

והאם התב מונ ולה	
וזם הלא פעב ביב באם ובה ווד	
ויל אמו אהע הוש הוי עהו יהל אבל	
שרי	קרע
וי פה וו והה יה יו יה תימ עו נה פי עהג מה חי לה צופ די מה לו רהה	וי יה עו מהד פי יה נו ההם וי יה פו להל וי תה עו צהר הי מה נו פהה

מנפה. קמיע מומחית להנצל ממנפה מאת הרה"צ קדוש עליון וכו' מן אליהו וצוקלה"ה מגריידיץ. לתלותה בבית או על מזוזה הפתח בשמאל כנגד המזוזה. שיהי' כל הכתב נראה. ע"כ טוב לקבוע אותה בתוך "רקהמל" תחת זכוכית; וסיד הקמיע תמצא בסוף הספרו

כי	אתה	יחיה	מחיי	עליון	שמת	מעניך
ולכי	ייענב	ושמאע	כודלב	רעבתש	אתיבי	לכנזא
הקדרל	יומום	מיתעו	אתיעא	תיממא	ניוכב	חהבבך
ווינה	אהניי	תוהים	כיחעי	לציקם	העיבה	חקמוב
ימויי	השתול	והעמו	אאצפך	תלרסת	כיהלץ	להמהו
הוגיא	כהפול	הלהדת	מאוהם	המייל	ערעום	שאמי
רלדוי	אנפהם	תאייב	ורניה	בפחום	תאמשי	בנויץ
האייעי	ולפהם	יהלהא	עולמו	ביולם	רקתבא	אחעיל
לאצעיי	ההגרר	ירנהב	מנמות	רכנכו	ואפיר	חשהות
עראמך	לדתקא	הבהרי	ארסאם	רמתנע	צשרוש	והללם
יויאל	שימתת	כרצאא	וצרנר	האתהו	מלצאל *	יתרלץ
מוניב	וכיכך	יהררם	סקנעי	כהיהל	רלפול	וולנב
מהסגר	ענתעע	יהסלך	נהואי	תחביף	תלבתק	דהגרר
וניבר	מנסבע	ופלאש	אבההו	רעאלת	במתבת	תוהאך
היהבו	שתאנך	מנלרב	יאההח	מהשוו	וההזא	יקפחך
כסלמי	לראיש	אתהכי	הוולו	גידמע	שכענא	מפתסב
מרבאע	נעעפו	הלמצא	שהיקו	מעמרו	ימעשו	מוותב
כי מלאכיו יצוה ל' לשמרך בכל דרכיך						

כי כי חשק ואמלכו אשנבו כי ידע שמי

מזוזה נא להקטין ואל תהיה גדולה

למה פרצת ידריה וארויה כל עברי דרך

אֵיָא כבר גסי מתנ צהל חקו ריע רימ שיט ענר

דָּיָג וני דוף שיר כיש דְּבִי מרר עצנ תהג

אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת.

בחלוקת. מאד מאד יוהר האדם להחליק ממחלוקת. וא"ל יהפחה מיצרו הרע שעושה זאת לשם שמים. כי נקל מאד ליפול ברשת ע"י מחלוקת שיהי' לו חרפה על זה כל ימי חייו ויהי' בלל מעות לא יוכל להקן. ודי גם די מה שאמרו חז"ל כי מחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות. והרב הצדיק הקדוש ד' פנחס מקאריץ צוקללה אמר ב כמקום ששני יהודים מריבים זה עם זה ומזלזלים זה את זה נטבא זה המקום סביבם עד ב' מאות אמות. כי תיכף נתמלא זה השטח עם קליפת ושרים משהיתים ומוזיקים וכל העומד שם יכול בנקל להנזק ח"ו:

מחלוקת. אם יש מחלוקת בין איש ואשה בלי כל סבה נגלית צריך לעיין בהכתובה שלהם אם לא נמצא בה איזו טעות וע"י דחיקן של המעות ותבטל המחלוקת ויהי' שלום ביניהם (לק"ע):

מהלוקת. אדם שנתעורר עליו מחלוקת סנילה שילמוד מסכת סוכה. וזכר לדבר הכתוב תצפנם בטוכה מריב לשונות (לקה"ר):

מחלוקת. שמעתי מפה קדוש החסיד המפורסם ד' שמואל ליסיבינער ז"ל. שסיפר כיסם הרב הצדיק אור ישראל גורו ותפארתו מרן שמחה בינם וצוקלה"ה מפרשיסחא. שהבעש"ט אמר קודם הכתלקתו שסמני מתחלת הנהגה האחרונה עד ביאת המשיח. כי עשרה מיני רועים נפקדו על ישראל. הלא המה. נביאים. שיפטים או זקנים. מלכים. כהנים. תנאים. אמוראים. נשיאים. גאונים. רבנים. והאחרונים הם הצדיקים. וישאל השטן בשמים מה זה מנהיגים צדיקים. הלא כל ישראל מחייבים להיות צדיקים כמ"ש ועמך כלם צדיקים. והשיבו לו שתהיינה כתית חסידים וכל כת יהי' לה ראש ומנהיג אשר יקראו לו בשם צדיק. ודוא יורם דרכי חסידות ועבודת השי"ת. והבין חשטן שהענין הזה לא טוב עבירו מאד מאד ואמר שיחגור את עצמו היטב עם כל כחותיו לקטרג המיד על הצדיקים ולא יתן להם מרגוע. וממילא לא יהי' להם כח להנהיג את הדור. אך בזאת ניאית ליתן לו רשות וכח לחרת ריב ומדון בין כתית החסידים שלא יתאחדו בשום אופן. רק שכל כת וכת ידברו עתק על המנהיג של כת השני ויבזו אותו המיד ויסברו שעושין מצוה בזה. ע"ב שמעתי. והנה כל מבין יבין מזה איך שיצא דמחלוקת בוער מאד וביותר בלב החסידים וזאת מעכב את הגאולה:

מכה. לנעשוויער פשוט, רפואה ביהית שתליש קמת חטים עם דבש דבורים

דבורים עד שתעשה כמו עיסה רכה. ותניח העיסה על רגל עד שתתרכך ותתבקע ותתפא מהר :

מכה. לרפאות מכה שיש בה חום גדול עם „אייטער“ ע”י משיחה בייטית. תיקח כף חמאה תפילה ותחמם מעט על האש עד שתהיה צלולה. אח”כ תערב בזה חלמון ביצה ותערב היטב עד שיעשה כמו משיחה. אח”כ תעמיד זאת להצטנן עד שתתקרש. ותסוך המשיחה על סמרטוט נקי ורך והנח על המכה איזה פעמים ותרפא :

מכה. לפתוח מכה שיש בה חום „אייטער“. רפואה למעך בצל על „רייכאציוען“ ותערב היטב עם בורית צלול הנקרא „גרינער-זיף“ ועם מעט דבש ותחמם על האש ותערב היטב עד שיעשה כמו משיחה. והנח מזה חם על המכה ופתח מעצמו :

מכה. לרכך את המכה עד שתפתח מעצמה תקנה באפטייק „מעלדלעטען“ פלאסטער ותמשיח על סמרטוט נקי ורך ותניח על המכה ב”פ ביום :

מכה. למכה שוב ממנה אייטער ימים רבים שנקרא „פֿיסטול“ ועומדת על פי רוב סמוך לפי טבעת. גודנן בין ידמון לעשית רפואה זו. שלוקחין צואה מן תינוק רך היונק שלא אבל עוד שום מאכל. וצואתו אינה מוסרחת. ומושחין זאת על סמרטוט ומניחין על הפֿיסטול. ואומרים שמועיל זאת יותר מן משיחות הרובלים :

מכוח. לכל מיני כויה. מגולה שיאמר הנכוה תיכף ומיד בכונה גדולה כל הפסוק של ברכת כהנים יברכך. יאר. ישא. כך יאמר ג”פ וירפא (עביה”ק) :

מכוח. רפואה למכות אש. שתניח איזו חתיכות קטנות סיד חי בקערה ותשפוך עליו מים מנהר. ותרכיז המים עד שלא יהי נבדעי בהסיר ע”י הכיבוי. ויהיו המים נבזהים מן הסיר. ואחר איזו שעות יהי יעשה על המים עור לבן דק. תקלוט עם כף של מתכות את העור הדק ותשים בכלי זכוכית נקי ותערב היטב שוה בשוה עם שמן של זרע פשתן הנקרא „ליאנז-עוהל“ ותסוך על סמרטוט רך ונקי ותניח על המכיה איזה פעמים ביום וירפא במהרה :

מכוח. בכל מכוח נחוץ מקודם למשוך האש מן המכיה. ורפואה לזה להניח קאמפרעסען קרים מן „צונק-וואסער“ שתקנה באפטייק. גם טוב להניח תיכף אחר המכוח מיט חדש ינקי מעורב עם מעט חלבין או מים קרים. ויותר טוב לזה חומין באראוין שיקנה באפטייק. וגם טוב להניח

להניח תיכף אחר המכוה שפירט של יין שרף מעורב עם מלח דק. ואם אין לך רפואות האלה תערב היטב שתן קר עם חלבון ביצה שוה בשוה ותניח מזה קאמפרעסען קרים על המכוה וישקע האש:

מכוה. רפואה למכות אש. לערב חלבון ביצה עם „ליאנץ-עהל“ ועם קמח מלח בר בכד ולחמם מעט על האש ולערב היטב עד שיהי' נעשה כמו משיחה ולחבוש בזה על המכוה:

מכוה. רפואה בייתית למכוה לערב היטב ע"י הכאה חלבון ביצה עם „ליאנץ-עהל“ ולטבול בזה סכרטוט נקי ורך ולהניח בכל פעם על המכוה:

מכוה. רפואה טובה למכוה ולכל מכה שיש בה חום גדול. לקחת כף חמאה תפילה ולחמם מעט על האש עד שתעשה צלולה. אח"כ תערב בזה חלבון ביצה. ותערב היטב עד שיעשה כמו משיחה. אח"כ תעמיד זאת במקום צונן עד שתתקרש. ותסוך מן משיחה הזאת על סכרטוט נקי ורך והנח על המכוה ב"פ ביום ותתרא מהר:

מנקת. להרבות חלב בדדים. תאכל האשה מאכלים מתוקים ושמנים. וגם מיני לפת כמו „טייטערען“ וגם „פאסטערניק“ מבושלים ומטונגים בשומן עם „ציקער“ כל אלה מרבים חלב טוב ושמן. והזהר מלאכול הרבה תפוחי האדמה שנקראים „קארטאפּלעל“ כי מזה נעשה החלב רזה מאד. ורוב ילדים החולים על המחלה הקשה הנקראת „ענגעלישע קדענק“ סיבת מחלתם היא אכילת ה„קארטאפּלעס“ במידה מרובה. וגם תזהר מלאכול דברים מלוחים וחרופים וחמוצים ובצלים. כי מזה נולד צרעת בילדים. וגם לא תאכל לב שמטמטם את השכל:

מנקת. להרבות חלב בדדי מנקת. רפואה שתכשל „פּענעכניל-טיי“ במים: ותסנן המים ותליש בהם עיסה מן קמח הנקרא „רעטשניג-מעהל“ ותעשה מן העיסה „קלייסקלעך“ ותבשל בחלב ותאכל:

מנקת להרבות חלב בדדי מנקת. רפואה שתכתוש זרע פשתן הנקרא „ליאנץ-שעמין“ ותעשה מזה קמח. ותליש הקמח עם דבש בדודים ועם שומשמן. ותגלגל העיסה שלא תהי' עבה. ותסנן את העיסה במחכת על האש עם מעט שמן זית ודבש. ואחר הטיגון תחתוך העיסה לחתיכות קטנות. ותאכל מזה איזה פעמים ביום ויתרבה החלב:

מנקת. המנקת שאיננה רוצה עוד להניק ורדיה מלאים חלב. תערוב טיט חרש במים ותחבוש על הדדים איזה פעמים

ביום (מ"א):

מנקת. המנקת שאיננה רוצה עוד להניק ודדיה מלאים חלב. תמשוח הדדים עם שמן הנקרא „ריצין-עלה“ ותכבוש מפעל עם „וואטע“. זאם הדדים מתחילים לכאוב מן החלב תכבוש אורז הנקרא „ריז“ ותערב כמים ותטבול בזה סמרטוטין ותניח על הדדים הרבה פעמים.

מנקת. בצוואת רכנו יהודה החסיד מוכא שכאשר התחיל האשה להניק את בנה התחיל להיניקו מן דדה השמאלית:

מעוברת. סגולה לאשה שלא תפיל. שתשא על צוורה אבן תקימה הנקרא „שטערען-שעם“:

מעוברת. סגולה למעוברת שלא תפיל. שתעשה מפה חדשה לסת תיטול המפה הישנה ותחגור בה את במנה עד זמן הלידה ואח"כ תחזיר המפה ליד מי שנלקחה ממנו:

מעוברת. סגולה לאשה הרגילה להפיל. שתמכור את העיבור בעד כסף:

מעוברת. סגולה לאשה הרגילה להפיל. שתקח קליפת ביצה שיצא ממנה אפרח ותכבוש היטב לאבק ותן לה לשתות מעורב כאיזה משקה קודם שתתעבר (מ"א):

מעוברת. סגולה למעוברת שתלד בשלום ולא וואנה אליה ולהילד כל רע. שכאשר תגיע לחודש התשיעי תטבול עצמה במקוה כשרה (וזכרה):

מעוברת. קמיע למעוברת שלא תפיל הכתוב לשמה על קרף כשר בכתב אשורית כזה.

אדם תדע פתגמא משה קיים פתגמא נח טריד להיבה ויסגור אלהים כעדו

וכאשר תגיע בחצי חודש התשיעי תסיר ממנה הקמיע. והקביע התלה עליה כתיק מתחת הלב (רבמ"א):

מעוברת. קמיע למעוברת להשמר מכל רע. הכתוב לשמה על קרף כשר בכתב אשורית קפיטל קכ"ח מתהלים אשרי כל זא ה' וגו'. והתלה עלי' כתיק כמו קמיע והלד בשלום (ש"ת):

מעוברת. סגולה למעוברת להשמר מכל רע. תקח ג' אלמנים אדומים טובים ויפים שלא יהיו מנוקבים. וחתיכה מצה שמירה שנשארה

מן האפיקומן וסעט מלח. כל זה השיב בכים קטון של פשרן. ותקשור
הבים בכתונת שלה. ותישא זאת עליה כל זמן עיבורה ותלד בשלום
(אמ"ן) :

מעוברת. סגולה שלא תהיה מקשה לילד. שתנשך בשיניה את הפיטים
מן האתרוג ביום הושענא רבה אחר התפילה. וגם השמר
מאכילה צנון ושאר דברים חריפים בזמן עיבורה :

מעוברת. סגולה שלא תהיה מקשה לילד. שבאשר תגיע לחודש התשיעי
ישתהל הבעל במצות פתיחת הארון והוצאת ספר התורה.
ולבסוף בריך שמיא יוסף לומר בן ותשלים משאלין דלכאי ולכא דכל
עמך ישראל ולכא ראנתתי (פב"פ) דתפתח ית מיעהא בעגלא בלא קשיותא
כמה דתתחית ית פתחא דארונא קדישא בעגלא בלא קשיותא. ותלד זרעא
קיימא למב ולחיין ולשלם אמן ואמן" (בקבלה) :

מעוברת. סגולה למעוברת שלא תהי' מקשה לילד. שתהיה לאכול בכל
מוצאי שבת קודש איזה מאכל. ותוכיר בפירוש בפיה. שאוכלת
לשם מצות מעורת מלכה מלכה שהיא מעורת דור הטלך עליו השלום. בן
הוא בקבלה מאת הצדיק הגדול מרן אלימלך וצוקלה"ה מליזענסק :

מעוברת. סגולה למעוברת שלא תשלוט בה ולא בולרה עין הרע. שהאמר
בבל יום י"א פסיקים הירועים שמתחילים באות נו"ן וכו' מין
באות נו"ן. כמו שנרפס בהמעמדות של יום ראשון. וגם תאמר ההפכה
הנרפסת שם אחר הי"א פסוקים :

מעוברת. מעוברת שאינה מרגשת את הולד במעיה. רפואה שתאכל
בכל יום הרבה שקדים מתוקים :

מקשה לילד. סגולה להתפלל עליה הקפיטל למנצח מזמור לדור יענך
ה' ביום צרה וגו' תשעה פעמים בלשין נקבה. ואח"כ יאמר
את האשה פב"פ אין אנחנו יודעים מה לעשות לך עוד. אלא מאן דעני
לאמך בקשיותה הוא יענה ויושיע לך בקשיותך. אמן סלה :

מקשה לילד. סגולה להתפלל עליה מזמור כ"ב מתיילים למנצח על
אילת השחר וגו' בכונה גדולה שבע פעמים :

מקשה לילד. סגולה לקרוא לזה האיש שהיה בעל טפסיר ביום א'
דר"ה ויבוא ויעמד אצל מזוזה הפתח של החדר שנתמצאת בו
המקשה לילד. ויניח זה האיש את ידו על המזוזה ויקרא ג"פ הפסוק וה'
פקד את שרה וגו' עד למועד איש רבר אתו איהם. ויכוון בכל שם
גויה ב"ה את הניקוד של צא אלה בנה יתנה ואח"כ יקרא הרפטריד של

יום א' דריה. ואם קשה למצוא את הבעל מפסיד יכול איש אחר לעשות זאת הסגולה וגם הבעל בעצמו יכול לעשות זאת הסגולה :

מקשה לילד. סגולה לקרוא לאיש בן חודה. ויכול להיות גם הבעל בעצמו. ויניח את ידו על המונה של חדר המקשה לילד ויקרא את כל ההפסוק מן פרשת שופטים. ואח"כ יקראו באוזן המקשה לילד את הפסוק, "סידה צועה להפתח ולא ימיה לשחת ואל יחסרו לחמה" וגם את הפסוק, "וירדו כל עבדך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך ואחרי כן אצא ויצא צא צא בשם אהיה אשר אהיה ה' אלהי ישראל בלי כאבין וחבלין. אמן סלה :

מקשה לילד. סגולה שתשים המילות אם היא אשה צנועה או אשה אחרת בעלת מעשים טובים את ידה הימנית על בטן המקשה לילד והאמר עם המקשה לילד שבע פעמים מלה במלה את הפסוק, "והוא כחהן יוצא מחפצו ישיש כגבור לדוין אורח" :

מקשה לילד. סגולה לכתוב על קערה חרס קמנה חרשה את השמות האלה ותעמיד הקערה על טבורה. ומיד כשיצא הילד יסירו ממנה הכלי פן יצאו מעיה. וזהו הנוסח "חוק חק חרש צום" (כ"ז מספר ת"א מ"א ועוד) :

מקשה לילד. ואלה הסגולות והרפואות המועילות אם ניתנים לה לשתות מהם (א) ליתן לה בכל רובע שעה כף חלב מרדי אשה מנקת. ויותר טוב לערוב בהחלב לובן ביצה חיה וליתן לה לשתות. (ב) ואם יש לחוש שמת הולד בקרבה וצריכה להפיל. יחממו חלב אשה עם רבש על האש עד שיעשה צלול ויתנו לה לשתות כף אחת בכל רובע שעה. (ג) לערב צואת סוס יבשה ביין או במים וליתן לה לשתות בלי ידיעה. ויצא תיכף הולד אפילו אם מת ח"ו. (ד) להטם חמשה לויס, "ציקער" כתף. כוס גדול מים וליתן לה מזה לשתות בכל פעם כמה שהיכר. (ה) ליתן בפיה חתיכת אפיקומן שתתפוס אותה בין שיניה. ואחר הלירה תוציא תיכף מפיה החתיכה. (ו) לקחה צואה יבשה ולבנה של יונים בערך כף אחת ולעשן אותה מהחיה עם חצי כף. והשאר חצי כף לבשל ביין וליתן לה לשתות והלד מיד. (ז) אם חלב אשה כרובש אינו מועיל להפיל הולד. יקחו חלב זבלתא ויערבו עם רבש על האש ויתנו לה כף אחת בכל רובע שעה ויצא הולד מיד אפי' אם מת ח"ו. (ח) או תקנה באפטיק עשב הנקרא בלשין ליטיין, "סאבינא" ותכשל במים ותשתה ותפיל הולד. (כ) לערב בערך חצי כף קמח באפר צפרדע שרופה וליתן לה לשתות מערב ביין

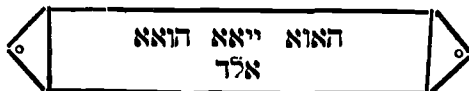
או במים ותלד מיד. (ו) עוד סגולה לעשן אותה מתחתיה עם חרדל. (כ"ז)
מספר ת"א מ"א ועוד):

מקשה לילד. אם מת הולד בבטנה ח"ו והיא מקשה לילד. סגולה לקחת בוס גדול מלא מים שתוקים בידך ואמור על המים לפני המקשה לילד זה הלחש. שששה מלאכים נחתו מן שמיא ועמהון תלת שרביטין. חד חורא חד אוכמא חד סומקא. חורא מליק ומחא לשמיא ואתא מיטרא. סומקא מחא לימא בשרביטא ופלגית. ואוכמא מחא לסיטרא דפב"פ ואתיא מולדתא ושליתא בשלם". אה"כ תשתה המקשה לילד מן מים האלה כפי רצונה. ולצורך גדול שהיא מקשה לילד ויש לפחד מסכנה מותר לעשות סגולה זו אף אם הולד חי ויועיל בעזרת השו"ת (ת"א):

מקשה לילד. קמיע למקשה לילד. כתוב תמונה זו של השמות האלה לשם האשה. והרגילה להיות מקשה לילד יבין הבעל עבור קמיע זו בהגיע חודש התשיעי. והכותב יאמר. הריני כותב קמיע הזאת בשעתא מכתא כנדא טבא לאסוותא מן שמיא עבור האשה פב"פ דתוחי למילד בלי הבלין וכאבין זרעא חייא וקיימא. אמן סדה". ותקשור הקמיע על מצחה עם ב' חוטין שהיו הכתב כלפי חוץ. וצריך לכתוב על קרף בשר בכתיבה תמה עם תגין ושרטוט. וזהו הנוסח. (ת"א)

מקשה לילד. הא לך עוד נוסח של קמיע למקשה לילד. להחנהב בג"ר בקמיע הקודמת ולקשור על מצחה. הבל בג"ר.

קמיע זה נתגלה לי מן השמים. ואני מזהיר מאד באזהרה גדולה לבל יהיו כל

כל איש להשתמש בקמיע הזה. מלבד זה אשר ידע ויבין סוד הצירוף של שלש השמות האלה:

משוגע. למשוגעת רוח רעה. סגולה להעמיד החולה תחת אילן לון או תחת אילן אשעזא ולגזוז שערות ראשו ולחתוך צפורני ידיו ורגליו ותעשה נקב באילן עם מקרה רזה ותתחוב השערות עם הצפורנים בתוך החור ותתקע את החור עם פלסקיל של עץ בסמימה חזקה. ותאמר, הא לכם חלקכם, וכשם שהשערות והצפורנים לא יחזרו לעולם אל החולה הזה כן לא תחזור לעולם מחלה הזאת על החולה הזה. וצריך לקשור את עיני החולה שלא יראה את האילן ויחזור עמו לביתו. ואם אין ביכולת לקחת את החולה תחת האילן. תיקח חוט המדירה שלו עם שערות ראשו וצפורני ידיו ורגליו ותכרך עם החוט בתוך שעות הנקרא, יארע-וואקס ותלך אל אילן ותעשה חור באילן כגל ותאמר כגל ותחזור לביתך ואל תסתכל אחריו (אמ"ן):

משוגע. סגולה למשוגע. לתת לו לאכול מבשר נבלת תרנגולת שמתה מעצמה (בקבלה):

אות נ

נגע צרעת. לנקות דם הגוף כדי לגרש הנגעים והצרעת. רפואה לשחות בכל בקר ג' חדשים מן ה' עד עשר טיפות טערפאנטיין מעורב בחלב:

נגע צרעת. לכל מיני נגעים ופצעים רפואה לערב היטב כף, גרמט עם כף, כליוויס עם כף שמן זית, פראוואנס עם חמץ ביצה ולסוך את הנגעים ב' פעמים ביום:

נגע צרעת. לנגעים ופצעים באוץ או באצבע מחמת קרירות שנתקרר רפואה לחמם על האש שמן פשתן עם שעות שוה בשוה אח"כ תקחם מן האש שלא יהיו חמין כל כך. ואז תערב בזה חלמוני ביצים לפי קדך כמות השעות או השמן פשתן שחזי הג' מינים חלקים שוים. ותערב היטב עד שיהי נעשה כמו משיחה. ותמשח מזה על סמרטוט רך ונקי והנח על הפצעים ב' פעמים ביום:

נגע צרעת. לנגעים הנקראים, לישייעס. רפואה לחמם כף אחת חמאה תפילה ולערוב עם ב' חלבוני ביצים ולהכות התערובות

היטב עד שתיעשה הכל כמו חמאה. והמשח כזה הנעים ב' פזמים ביום:
נגע צרעת. לצרעת "לישי" שהוא יבש ואינו מוציא ליחה כלל. רפואה
 להניח בתנור עץ לח בין עצים יבשים ותרליק העצים
 ויסיף סין מן עץ הלח. או תניח לשם חתיכה "וואט" שיכלע את הסיף
 והמשח כזה את ה"לישי":

נגע צרעת. לצרעת הפנים. רפואה לקחת צואת יונים יבשה שיש לה
 מראה לבן. והבשל עם חלב בבש עד שתעשה כמו משיחה
 ותמשח על סמרטוט רך ונקי והנח על הפנים על כל הלילה. ותחבוש
 ממעל עם "וואט". בן תעשה איזו לילות. וזאת המשוך מן הפנים כל
 הוזהמא ויצהל הפנים (מ"א):

נגע צרעת. לצרעת על הגוף הנקרא "לישיעם". רפואה לערוב דבש
 בבורים עם נפט עם "רויענימט" מוקק שיקנה באפטיק.
 הכל שזה כשזה. ויחמם על האש ויערוב היטב ויניח להצטנן. ויסיך כזה
 את הלישיעם ב"פ ביום:

נחש. נשיכת נחש ח"ו. מנולה מן הגמרא שימחר האדם להקדם לרוץ
 לשותות מים מן נהר. מרם שיתקדם הנחש לרוץ אל מים. ועי"ז
 ימות הנחש ויחי' האדם:

נחש. הנושא בחגורתו ראש נחש לא יוכל איש להרע לו (ש"א):
ניחור. נניחור הקול שקורין "היזעריג". רפואה לבשל סובין של חיטים
 במים. ואח"כ תניח המים שיצולו ותסננם ע"י ספה. והבשל בהם
 תאנים עם "לאקריץ" ותשתה מזה איזה נלעזער בכל יום יום כמו ששותין
 יי חמה:

ניחור. נניחור הקול. רפואה למשוך הגרון עם "גרינעם-זיף" ולחבוש
 ממעל עם "וואטע" את כל הגרון מסביב:

ניחור. לניחור הקול. רפואה לכתוש "קאגרי-ציקער" ולערוב היטב כף
 אחת עם חלבון ביצה. אח"כ ישם זאת בתוך חצי "גלאז" חלב
 חם. ויערב וישתה חם. כך יעשה ג"פ ביום. איזה ימים:

ניחור. לניחור הקול. רפואה לשותות "בויס-מיי" עם חלב ועם קאגריל
 ציקער כמה פעמים:

ניחור. לניחור הקול רפואה לבשל קדרה מים וליתן בתוכה כף קמין
 מערפאנטין טוב. ולסבב את פי הקרירה עם נייר עב מעט, באופן
 שיהי נעשה מלמעלה נקב צר אשר על ידו יוצא הקיטור מן הקדרה.
 ותחלה יפתח את פיו וישאף בקרבו הקיטור החם הזה. וירפא:

רפאל אות נ המלאך דר 76

נכפה. רפיאה לחולי נופל רח"ל. תקח „גליאז” וחצי מים חמין מבושלים וזערב בהם ב' כפות „קאלי-בראמאטי” עם כף אחת „קאלי-יאראמי” שהקנה באפמייק. וישתה החולה מזה ג' כפות ככל יום. כן יעשה איוה חרשים ויומכ לו :

נכפה. רפיאה לחולי נופל רח"ל. שתבשל ג' גלעזער מים עם כ' כפות עשב „רוטא” וכף אחת עשב „אָרניק” ועם לויט א' שורש „ראַדיקס אַרטעמזיא” ולויט א' שורש „ראַדיקס-וואַלעריאַן” שתקנה באפמייק. וישתה החולה מזה „גליאז” אחד כבקר וגליאז אחד בצהרים וגליאז אחד בלילה כמו ששותין סיי עם צוקער ויומכ לו. גם רפואה זו צריך לעשות וכן אריך :

נכפה. רפואה לחי"ג בילדים. ליתן לו ככל בקר ה' טפות שמן „לאַוואַנדי” שתקנה באפמייק. מעורב עם כף חלב. רק שצריך לבקש שהשמן יהי' נקי בלי תערובות דברים מזויפים (מ"א) :

נכפה. רפואה לחי"ג שיבדע בכל בקר מ' גרעינים זרע חרדל (מ"א) :

נכפה. סגולה לחי"ג בתינוק להניח בעריסה תחת הכר מראשותיו מ' תחיתות ברזל :

נכפה. רפואה לחי"ג בתינוקות. שתקנה באפמייק „בורשטיין-עהל” וליתן להתינוק בכל בקר ג' טפות מן השמן הזה מעורב בחלב אמו על כף כסף טהור או על כף זהב טהור. וגם צריך לסוך את ראש התינוק על המוח במקום הרך עם ה' טפות מן השמן הזה בכל יום. וגם ימשיך עם שמן הזה את ב' הדופקים מן ב' כפות ידיו. וגם בשעת הבפיה טוב לסוך בן (מ"א) :

נכפה. רפואה וגם סגולה לזוגי. להמאים את המחלה בהאכיל להחולה דברים נמאסים. והם לצלות כבד מן חמור או בשר מן חמור

וזיתן להחולה לאכול. או ליקח שליט מן חזיר שילדה פעם ראשונה. או שליא מן שונרא אוכמתא תקח תיכף אחד שילדה ותייבשנה ער שתהי' קשה ותכתוש אותה לאבק ותתן להחולה לשתות מעורב במשקה. או שתערב האבק עם קמח ותלוש עונה ותאפה ותתן להחולה לאכול. וגם מוב ליתן לשור לשתות כקערה גדולה. ומה שינטף מפה השור דירין וטפות מים לתוך הקערה תתן להחולה לשתות וירפא :

נכפה. סגולה לחי"ג. שתלך עם החולה ותעמידהו תחת אילן לזוים אותחת אילן הנקרא „אַשעצא” ותעשה נקב באילן עם מקרח למעלה מראש החולה ותחתיו צפורני ידיו ורגליו. וגם תגזוז מעט שערות מן כל מקומות

שיער שבגופו. ותתחוב הכל בתוך האילן ותאמר, הא לכם חלקכם. איזה חסותם הנקב היטב עם, פלעקעל צר וחזק ותאמר, כשם שהשערה והצפורנים האלה לא יחזירו עוד על החולה. כך לא תחזור עוד על החולת פב"פ מחלת הנכפה מעתה ועד עולם אמן סלה נצח ועד. וצריך לקשור עיני החולה שלא יראה כלל את האילן (אמ"ן):

נכפה. אם אי אפשר לקחת את החולה תחת האילן ימדוד את החלה עם חוט לבן של, כוימוואל מאמצע ראשו עד עקבו ויחתוך צפורני ידיו ורגליו ויגזז מעט שערות מן מקומות שיער שבגוף החולה וידבק כל זה עם חתיכה שעווה הנקרא, יארע=וואקס וילך אל אילן ויעשה נקב עם מקרח ויניח שם השעווה ויאמר, הא לכם חלקכם ויסתים היכף הנקב היטב עם, פלעקעל צר וחזק ויאמר כנ"ל. וילך לביתו ואל יביט לאחריו:

נכפה. מגולה לחו"נ. שילך החולה למקום שמונח שם ארס מת קודם הקבורה ויקח את יד המת בירו ויאמר לו בזה הלשון, איך בעהם איך נעמט בך מיר צו רן שלאפאקט פון די נכפה. איך וועט עם נישט שארען און מיר וועט איתר מוהן אטובה אח"כ יקוף החולה עם יד המת על בשר החזה שלו ג"פ ויבקש ממנו מחילה וילך אל ביתו (ח"ס):

נכפה. מגולה לחו"נ. לעשן את החולה עם כרבלתו של תרנגול תיכף לאחה השחיטה. וגם מגולה לעשו עם לב דג חי. כן תעשה איזה פעמים (ת"א):

נכפה. קמיע לילד הנכפה מספר ת"א. לכתוב על קלף כשר במורה נוסח הזה בכתב אשורית עם התנין ויתר דיני קמיע.

אין קן נש בג חע יק שת נהוריאל
ישלח רפואה וינצל וותנצל הילד פ' והילדה פ'
הנולד (הנולדה) מן האשה פ' הנקוע מכל מיני חולי
הגופל וחולי הנכפה מעתה ועד עולם אמן סלה נצח ועד

וועיין בסוף הכפר דינים וכללים של כתיבת קמיע יניח הקמיע בתיק של מתכות המכוסה עם עור דק ויתלה על צוואר הילד החולה וירפא בעזר ש"ת:

נכפה. מגולה נפלאה לחו"נ מאת המגיד מקאזיניץ ו"ע כפי שקבלתי איש מפי איש שעשה מגולה זו ופעלה היטב. תעשה בית יד

קטנה של ה' אצבעות הנקרא „הענטשקולע“ מן עור דק של מראה לכן הנקרא „וויסני-יארחי“ ולמלאות חמש האצבעות אנורל אצבע אמה קמיצה זרת כזה. אצבע האנורל תמלא עם אונב מארץ ישראל. האצבע תמלא עם אבנים קטנות לכנות כמראה כרד הנמצאות בקורקבן. מתרגנול לזכר זמתרגנולת לנקבה. אצבע האמה תמלא עם ששים מחמים קטנים. אצבע הקמיצה תמלא עם פרורים קטנים של חלכנה הנקרא „טיווילסמקייט“. אצבע הזרת תמלא עם קנה כסף חי. ואת הכף יד תמלא עם עשב „רוטא“. וגם תקח אנו ותבקיע אותו לשנים ותוריק המאכל ותמשח את השפות של ב' חצאי הקליפות עם זפת רך ותשים בחצי קליפה אחת ג' שקרים מרים. ג' פילין שנקרא „פֶּעפֶּער“ וג' פרידן מלח. ותתפוס עכביש חי ותניח אותו בחצי קליפה השנית כשהוא עדיין חי. ותיכף תדבק ב' חצאי הקליפות שיהי' כמו יגנו שלם. וגם תברוך את האנו עם חוט מסכיב ותקשור החוט היטב כדי שלא יתפרדו הקליפות. ותניח את האנו בין ה„רוטא“ בתוך הכף יד של הבית יד. אח"כ תקשור את הבית יד במקום הפתוח עם חוט ארום ותתלה על צואר החולה כאופן שדבית יד יבוא על הגומא אשר תחת הלכ. ואז יאמר בן. „דאָס איז אַ כגילה פון קאָזניצער מגיד ישראל בן פעריל זכר צדיק לברכה אז דין חולי נופל זאָל דאָ קיין שלימה נישט האָבען“. וככל ערב ראש חודש צריך להכין אנו אחרת כראשונה ולקח האנו מן הבית יד ולזורקה לכית הכסא ותיכף להניח בתוך הבית יד אנו החדשה. סגולה זו ברוקה ומנוסה רק לבלתי לשנות מזה מאומה ותועיל בעוה"שית :

נכפה. אוהרות לחולי נופל רח"ל.

יוהר שלא יכעוס. ואל יראה פני המת. וגם לא יצא אחרי מיטת המת. ולא ישמע כלי זמר ולא קול רחיים. אל מרחץ חם לא יבוא. וגם אל בית האופה לא יבוא כשעת האפיה. מכילה מזקת לו רק יעשה לו אמבטאות פושרין. ויוהר שלא יאכל לחם חם. ולא יאכל לחם שחור. ולא נכינה. ולא כשר כקר. ראש כהמה ראש עוף וראש דג אל יאכל לעולם. לא ישתה שים מטקה חוק שיש בתוכו „אַלכאָהאַל“ ולא שים חימין ולא קאווי ולא טין. רק ישתה מים קרים מבושלים. ויותר טוב המים שנכבה בהם ברזל „שטאָהל“ המלוכין באש. ויסרם עצמו מתשמיש כל מה דאפשר. ויאכל ככל כקר בהקיצו משנתו טרם שיקים ממטה. ואסור כהענית ימים הכפורים יתנהג כדיון חולה שיש בו סכנה. ואם אינו יודע כעצמו הדין יעשה שאלת חכם.

נכפה. מי שיש לו חולי נופל רח"ל יוהר שיהי' לו בכיסו תמיד מלת דק. וכאשר אך מתחיל להרגיש שהמחלה באה יתפוס תיכף כף מלח וישים בפיו ויבלע עם מים ועי' יחלש כח המחלה:

נפוח. לכל מיני נפוח עם כאב העצם. רפואה טובה לקנות באפטייק השודש הנקרא „זיווא-קאשטש" ולחתכו על חתיכות קטנות ולסגנו היטב עם שומן חזיר עד שלא יהי' צלול כל כך רק מעובה ולעשות מזה „חלאדנעס" חמות בתוך כים של פשתן ולהניח על מקום הכאב כמה פעמים ויעיל בעזרת השי"ת:

נפוח. לכל נפוח רפואה בייתית לסוך במקום הנפוח עם שמן „קאמפאר":
נפוח. במקומות שאין אפטייק נמצא יכול לעשות הרפואה של ההמון לסבול סמרטוט במימי רגלי הקטנים ולהניח פעם אחר פעם על מקום הנפוח. ולפעמים מועיל זאת:

נפוח. סגולה לנפוח הכטן לכשל בכלי חרם חדש שמן זית טוב וכשעת הבישול ישים בו ב' או ג' צפרדעים חיים ויבשל השמן עד שהצפרדעים יהיו נימוחים ויהי' נעשה כמו משיחה. וימשה בזה השמן את בטן החולה. ועי' תתמשך הנפיחה מן הכטן אל תוך הרגלים. ואז יסוך גם את הרגלים והלך הנפיחה משם לגמרי (ת"א):

נפוח. על פי דוב יבוא הנפוח מחמת עיכוב יציאת מי רגלים כראוי ע"י מחלת הבליזות או ע"י מחלת הלכ. ונצרך לזה רופא מומחה שיכיר ספת המחלה וידע איזו רפואות ליתן:

נפוח. לכמה מיני נפוח שיש בהם חום. רפואה להניח „קאמפרעסין" קרים מן תערובות ב' כפות חומץ „בן-דאווין" בתוך גלאן מים קרים:

אות ס

סגולות. כענין נתינת סגולות לחולים ולענינים אחרים ראיתי להעיר ולהודיע כי יש בזה מידות עמוקים. וכל מי שאינו בקי בחכמות ובקבלה ובורה סגולות חדשות מלכו אשר לא יועילו ולא יצלחו הוא מקלקל את האמונה ומבזה את התלמידים חכמים. ואף הסגולות הנדפסות בספרים מגדולי עולם. וכן מה שאני לקטתי הרבה מהם והצנתי בספרי זה. אם יאמר אותן איש בער אשר לא ידע מה הוא סח. יש ספק גדול אם יועילו מאומה. כי מלבד שצריך להיות לו ידיעה. העיקר

סכנה

כבנה. להנצל מלפני יחיות רעות. תאמר נ"פ הפסוק, עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה ואח"כ תאמר, זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו ה' איש מלחמה ה' שמו. שלום ערי ועל כל ישראל אמן כלה נצח ועד" (ל"ש):

כבנה. שלא יוכלו אויבים להרע לך. סגולה שתשא בחגורתך ראש נחש וגם סגולה שתקשיר עין של תרנגול בצד ימינך. (ל"ש):

כבנה. סגולה להנצל מכלי זיין. שתעשה מס קטון של כסף עגולה כמו מטבע קטנה ותחקיק עליו בכתיבה בולטות כזה. מכבי הושיעני. ותעשה נקב או אוון בהמס ותקשור בו חוט ותשאנו עליך ולא תירא מכלי זיין (מדת"ל):

אות ע

עגונה. סגולה לאשה שבערה ברח ממנה והניחה עגונה שתקרא כתובתה בכל יום מלה במלה בבקר ובערב חורש ימים. ואם אינה יכולה לקרות יקרא אחר לפניה מלה במלה והיא תשמע היטב ותאמר אחריו מלה במלה. (בקבלה)

עין הרע. סגולה לעין הרע. תשפוך מים שתוקים בקערה וקח ו' גחלים לוחשות ותאמר על כל אחד הפסוק, ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש. ואחר שיאמר הפסוק ישליך נחלת אחת אל הקערה. כך יעשה ו' פעמים. וטוב לכיין בכל פעם שאומר הפסוק בשם אַנְיָה. ואח"כ תתן להחולה לטעום מעט מאותן המים. וגם תרחץ פניו עם החזה וכפות ידיו עם הרופקים במים האלה והשאר תשפוך ותועיל זאת בעוה"שית (וכידוע):

עין הרע. להנצל מעין הרע הן סוחר בחנותו הן מעוברת ועוד כדומה מי שמתידא שלא יתנו לו עין הרע. סגולה לומר בכל יום י"א פסוקים הידועים שמתחילים באות נו"ן ומסיימין באות נו"ן. ואח"כ יתפלל התפלה הנרפסת במעמדות של יום ראשון אחר אותן י"א פסוקים:

עין הרע. סגולה לעין הרע משם רב יהוראי גאון ז"ל. קח שתי קערות קטנות נקיות. באחת התן מים זכים ובאחת שמן זית זך. והאמר עליהם. ה' אל שרי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב מלה (נ"פ) ה' אל שרי צבאות אשרי אדם בימה דר (נ"פ) ה' אל שרי צבאות הושיעה המלך

המלך יעננו ביום קראנו (ג"פ). אח"כ הטבול ב' אצבעות האצבע והזרת בתוך השמן וחטיף ב' טפות בתוך המים. ובשעת ההטפה תאמר. בשם גבריאל בשם מיכאל בשם רפאל אני עושה זה. וכשם שאלו הטפות נאברות ומתבטלות במים כך יתבטלו ויאברו כל מכאב וכל חולי וכל עין הרע מן פכ"פ אבן סלה". אח"כ תשפך היכף המים לארץ בכח חזק (עה"ק). (ועיין עוד בסוף הספר בשער הלחשים):

עינים. לעינים ארומות מחמת חום. רפואה לקחת באפמייק חצי קוואטיריל „ריוין-וואסער" וחשים בהם מעט „ניקס" בתוש בערך אנו קטנה ותעמוד עד שיהיה נמוח והטבול בזה סמרטוט-רך ונקי והנה בכל פעם על העין הכואב. ובאשר התחמם הסמרטוט הטבול מחדש במים האלה ותניח על העין:

עינים. לעינים ארומות מחמת חום. רפואה לקחת לובן ביצה עם יין שרף ממוצע שוה בשוה. ותערב היטב והטבול בזה סמרטוט רך ונקי ותניח בכל פעם על עין הכואב:

עינים. רפואה טובה ובחינה לעינים ארומות מחמת חום. שתקח מים מבושלים חצי קוואטיריל והנה בהם חצי „קלעציל" צוקער וגם מעט „ניקס" בערך הצוקער וגם ששה „נעגילעך" בושם ויעמוד כך יום שלם במקום חם מכוסה היטב. ובכל ג' שעות יערב את המים עם כף בקי. ואחר המעה לעת תסנן את המים על ידי סף: נקיה אל הדיך בבקבוק. ויהיה לך לרפואה. ולפעמים רי רפא את העין על ידי סיפה אחת מן המים האלה:

עינים. לעינים ארומות מחמת חום. רפואה להניח קאמפרעסן חמין מן מים שנתערב בהן „בורויערין". על חצי נלאז מים נצרך כף קטנה עם „בורויערין":

עינים. לכאב גבות עינים מחמת שיעורה הנקרא גערשטין. רפואה להניח פת של קמח סולה הנשרה בחלב:

עינים. לכאב בשר השובב את העין ממחלת הנקרא „מראחאמא". רפואה לקחת חצי קוואטיריל מים מבושלים והשים מהם מעט „קאמפארי" בערך אנו קטן. וגם „ניקס" בערך כזה. וגם „בלאח-שטיין" בערך כזה. ותשרה כל זה בהמים מעה לעת שלם. ותערב בכל פעם את המים. ואחר המעה לעת תסנן את המים בנקיית גדולה. והטבול בזה בכל פעם סמרטוט רך ונקי והנח כמה פעמים על העין. וגם השיש מזה בעין בכל יום סיפה אחת:

עינים. מנולה שלא יבוא לידי כאב עינים. להעביר את הציצית על עינו בשעת גישוק את הציצית בקריאת שמע (האריז"ל):

עינים. מנולה לכאב עינים. הסתכלות על דבר מצוה דהיינו שלהבת נרות חנוכה, ואתרג וציצית. ואותיות הספר תורה בשעת הנבחה. ומאור הלכנה לפני קידושה:

עינים. מנולה ודפואה לעינים בואבות. להסתכל על מי נהר בבקר בבקר כאשר האויר צח אחרי זריחת השמש. וזאת מחוק כח הראות של העינים (אבן עזרא):

עינים. יש מין חולאת של עינים הנקראת „עודת-התרנגולים“. וזאת שלעת הערב כאשר התרנגולים הולכים לישון נעשה זה הדיש עור ואינו דואה כלום, אף על פי שאינו מרגיש שום כאב בעינים. רפואה וגם מנולה לזה לקנות בכר של בהמה. מוכר לזכר ומנקבה לנקבה. ולבשל הבקר בבלי רחב. והחולה יחזיק את פניו עם עינים פתוחות על ה„פארי“ החמה היוצא מן הכישול. כן יעמוד עד שיתבשל הכבד. ואח"כ יאכל את הכבד וירפא:

עשירות. מנולה לעשירות. לענג את השבת בראיתא בנמרא. ולהזהר לקדש ולהבדיל על היין:

עשירות. מנולה לעשירות. לתת מעשר מן כל הרוחים אשר ירויח. כמו שדרשו חז"ל עה"פ עשר תעזר. עשר בשביל שהתעשר:

עשירות. מנולה לעשירות. מצות סנדקאות שהיא מעשירה במו קטורת:

עשירות. מנולה לעשירות. שיפריש בכל יום מנבץ לצדקה בשעה שאומר בתפלת שחרית ואתה מושל בכל וכידך כח וגבורה.

וכשהולך לביהכ"נ להתפלל יכין לעצמו בביסו מסבב על זה ויקחנה ביד בשעה שאומר ואתה מושל בכל ויפרשנה לצדקה. ואחר התפלה יניחנה לאיוו צדקה או יתננה לעני הנמצא ראשון. ומי שהיא בעל מוח יכין בהשם הקדוש בוכו היוצא מן הר"ת של בכל יכיוף כח ונבונה שהוא בגימ' ירך ועל זה נאמר וכידך כח וגבורה. וגם ע"ז כתוב פותח את ירך. וצריך לשלב אותו עם השם אהיה שהוא מקורו. כמובא בספר הקדוש שער היחודים:

אות פ

פאקין ומאוליו. רפואה להקל מחלת הפאקין ומאולין ליתן להחולה לאכול

לאכול מרקחת מן קליפות אתרנג. ונם ליתן לו לשתיה חלב סיס
הנקרא „קאמיס“:

פאקין. להקל השווענדועני מן הפאקין. רפואה לסוף אותם עם שמן
שקדים ב' חלקים מעורב עם חלק אחר שמן—„מיענטא“:

פאקין. להקל השווענדועני מן הפאקין. רפואה ליתן עליהם „רייז“
פודער ובפרט על הפנים טוב מאד רפואה זאת:

פאדאגרא. לכאב הנקרא „פאדאגרא“ בלשון ליטיין ומוכא נם בן
במדרש והיא מחלת כאב כפות דרגלים עם נבוח בקרסילים

ונם באצבעות הרגלים. רפואה לקחת טיט חדש ולקנות באפטטיק חימין
באראוין ולערב היטב בתוך הטיט ולהניח זה הטיט על מקום הכאב:

פאדאגרא. לכאב הפאדאגרא. רפואה לקחת רובע ליטרא „יאלאויען“.
ב' לויט „איננבער“ יבש. ב' לויט „ציטווער“ יבש. ותבתיש

הכל דק כקמח שתנפה האבק ע"י נפה. ותקח קדרה חדשה של חרס
הנקרא „גלאזירט“ ותחמם בה רובע ליטרא חמאה חדש עם קווארטירל

שפירט של יין שרף. אח"כ תשים האבק בהקדירה ותכסה עם מכסה טיב
ותניח אבן על הכיסוי ותעמיד הקדרה על אש קל שתחבשל כך ג' שעות

עד שיהי מסוגן היטב ותיעשה כמו משיחה. ותמשח בזה על מקום הכאב
ב' פעמים ביום ותחבוש עם „וואטי“. ותזהר שהקדרה תהיה גדולה מעט

שלא תהיה מלאה. בי אם שליש מן הקדירה יהי דיוקן:

פאדאגרא. לכאב הפאדאגרא עם ניפוח באצבעות הרגלים או בקרסילי
הרגלים. תקח מרה של ענף יתשפך בכלי חרס ותערב בה

מעט מלח ותחמם על האש ותערב היטב. ואחר שיהיו פושרין תטביל
בזה סמרטוטין והנח על מקום דכאב ב' פעמים ביום ותחבוש ממעה עם

„וואטי“ (מ"א):

פדיון. פדיון נפש לחולה מסיבן. תקח מטבעית במספר שם דהילד.
למשל אם שמו ראיבן תקח רנ"ט מטבעית מאיזה מין שיר דהילה

משנת. ותתחיל לברוד מהן בתחילה ד' מטבעית. ואח"כ מטבע אחת.
וא"כ ו' מטבעות. ואח"כ ב' מטבעות. ואח"כ ג' מטבעות. וככל פעם

שתמנה המטבעות כמספר אותיות שם החולה תאמר בכל מספר „רייני
ניתן צדקה בשם כל ישראל“ וכשתמנה המספר של אית האחרון משם

החולה תאמר „הריני ניתן צדקה בשם כל ישראל ובעד פכ"ב הקולד“.
אח"כ תאמר ויהי נועם יושב בסתר עד גמירא. ואח"כ תעריב כל דמינבעית

ותחלקם על ז' חלקים. למשל שבשם דאובן נמצא בסך דכל רנ"ט
מטבעית

מטבעות עולה על חלק ו' לז' מטבעות. ותתחיל לברור ו' פעמים לז' מטבעות ותאמר אחר כל חלק ו' אשר ביררת, הריני נותן צרקה בשם כל ישראל ובעד פכ"ב החולה, ותאמר ג"כ על כל חלק ו' ויהי נועם כלו. ואחר כל אלה תאמר, אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לארם ישרי. ויחננו ויאמר פרעהו מררת שחת מצאתי כפר. אח"כ תחלק הז' חלקים מטבעות לז' עניים הגונים. ואם הוא עשיר וידו משגת יותר טוב שיתן מטבעות כסף. ואם ישאר על ו' חלקים איוו מטבעות יותר. תתן המותר אל חלק הז' נת"ו:

פרדיון. פריון נפש עבור חולה מסוכן. או עבור כל העיר בעת צרה רח"ל: מאת הצדיק הקדוש מו"ה ישעיהו מדינבויץ זצוקל"ה. לקחת ח"י מטבעות על פריון ולומר מזמור לדוד יענך י"ב פעמים ואחר כל פעם לומר ב' פסוקים האלה. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים. תפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועה ידמו כאבן. וקודם כל פעם שמתחילין לומר צריק ליתן ע"פ מטבע אחת לצדקה של ארץ ישראל. ולומר הריני נותן צרקה עבור פרדיון נפש פכ"פ. או עבור פריון נפשות עמך ישראל אשר בעיה פ'. אח"כ לומר זה הפסוק ג"פ ישר והפוך. ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. וקודם כל פעם ג"כ ליתן לצדקה כנ"ל ולומר כנ"ל. אח"כ לומר זה הפסוק ג"פ ישר והפוך. ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטון ועד גדול וילאו למציא הפתח. וג"כ ליתן לצדקה קורם כל פעם כנ"ל ולומר כנ"ל. אח"כ לומר בתמניא אפי פסוקי תהלים מאותיות קרע בשילוב הויה כזה יקהרועה. ואח"כ האותיות שטמן בשילוב הויה כזה ישתמנה. אח"כ לומר עוד האותיות מתמניא אפי נגד השמות אהיה הויה אדני בשילוב כזה איא ההר יונ ההי. אח"כ לומר האותיות מתמניא אפי של שם החולה פלוני בן פלונית ואו של שם העיר ואח"כ לומר תפלה זאת. יה"ר מלפניך האו"א שבזכות הפרדיון שאנחנו נותנים לצרקה עבור החולה פכ"פ ואו עבור כל העיר פ' ובזכות פסוקי תהלים שקראנו לפניך תרחם על החולה פכ"פ ואו על כל עמך ישראל אשר בעיר פ' מקמנים עד גרוליסו ותקרע רוע גור דיננו ותשמרנו ותצילנו מכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא בעולם. ותתן שלום בארץ ותסיר מעלינו כל מחלה ותצילנו מדבר ומסכנה

וממנה ומכל צרה ויגון ואנחה מעתה ועד עולם אמן מלה. ויהי לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

פדיון. סדר פדיון נפש על החולה עם ק"ם מטבעות.

הנה סוד פדיון נפש הזה שע"י ק"ם מטבעות טובא בכמה ספרים
אבל ביאור הסוד והכונה לא נזכר בכל מקום באופן אחד. וביותר האריך
בזה בעל קיצור השל"ה. אבל גם שם לא נזכר הכל. ואמרתי כדי לזכות
את הרבים לבאר הענין על מכונו בקיצור. אבל בסדר טוב והגון כמובן
ל"ח:

תקח ק"ם מטבעות. העשיר ירכה ליתן מטבעות גדולות של כסף.
והדל ימעיט ליתן מטבעות קטנות. אך שיהיו במספר ק"ם. וסוד זה המספר
עולה כמנין עץ וכמנין צלם וכמנין כסף. והיינו שהארם הנקרא עץ
השרה ויש לו צלם אלהים יהי נפרד ע"י הכסף דה. ולכך אם אפשר מוטב
לפרותו במטבעות של כסף דוקא. אבל גם כל המטבעות נקראים כסף
כי אשה נקנית בכסף שהוא פרוטה של נחשת:

רא"ית תמנה מספר כל המטבעות עי"ז שתעשה מהם ד' צבירין
באופן זה. שתמנה בצבור אחד ו' פעמים ה'. ובצבור השני תמנה ה'
פעמים ו'. ובצבור השלישי תמנה ו' פעמים ה'. ובצבור הרביעי תמנה
ה' פעמים ו'. ותכוין לזה המנין הוא המספר של השם הוי"ה ב"ה ע"י
הכאה כזה. יפ"ה הפ"י ופ"ה הפ"ו. שסך הכל עולה למספר ק"ם. עתה
תערב יחד הד' צבירין על צבור אחד. ותקח ממנו ראשית ל"א מטבעות
ותעשה מהם צבור אחד ותציג אותי בלברו. והמנין יהי ע"י שתציג מפך
בפירוש א' ב' ג' ד' וכו' ער שתניע למספר המטבע של ל"א. ואז תאמר
הפסוק חסד אל כל היום. ותכוין להגביר מדת החסד הנרמז
בהשם אל:

אח"כ תקח עוד מטבעות מן הצבור הגדול עד מספר ס"ד כמנין דין.
והמספר הזה של ס"ד אל תמנה בפירוש בפיה רק תכוין את המספר
במחשבתך. יען כי הוא מספר של דין. ותעשה מן הס"ד מטבעות ג"כ
צבור אחד. ותיכף תקח מטבעות מאותו הצבור של הס"ד ותמנה עד
י"ז ותכוין להשם הגדול אלהים. ותניח את הי"ז מטבעות בצבור בלבר
ואח"כ תקח עוד מטבעות מאותו הצבור במספר כ"א. ותכוין להשם הגדול
אלהים. ותניח את הכ"א מטבעות ג"כ בצבור בלבר. ואח"כ תמנה שאר
המטבעות של אותו הצבור שהם כמספר כ"ו. ותכוין להשם הגדול יהוה.
ותניח את הכ"ו מטבעות ג"כ בצבור בלבר. וגם תכוין כי כמו שפיררת
למטה

למטה את המספר ס"ד שהוא דיין על ג' מספרים של ג' שמות הקדושים
אהיה אהיה יהיה שהם ג' מדות הרחמים. כך תתפורר למעלה הנזרה
 של מדת הדין ותהפך למדת הרחמים על פכ"פ הנפדה בזה:
 נמצא שמונחים עתה לפניך ד' צבורין מטבעות. מלבד הצבור
 החמישי הנשאר מן הצבור הגדול. ואלה הד' צבורין הם של מספר
 ל"א ושל מספר י"ז ושל מספר כ"א ושל מספר כ"ו. ולכי זה צריך
 להמצא בצבור החמישי ס"ה מטבעות:

ועתה חקך בידך המטבעות של הצבור החמישי ותמנה את המטבעות
 עד שתגיע למספר ס"ה. וקודם שתמנה המטבע של ס"ה תכין שהם
 כנגד השם **אדני** שעולה ס"ה. והוא הצירוף של **דין א**. וסוד האות
א במילואו כזה **אלף** מרמז על **פלא** עליון אשר שם רק רחמים
 גמורים. ובכן האות **א** מטתיק את הג' אותיות **דין** של השם **אדני**.
 ובכונה הזאת תמנה את המטבע האחרונה אשר בידך שהוא המטבע על
 מספר ס"ה. והוא כנגד אות **א** של השם **אדני** הממתיק את הדין ומהפכו
 לרחמים בכח איר הגנוז של **פלא** העליון:

אחרי כן תיכף בלי הפסק תקח הצבור של מספר י"ז ותערכו בתוך
 צבור האחרון של מספר ס"ה. ותכין כזה ליחד את השם **אהיה** עם השם
אדני כזה **אהדינהי**. אחר כך תקח את הצבור של מספר כ"א ותערכו
 גם כן אל תוך הצבור האחרון. ותכין כזה ליחד את השם **אהיה** עם
 השם **אדני** כזה **אהדתנהי**. ואחר כך תקח גם את הצבור של מספר כ"ו
 ותערכו גם כן אל תוך הצבור האחרון. ותכין ליחד את השם **יהיה** עם
 השם **אדני** כזה **יאהדונהי**. ועתה יהיו מונחים לפניך רק ב' צבורין
 אחד הוא הצבור של מספר ל"א. ובצבור השני נמצאים מטבעות במספר
 קכ"ט. ותחלק מיד את הקכ"ט מטבעות לעניים הגונים דוקא. ואל
 תמיץ את המצוה אם תוכל לקיימה טהר. והצבור של מספר ל"א יהיה
 לך. והיה כזה מעשה הצדקה שלום וחיים עד עולם על כפ ישראל אמן:
 ואחר שעשית את הפדיון תתפלל על החולה תפלה הזאת.

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתעשה למען קדושת שבותיך הקדושים
 והטהורים הנזכרים והנעשים פה על ידי הפדיון הזה נחפזין
 כזה **אהיה אהיה יהיה אל אדני** ותצטרף בחיבה טובה למעשה כי
 לך ה' החסד ואתה השלם לאיש במעשהו. ותגבר חסדך על מדת דינך
 ויחסדך הנבירות הקשות על ידי **פלא** העליון אשר הוא חסדים גדולים
 ורחמים גמורים ופשימים יאין בהם הערובת דין כלל. ויכבשי רהיטך

את בעמך מעלינו ומעל פב"פ על ידי פדיון נפש הזה שעשיתי עבורו (עבורה) והפרשתי הממון לצדקה כמו שכתוב וצדקה תציל ממות. וכבן יי"ד"מ שיעלה לרצון לפניך פדיון נפש הזה להמליץ עליו (עליה) לטובה. ילסתרם פי המקטרגים עליו (עליה) ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך לקבל עתירותינו ועתרה פב"פ להציל נפשו (נפשה) ממות ולתחלימו ולהחזיקו יודהחלימה ולהחזיקה) ולרפא אותו (אותה) ברפואה שלמה כמדרה רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותפרה אותו (אותה) מדרת שחת ותאמר מצאתי בופר לבטל מעל פב"פ הגזרה הרעה ולרחם עליו (עליה) במדת הרחמים. כי אתה הוא רב סליחות ובעל הרחמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

פחד . סגולה למי שנפל בפחד פתאם. להיות נזהר לומר בכונה אחר עלינו של הג' תפלות. הפסוקים של אל תירא מפחד פתאום וגו' : **פחד .** סגולה לפחד. שיכתוב סופר הגון מזוזה קטנה כשרה ותחת השם שדי יכתוב עוד השמות קרע שמן וישים בתוך ויתלה בצוארו :

פחד . אדם שיש לו פחד. יכתוב לו סופר הגון קמיע ואת על קלף כשר בנוסח זה (ה"א) וצריך לשים הקמיע בתוך ולתלות על ציאו :

אנא בשב יהוה חי חי חי חי חי חי חי חי חי חי חי חי
פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל פנואל
שיסיר הפחד והבהלה מן פב"פ ותתישב דעתו עליו
במהרה אמן נצח כלה ועד :

פחד . סגולה לפחד. לתלות עליו כים עם עשב, "רוטא" ועם, "טייוילסקרייט" ועם צואת יונים יבשה שיש לה מראה לבן :

פחד . סגולה לפחד. לומר בכל יום הי"א פסוקים המתחילים באית נזין ומסיימים באות נזין עם ההפלה הנרפסת אחריהם במעטדות ליום ראשון (עכ"ה"ק) :

פרנסה . סגולה היותר גדולה לפרנסה. מה שנזכר בתורה בפירוש ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך. והיה אם שמוע השמעו אל מצותי וגו' ונתתי סמך ארצכם בעתו וגו'. וכתלמוד טובא. ולא עוד אלא שהרעיתי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי :

פרנסה . סגולה לפרנסה. תפלה בצבור ותפלה בזמנה. לימי פ"ט הקטורה

הקסודת מלה במלה בשחרית ובמנחה. לומר בכל יום הי"ב עיקרים. לומר בכ"י פרשת המן. לכיין בפסוק פותח את ידיך כוונה הירועה:

פרנסה. מגולה לפרנסה. להיות נזהר בסעודת במצות נמילת ידים עם הרבה מים ושאר דקרוקי המצוה. כדאיתא בגמרא אנא משינא מלא חופנאי מיא ויהבו לי מלא חופנאי מיבותא, וגם שיאמר בכל יום קודם הסעודה מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר:

פרנסה. מי שהוא איש פשוט ואין בכתו ללמוד תורה בכל יום יה"י נזהר לומר המעטדות בכל יום בבקר השכם, וזאת מגולה לפרנסה ולבנים:

פרנסה. מגולה לפרנסה. להיות נזהר בסעודה לברך ברכת המזון בקול מלה במלה ובשמחה. כנוכר בזוהר הקדוש, וגם כי שמחה היא מגולה לפרנסה כמובא בס"ק הרמז שהסופי תיבות של הפסוק והיית אך שטח הוא השם חתך המורה על כח המשפיע פרנסה, והוא השם היוצא מן ס"ת של הפסוק פותח את ידך. וע"כ זאת צריך כל אדם להיות על כל פנים בשמחה בשעת ברכת המזון, ולי נראה לרמז כי, והיית אך שטח" בגימטריא, יברך עלי מזון בשמחה":

פרנסה. מגולה גדולה לפרנסה. שיאמר בכל מיצאי ש"ק אחר ההבדלה ויתן לך, ויכין מקורם בשמות הקדושים האלה **מִיָּהּ יְיָ יִכְיֶה כְּנֶתֶד מִיָּהּ בְּתֵל הַצֶּדֶק**. מקורם טן מי כמכבה, ויתן לך, אבנ יתן, ואח"כ יהיה נזהר לאכול סעודת מלוה מלכה ולהזכיר ע' פעמים אליהו הנביא ולכוין בהשם הקדוש והנורא **אֵלֶּהָ**, ובספרי הנעים, "אליהו הנביא" אשר הוצאתי לאור בעזרשי הרפסתי את הזמר של אליהו הנביא באופן שהאומרו כן מזכיר ע' פעמים אליהו:

פרנסה. כעם ומחלוקת מויק מאד לפרנסה (נ"ק"ע) **פשפושין**. הנקראים, וואנמצען" להבריחם או להמיחם. צריך למשות במקומות שהם נסחרים שם עם מדה של שור מעריבת בחומץ חוק. או למשות עם חומץ החוק מאד שעושים ממנו חומץ ונקרא **עֶסֶסֶגֶטְעֶסֶקֶנֶצִּיא**, או למשות עם, נפמ":

פתיחת הלב. מגולה לפתיחת הלב בתורה ובחכמה. שכתוב ביום ר' בקרשה ובטהרה בכתיבה תמה ותנין על עלה של הרים השמות הקדושים האלה **לֵלֶה הַלֵּל עֲתָה**, וקורם הברלה תנית דעלה בין טוב וכשר בלי שום חשש נסך, ועל כן מוטב שתעשה עבור

זה יין טוב מצמוקים בביתך ואחר שימחו השמות מאליהם בתוך היין
חבריל על היין ותשתה כל הבוס (ת"א):

אות צ

ציצית. מצות ציצית יש בה מגולה גדולה לכמה ענינים ושקולה בתרי"צ
מצות ומצלת האדם מן החטא ומשמרתו מכל רע. וכמו מזוזה
לבית כן ציצית לגוף. כי היא הנותנת לאדם את הכח של אור מקיף. אבל
זאת רעה חולית שאף אחד מאלף אינו מקיים מצות ציצית בראוי. כי מלכוד
זה שחסר מצות הכלת. אבל גם מצות לבן אינו מקיים. כי כמה דקדוקי
דינים יש במצות ציצית כמבואר בשלחן ערוך. וצריך לזכור העיקר שצריך
להיות גדיל הציצית נוסף על הכנף. והדין מבואר היטב בסידור הרב
הרז"ש וצוקללה"ה איך לעשות עצה על ידי התקשרות חוט של תפירה
שהציצית יהיו נוספין המיד על הכנף. ועוד יש עצה טובה יותר קלה
דהיינו שימשוך את הגדיל אל הנקב ויעשה חוט תפירה שנקרא "פעקילקא"
על הגדיל סמוך אל הנקב. ובכן יהיה הגדיל המיד תחת חוט הנופירה
ולא יזוז משם. ולא לחנם אמרו במסכת שבת. כל הזהיר במצות ציצית
זוכה ומשמשין לו ב' ארפים וה"ה עבדים. וכבר נשאלתי מאת משיב
אחר. הלא במעט כל היהודים בערך עשרת ימי"אין לובשים ציצית ומאין
יהיו כל כך עבדים בעולם. אבל האמת הוא שצריך לבקש אחד בעיר
ושנים במשפחה אשר יהי' זהיר במצות ציצית שיקיים המצוה בראוי בכל
פרטיה ודקדוקיה. ואנכי רוצה לזכות את הרבים בעצתי. וכל השומע לי
ינעם לו :

צרה. מגולה להתפלל על כל צרה שלא תבוא בזה הנוסח. ראשית
תאמר מזמור ס"ג בצורת המנורה כמו שנדפס בסידורים. אחר כך
תאמר עלינו לשבח עד אין עוד. ישר והפיך עם אנא בכח עד צדורה.
ותכוין בהשם מ"ב היוצא מהר"ת שהוא אבג יתץ. אחר כך תאמר עיד
הפעם עלינו לשבח ישר והפוך כנ"ל עם קבל רנה עד גורא. ותכוין בהשם
השני שהיא קרע שמן. אחר כך תאמר עוד עלינו כנ"ל עם השם
השלישי מהשם מ"ב. וכן תאמר עד ז' פעמים ישר והפוך ותגמור כל השם
מ"ב. ואח"כ תאמר ז' שיר המעלות ק"כ קב"א קב"ג קב"ד קב"ה קב"ט ק"ל.
אח"כ תתפלל בלב נשכר ותפרט בפירוש הישועה אשר אתה מבקש להנצל

מן הצרה הבאה עליך. וכך תאמר „הי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שהשלח לי עוזך מקדוש ותושיעני במהרה מן הצרה... .. אשר באה עלי. כי אין בי כח לסבול הצרה הגדולה הזאת. ועשה נא למען שמך כמו שכתוב עמו אנכי בצרה. וכתוב בכל צרתם לו צר. ובכן שלח נא במהרה מלאך פניך להושיעני ולחלצני מן הצרה הזאת. מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה בדוב רחמים הרבים וחסידי המרובים. ואף על פי שאינני בדאי. חנני נא חנני בישועה שלימה במהרה מאוצר סתנת חנם. בכתוב וחנני את אשר אחזק ורחמתי את אשר ארחם. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי אמן סלה". אח"כ תאמר על בן נקה עד נמירא. (זכירה):

צרה. סגולה גדולה בעת צרה. להרליק שמן או גר או לתת לצדקה ח"י גדולים. ויאמר בפירוש שמנדר זאת לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הגם. ואח"כ יאמר, אלהא דמאיר ענני [ב"פ] ובשם שעשית נסים ונפלאות לעכרך מאיר בעל הגם כן תעשה גם עמדי ותעזורני לחלצני מצרה הזאת. כאן יפרט מבוקשו היטב:

צרה. סגולה בעת צרה להמהיק הדין. שיקח ב' מטבעות ויפיל עליהן גורלות. גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל. והמטבע שיצא עלי' הגורל לה' יתן אותה לצדקה. והשנית שעלה עליה הגורל לעזאזל ישליכנה לבית הכסא. ועי"ז נמתק הדין מעליו (ימ"ג):

צרה. מי שהוא בצרה ומתפלל לה' על הצרה. סגולה שיזכיר בתפלתו חסדי ה' שעשה אתו עד עתה. ויאמר בשם שהושעתני והצלעתי מן הצרה ההיא כן תעזורני גם עתה להושיעני מצרה הזאת (מדרש):

צרה. מי שהוא בצרה גדולה. סגולה שיאמר ז' פעמים בכוונה ובלב נשבר פרשת העקידה ויוושע מצרתו (ימ"ג):

צרה. סגולה גדולה לאדם שהוא בצער הן יחיר או רכים וכן ליולדת המקשה לילד. לומר מזמור כ' יענך ה' ביום צרה י"ב פעמים ולכוון בשם יבק ד' פעמים בידוע שמדומז בר' מקומות בהר"ת. ואח"כ לומר בתמיא אפי כל הפסוקים מן האותיות של שם הבעל צרה. ואחר כך כל הפסוקים מתמיא אפי האותיות מן השם קרע שמן ואח"כ לומר יהי רצון הגדפם בשערי ציון (זכירה):

צרה. על כל צרה שלא תבוא. סגולה גדולה לומר כל תהלים מרישא למיפא כלי שום הפסק יהי רצון שבין הספרים:

רפאל אות ק המלאך כב נ

קבר. מוכא בספרים בשם הבעש"ט ז"ל סדר הוספת קברת ארץ חדש על מקום בית החיים. איך להמשיך קרושה על המקום הזה. וכן היא הדין כשעושים לגמרי בית החיים חדש. יתקבצו מרא דאתרא עם שאר תלמידי חכמים ואנשים כשרים אשר בעיר ויתענו באותו היום וישכלו בלם במקוה. ואחר התפלה יאמרו כל ספר תהלים ואח"כ ילכו כלם אל השרה ויעשו כסדר הזה. וזה לשון הבעש"ט ז"ל.

מקום החדש שהוקצע לביה"ק יקיפו מתחלה המקום. ההוא עשרה אנשים ו' הקפות ויתחילו מצד קרן דרומית מזרחית ויאמרו באותו הקרן תהלים קפיטל ק"ב בעמידה. ואח"כ יתחילו משם להקיף לצד קרן מזרחית צפונית ויאמרו בעת ההקפה ויהי נועם יושב בסתר. וכשיגיעו לצד קרן מזרחית צפונית יעמדו ויאמרו קפי"ג בתהלי'. ואח"כ יקיפו לצד קרן צפונית מערבית ויאמרו בעת ההקפה ויהי נועם יושב בסתר. וכשיגיעו לאותו הקרן יעמדו ויאמרו קפי"ד בתהלים ומשם יקיפו לקרן מערבית דרומית ויאמרו בעת ההקפה ויהי נועם. יושב בסתר. ובאותו הקרן יעמדו ויאמרו בישעי' קפיטל מ"ב מן הפסוק יו"ד המתחיל שירו לה' שיר הרש עד גמירא. ואח"כ יקיפו משם לקרן דרומית מזרחית ויאמרו בעת ההקפה ויהי נועם יושב בסתר. זכגמר ההקפה יאמרו אנא בכח ויכונו השם הראשון של פסוק הראשון וכוה נגמרת הקפה א'. ואח"כ יתחילו לעשות הקפה ב' ושוב יאמרו שם קפיטל ק"ב בעמידה. ואח"כ יקיפו ויאמרו בעת ההקפה ויהי נועם יושב בסתר הכל כבראשונה. דק שבגמר הקפה הב' יאמרו ג"כ אנא בכח ויכונו לשם הב' של פסוק הכ'. וכן יעשו עד שיגמרו השבע שמות בו' הקפות. ולא יתחילו לקבור בריח צפונית וגם המחיצה המקפת לא יתחילו לעשות מרוח צפונית. ויהי שיבולע המות לנצח בבא"ם:

קבר. בנידון מעוברת שמתה. צריך להשתדל בכל מה דאפשר לבלתי לקבורה עם העובר. כי יוכלו להנזק בעבור זה כמה אנשים וגשים המביאים אותה כך לקבורה. אמנם כבר כתבו הפוסקים שאין לנבלה לחתוך הבטן להוציא את העובר. אבל נהנו להמתין מלקבורה עד יום השלישי. ומסעיין לה הנשים של הח"ק בכל יום שתחזיר את העובר. ומושיבין אותה בכל יום באמבטי של מים חמין. ואם עוד לא החזירה את העובר מושיבין ב"ד של ג' אנשים בעלי תורה ומתירין בה שתחזיר את העובר. כי אם לאי תקבל עונש גדול בעבור שעוברת על מה שכתוב בתורה שופך דם האדם באדם דמו ישפך. ותוקעין לפני' בשיפר ל' קולית.

ויאמרו

ויאמרו שגזורים עליה בקול השופר שתוציא תיכף את העיבר. ומאיימת עליה שבאם לא תחזיר את העובר יקברו אותה תחת הגרר של בית הקברות כמו שנקברים אלו המאבדים עצמם לדעת. ואם אחר כל אלה לא תחזירה את העובר יעמדו לפניו ב'ד של ג' אנשים בעלי תורה ויאמרו לה. הננו גזורים עליך בשם אל שדי אלהי ישראל שלא תזיק ליום איש ואשה בעבור זה אשר תקברי עם העובר בבטןך. וכל האחריות של העובר יהי מוטל עליך ואנחנו נהיה נקיים. — אח"כ יקברו אותה עם השבר (ס"ק):

קדחת. על פי חכמת הרפואה אין רפואה טיבה ומעולה לקדחת כמו "חינין". וצריך לקחת רפואה הזאת ג' ימים. ג' "פראשקים" ליום. ותבקש בהאפטיק שיעשה הפראשקים שיהי בכל פראשק מן ג' עד ה' גראן "חינין":

קדחת. סגולה לקדחת. לחתוך צפורני ידיו ורגליו של החולה ולעשות עוגה קטנה ולשים הצפורנים בתוך העוגה ולאפות אותה. ואחר הופיה יקח החולה את העוגה וילך לשוק ואל ידבר עם שום אדם. והכלב הראשון אשר יראה יתן לי העוגה לאכול. ועי' ירפא בעל הקדחת. (רמב"ן):

קדחת. סגולה לקדחת. שישתין החולה בקערה ויעריב בה חלב עם מעט דם ויתן לכלב לאכול (ת"א).

קדחת. סגולה לקדחת. לחתוך צפורני ידיו ורגליו של החולה ותזרק אותם על גחלי אש בכלי. יהחולה יכסה עצמו עם סדין על ראשו כדי שיכנים העשן היטב בפיו בבקר אליבא ריקנא. וגם מעט גפרית ישים על הגחלים אחר שריפת הצפורנים. ואחר ההקטרה ישתין החולה על הגחלים ויזרקם לאשפה (אמ"ן):

קדחת. סגולה לקדחת. קח אגוז לוז ותבקע אותה על ב' חצאין ותזיק המאכל ותתפוס "שפין" גדול ושחור. ותשים אותו חי בתוך קליפי האגוז ותדבק חצאי המליפות עם דבק. ותשים האגוז בכיס של פשתן ותתלה על צוואר החולה על ח' ימים וירפא (ת"א):

קדחת. סגולה לקדחת. חוץ מקדחת רביעית רח"ל. תקח תפוח ותבתיב עליי בריו כתיבה המה גיחון פישון חדקל פרת. דהיינו שיתלק את התפוח על ד' חלקים ועל כל חלק יכתוב שם אחד. ויאכל החולה את התפוח בסדר בתחלה גיחון אח"כ פישון וכו'. וירפא (ת"א):

קדחת. סגולה לקדחת. תקח תשעה שקדים מרים ותברור שיהיו גדילים ותכתוב בכתובה תמה על שלשה שקדים אגן מן נגן. ועוד תכתוב

תכתוב על שלשה שקדים ביקדש מיקדש ניקדש ועוד על שלשה תכתוב מנמור נמור מזור. ויאכל החולה ביום אחד בבקר השקר אנן. בצהרים יאכל השקר ביקדש. בערב יאכל השקר מנמור למחרתו יאכל כ הג' שקדים של מנן מיקדש נמור. וביום השלישי יאכל כן הג' שקדים של ננן ניקדש נמור. סגולה זו בדומה ונוכרת בכמה ספרים רק שהחולה בעצמו אל יכתוב את השמות על השקדים כי אם אדם אחר שיכיל לכתוב כתב אשורית. ואחר אכילת השקדים ימתין החולה מלאכיל ולשמות שעה שלימה:

קדחת. סגולה לקדחת. שתקח דג מלוח, הערינג' מן החבית ותקח זה הדג הנשרה בהציר שקורין, לאגער. ותחתוך את ראש הדג ותשרה אותו ביין שרף בתוך, גלאז. שהיין שרף יכסה כל ראש הדג. וישרה כן ששה שעות. אח"כ ישתה החולה את היין שרף שעה אחת קודם הזמן שצריכה לבוא עליו הקדחת (כתר תורה):

קדחת. סגולה לכל מיני קדחת אפי' לקדחת רביעית. שתקח סרטן חי הנקרא, קרעפס ותחתוך מן החולה צפורני ידיו ורגליו ותשים בסרטוט ותצורר בקשר ותתלה הצורר הנקשר על הסרטן שלא יזוז הצורר משם. דהיינו שתקשר הצורר אל הסרטן עם חוט לבן ותניח הסרטן עם הצורר לנהר ויתרפא בעוהש"י (אמ"ן):

קדחת. סגולה לקדחת. שתקח, קרעפס חי ותחתוך מן החולה הצפורנים מן הידים והרגלים ותשים יחד בכים קטן ותתלה על החילה את הכים כנגד לבו ויתרפא בעוהש"י (ת"א):

קול. לקול חזק שלא יהי ניחר גרונו. רפואה לגמוע בבקר בבקר ביצת תרנגולת עם מעט, קאנדיל-ציקער דק כקמח:

קצבים. סגולה לקצבים שיצליחו בשחיטתם לקנות ברמות כשרות. שיאכל בכל יום לבנהכנס בבקר השכם להתפלל בצבור. והעיקר שיהיו מעשרה הראשונים. ויש בזה סוד גדול והמבין יבין ויחשה:

קרי. סגולה טובה לקרי. בכל יום בבקר קודם שיאמר אל, נשמה יכוין לשלב איתות שמי עם האיתות של תיבת נשמה. דהיינו למשל אם שמו יהודה יכוין כזה, "נישהמורה". וזה בחול. אבל בשבת יכוין לשלב באופן שאיתות שמו תהיינה הראשונות כזה, "ניהשומרה". (וזכירח):

קרי. סגולה שלא יראה קרי. ללמיד קודם השכיבה בספר הקדוש, תנא רבי

דבי אליהו או המעשיות של אליהו הנביא המפורים בש"ס ומדרשים וזהר. כנדרס בספרי אליהו הנביא שהוצאתי לאר קרי. סגולה שלא יראה קרי. לומר קודם השניה ד' מזמורים הראשונים שבתהלים. כי יש בהם ש"י תיבות כמנין קר"י וד"ת וס"ת מהמזמורים האלה הוא מנין קל"א כמנין סמ"א שר הטומאה הכניע בחו. וגם יכוין בכל שם הוי' מן הד' מזמורים נקוד בקרית כזה יתקנה נסידור הרו"ש

קר"י. מי שראה קרי צריך להתאמץ בו ביום להקן הפנים. ותיקוני הוא שיטבור עצמו ויאמר בלג נשבר אלז עשרה מזמורים. מ"ז ל"ג מ"א מ"ד מ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"י ק"ג ולקה"ר

קר"י. מי שראה קרי ה"ו בליל יו"ו הכפורים. אם הוא רגיל תמיד למבול לקרייו בו ביום יש גדולים שמתירים למבול בהצנע בבוקר השכם במים קרים. ע"כ אם יש ביכולתו יעשה יאמץ וזבם. וכתבו המקובלים תיקון על זה שנל * יום רצופים אה"י יוהכ"פ. יאמץ הפיומים וזל ד' קדושות מיום הכפורים. של שחרית מוסף מנחה נעילה בלג נשכר וינצל. ויתחיל בקדושה שחרית ובכ"ן לך תעלה וכו' מי יתנה תוקף תהלהך ורו' עד קדושה משולשת. אל ברוי עצות וכו' עד יבא במ הרוח. תמיד תתלונן ורו' עד את הנפש. אליך ועדיך וכו' עד יהם כל בשר. אליך תלויות וכו' עד ידור הללויה. ויתחיל בקדושה מוסף עשה למען שמך וקדש וכו' עד קדושה בקדש. אז מלפני וכו' עד ברוי ינין. אז מלפני כו' עד הללויה. ויתחיל בקדושת מנחה גי רבוננו בערבית וכו' עד יתקדש בקדש. ויתחיל בקדושת נעילה שערי ארמון וכו' וכל הקדושה עד הללויה. חסוד על מעשיך וכו' עד המלך המשפט וימים במזמור קמ"ג ה' שמע תפילתי וכו' :

קרעמפין. היא מחלת השבץ רח"ל ועל פי רוג שכיח יותי בי"דדים ובאין לפעמים מן תולעים שבבני געיים. ולפעמים צמיחת הגניים וגם ביולדת המקשה לילד שכיחין. קרעמפין. ולפעמים באים ה"קרעמפין" אחרי מחלה קשה. וצריך לרפואת להסיר סבת ה"קרעמפין" וממילא יתבטלו ה"קרעמפין" : רפואה ל"קרעמפין". לעשות "קריסטירען" מן יואלעריאן שנתבשל במים עם מעט ילכנה שנקרא "מיוולכק" מ' ועל הראש צריך להניח קאמפרעסין קרים מן מים יחומץ :

קרעמפין. ל"קרעמפין" בי"דדים. רפואה להניח תיכף הילד במים חמים מן הדגלים עד הטבור. ואם איני יכול לעשית לו מרחץ

כזה יעשה לו תיכף, קאמפרעסען חמין על הרגלים:
קדעמפין. 5. קרעמפין בגדולים. צריך לקרות תיכף רופא מומחה. כי
 אולי היא מחלת השבץ הפשוטה הנקראת, אפאפלאקסיא
 ואזי נחוץ מאד להעמיד תיכף, פיאזוקעס אחורי האזנים בעזרת רופא
 מומחה.

אות ר

ראש. הראש הוא מלך העליון של הגוף. והלב הוא משנה למלך. והם
 פועלים ונתפעלים זה מזה כדמיון שני הכחות של חכמה ובינה.
 ואין כאן המקום לבאר הענין באריכות. רק שעיני יובן שיש כמה מיני
 כאב ראש. ויש למנוחם במספר שבע. ואלו הן (א) מן הקיבה שאיננה
 בתיקונה הראוי ועולה ממנה אדים מעופשים אל הראש אל הקרקוד ואל
 העורף. (ב) מן חמימות שבגוף בסבת איזו מחלה. (ג) מן קרירות שבגוף
 הנקרא קאטאר. (ד) מן מחלת העצבים. (ה) מן התרבות הדם שהלב מונק
 על המוח הרבה דם. (ו) מן חוסר דם בגוף ונעשה המוח רזה ויבש.
 (ז) הוא כאב הראש בעצמו שלא מן סבת הגוף דהיינו ע"י הבאה בראש
 או ע"י הבאה הנקרא, מיגרעני. וכא מי שרוצה לרפאות כאב הראש צריך
 מקודם לחקור ולדרוש סבת המחלה ואז ידע איזו רפואה ליתן.

ראש. לכאב ראש שהוא מן חמימות הבאה מן איזו מחלה שבגוף.
 רפואה להניח, קאמפרעסען קרים מן מים וחומץ או מן מים
 קרים שנתבשל בהן ב' עשבים הנקראים, ארניק וגם, מיענטא:

ראש. לכאב ראש מקרירות וקאטאר. רפואה לבשל שבולת שועל
 בתומץ ולעשות מזה, חלאגרניס חמות ולהניח על הראש איזה
 פעמים עד שיויע:

ראש. לכאב ראש מיעול לפעמים לעשות מרחצאות של רגלים למעלה
 מן הקרסילים עד הארכובה עם מים חמין ומלח ואפר. ויחזיק
 שם הרגלים כערך חצי שעה ויסיר כאב הראש:

ראש. לכאב ראש מן מחלת העצבים. רפיאה שתקח, גליאן וחצי מים
 חמין מבושלים ותערב בהם ב' כפות, קאלי-בראמאטין עם כף
 אחת, קאלי-יאדאטין שתקנה באפטיק, וישתה החולה מזה ג' כפות בכל
 יום. ויוהר מלשותות משקאות חריפות:

ראש. לכאב ראש מחמת עצמו, שנקרא, מיגרעני. והסימן שאינו
 ביאב

כיבא כל הראש כי אם חלק ממני בצד אחד. רפואה שתקח ה' כפות
 :ג'רטשיצע=שפירט". ב' כפות, קאמפאר=שפירט' וב' כפות, מראווצאני
 שפירט". כל זה תקנה באפטיק ותערוב יחד ותמשח היטב בכח על
 מקום הכאב:

ראש. עוד רפואה טובה ל"מיגרעני". שתשתה אנליאן, קאווי" טובה שחורה
 חמה ותשים בה חתיכה, "ציטרין":

ראש. לכאב ראש באנשים שיש להם קרחת או גבחת. רפואה שתקנה
 באפטיק, "וייסען=אינגבער" ותכתשני לאבק דק כקמח ותבשלנו
 היטב עם שמן שימשמן. ואחר שהשמן יהי' פושרין תערב בו חלמון
 ביצה עד שיעשה כמו משיחה. וימשח מזה על סמרטוט דך ונקי ויניח
 על ראשו בקרחתו או בגבחתו (מ"א):

רגל. לרגלים שנחלש כחם. רפואה לסוך אותן ג"פ בשבוע עם, נפט":
רגל. לכאב הארכובה הנקרא, "קני". רפואה למשיח הארכובה עם רבש
 דבורים טיב כנגד האש. ואח"כ תפזר שם מלח דק ותחבוש
 היטב עם, "פלאקס" שהיו מונחים בו אתרוגים. ואם אין לך, פלאקס" בזה
 תחבוש עם, "יואטי" רכה ועם, "באנדארניש" חזק. ויהי' מונח כך איזה
 ימים וירפא:

רגל. לכאב שוק הרגל ולפעמים נמשך הכאב לטטה בשאר פרקי הרגל
 וזאת המחלה נקראת, "ישיאס". רפואה להניח חול חם. וגם
 טוב ליקח צנן שחור וקשה ולגרר אותו על, "ריב=אייזי", ולפור על סמרטוטין
 ולהניח על מקומות הכאב ולחבוש היטב מסעל. ולפעמים מועיל לזה
 מרחצאות מן ב' חלקים מלח וחלק אחד, "סאדע":

ריאה. למחלת הריאה הנקרא, "שווינדוכט"רח"ל. רפואה הראשית היא
 שישאף החולה בקרבו אויר צח ביער של, "סאסנאווי" עצים:
ריאה. למחלת הריאה. רפואה גדולה היא שיאכל החולה מאכלים
 שמנים. וישהה חלב עם חמאה. ויאכל בכל יום דגלי בהמה עם
 הרוטב השמן שלהם. ואם אין קיבתי יכולה לעכל רגלי בקר. יאכל דגלי
 עגלים. ואם קיבתו חלושה שקשה עליה לעכל שומן כזה. יזהר לאכול
 שומן שהוא קל להתעכל דהיינו שומן דגים. שומן כלבים. או שומן אווז
 עם חלב הם לשתות בכל בקר:

ריאה. למחלת השיעול שקורין, "הוסט". עיין לקמן בסימן, "זייצייל". ועיין
 לעיל בסימן, "אסטמא":

דימאטין. רפואה למחלת, "היעיומאטיוס". אם הכאב הוא במקום אחד
 דבשנה

למשוח מקום הבאב ברבש דבורים ולפור על הרבש חרל
בהוש לכן. ולברוך ממעל עם פשתן הנקרא „ליאני-פלאסם” ויהי סיגח
שם הפשתן עד שיפול מעצמו:

רימאטין. רפואה לרימאטין. ליקח „קאנאפיעס” רך ולטבול בשפירס
של יין שרף ולפור על הקאנאפיעס „קאליפאני” כתושה לאבק
דק בקמח. ולהניח ה„קאנאפיעס” עם ה„קאליפאני” על מקום הבאב. ולחבוש
מסעל היטב עם „באנראדוש” חזק. ויהי מונח בן ג' ימים:

רימאטין. רפואה לרימאטין. לקנות באפטיק „טערפאנאטין” עם „האלין-
שפריט” ולערוב יחד שוה בשוה ולמשוח בזה היטב בכח על
מקום הכאב ב' פעמים ביום:

רימאטין. רפואה לרימאטין. לכתוש סיד שאינו טבובה על חתיכות
קטנות וליתן בבקבוק של זכוכית. ולשפוך עליו שפירט של
יין שרף. ויעמיד הבקבוק במקום זריחת השמש על ג' ימים. ויערוכ את
הבקבוק בכל יום איזה פעמים. ואחר הג' ימים יסנן את השפירט על יר,
סמרטוט עב וישפכנו אל בקבוק נקי. ויסתום היטב את פי הבקבוק.
וימשח עם זה השפירט על מקום הכאב ב' פעמים ביום:

רימאטין. רפואה טובה לרימאטין שצריך כל אדם לראות להבין זאת
בביתו. כי זאת רפואה טובה שתשפוך בבקבוק של זכוכית
„קוואטירל” חומץ חזק וטוב. ותשים בתוכו שתי מאות מחטים נקיים בלי
חלודה. והמחטים הם מה שתפרים עמהם. ויניחו שם בערך חודש ימים
עד אשר המחטים יהיו נימוחים לנמרי. ותמשח היטב עם החומץ הנה על
מקום הכאב ב' פעמים ביום:

רימאטין. הרבה פעמים מועיל לרימאטין מרחצאות חמות של ב' חלקים
מלח וחלק אחד „סאדע” שליקחין לרחיצת בגדים:

רימאטין. רפואה טובה לרימאטין. ליקח חריין קשה ולח. ולמעכו על
„ריב-אייזען”. ולשימו בתוך בקבוק של זכוכית. ולשפוך עליו
שפירט של יין שרף. ולסתום היטב הבקבוק. וגם טוב לשים בתוך
הבקבוק איזה כפות מלח. ואחר שיעמוד כל זה ג' ימים יקח בכל פעם
מן היין שרף וימשוח על מקום הכאב:

שושנה. למחלה השושנה הנקראת, רויז'. הן שהוא חלק והן שעלה בו אבעבועות. רפואה לעשות משיחה הזאת. שתקח לויס אחד, הליון' לויס אחד, גרינשפאן' ותכתוש לאבק דק כקמח. אח"כ תקח כרפס הנקרא, פיעטרושקא' ותרחצו: שיהי נקי ותגרר אותו על ריבאיווען' ותקח מן הכרפס הנגרר ג"כ לויס אחד, וגם תקח קמח שעורים לויס אחד. ותשים כל זה בקערת חרס נקיה ותערוב בה גל חד מינים האלה ביחד. אח"כ תתן בתוך הקערה הלבין ביצת תרנגולת עם יין שרף ותערוב הכל ביחד היטב עד שתעשה כמו משיחה. והנח זאת על פשתן מרוכב שנקרא, "ליאני-פלאקס" יהנח על מקום הכאב. ותחבוש סמלעל עם, וואטין' ויהי' מונה שם זמן ארוך ויעבור הכאב:

שושנה. למחלה השושנה רפואה לכתיוז' נתר שנקרא, קרייד' לאבק דק כקמח ותפור ה"קרייד" על התיבה, פלאנאלי' אדומה. או על תתיבה בנר צמר רך ואדום. ותחבוש בזה את השושנה שיהי' מונה שם זמן ארוך יירפא:

שושנה. צריך לזהר לבדלו ללחלה את מקום דשושנה במים ואם נתלחלח במים הוא קשה להרפא יצריר ותיכף להגיה שם קאמפרעסין' מן יין שרף יירפא מהר:

שחין. רפואה לשחין בלדים. שתקח נפרית רתוש. לאבק דק כקמח וגם, בורזווערע' הקנה באפטיק. ותבקש שימכור לך מזה הדג' שהוא אבק דק כקמח. ותערב אלה שני המינים שוה שוה עם, וואוילנגע' או עם חמאה תפילה. או עם שומן חזיר תפל. זה החמם על האש ותערב היטב ותמשח בזה את השחין ד' שבועות יירפא:

שחין. לשחין ראש בגרולים. רפואה לעשות משיחה זאת שהקה כף אחת דבש חי הנקרא, פאטינע'. כף אחת לבונה זכה גף אחת שימן חזיר תפל. כף אחת חימין טוב. וגם מעט, גרינשפאן' דק ימעט זפת שחור. ותבשל הכל ביחד מעט על האש. ותערוב היטב עד שתעשה כמו משיחה. ותמשח בזה את השחין ד' שבועות. יירפא

שחין. אחר שנמשח השחין עם המשיחות דגל' ד' שבועות ונרפא. צריך למשוה עוד ד' שבועות עם המשיחה הזאת שתעשה מן חצי ליטרא שומן חזיר יין וחצי קיארט חימין טוב. שתבשל ביחד בישול אריך עד שלא ישאר מהחומץ כלום רק השומן בלבד. ותמשח עם שומן זה את הראש פנים אחת ביולה חודש ימים. וצריך לזהר מאד לנוז המיד

חמיר את השערות בכל היכולת. הן כזמן משיחה. הראשונה: והן בזמן משיחה האחרונה. ובעוהש"י ירפא לנמרי:

שינה. מי שאינו יכול לישן. מנלה שיכיון ויהרהר בהשם **איתא** שהוא שם המלאך הממונה להפיל תרדמה על האדם (דמ"א):

שינני. מי שאינו יכול לישן. מנלה שישתת חלב עז עם מלח (ר"ח):

שינה. מי שאינו יכול לישן. מנלה שתבשל חזרת הנקרא "חרין" במים שתיקים. אח"כ המעד החרין ותמסח אותו על סמרטוט כמו

"פלאסטר". והנח על המצח עם ה"שלעפין" חם ויישן (מ"א):

שינה. מי שרוצה לקום כלילה. מנלה שיאמר קודם השינה הפסוק

"עירה כבודי עורה הנבל ובנור אעירה שחר". ו' פעמים ישר יהפוך.

ויזכיר בכל פעם השעה שרוצה להקיץ בה. אח"כ יאמר דפסוק "בדתהלכך

תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצית היא תשיחק". ג"כ: פעמים

ישר והפוך (זכירה):

שינה. מי שיש לו מבע מנונה שמדבר מתוך השינה. מנלה שיתלה

על צוארו שן כלב (זכירה):

שינה. מי שצועק מתוך שינתו. הנה יכה לזהו חלומות רעים כרי שיקין.

וזאת בא מחמת שגולד איזה חסרון בגוף וע"י שיקין יתקן הדבר

והרבה פעמים בא זאת אם ישן פרקן ומשים ידו על לבו בשעת השינה

ונעשה מזה כובד הנשימה. וגם הרבה פעמים בא זאת מחמת חלושת

העצבים ע"י אינו ענמת נפש או סיבה אחרת. וע"כ אין להתענות כלל

בשכיל חלומות רעים כאלה:

שינה. מי שאינו יכול לישן מחמת שיש בביתו תרנגול הקורא. מנלה

שימשח ראש התרנגול בשמן. וגם את אזני התרנגול ימשח

בשמן. או שיתלה על צואר התרנגול ענף עץ וע"ז ישתק התרנגול

(מרה"ל):

שינה. מי שאינו יכול לישון בלי שום סיבה. רפואה להניח על ראשי

ממעל באמצע הראש כים של פשתן עם מלח רח. וכאם נתייבש

המצח על הראש ילחלו שנית את המלה:

שיעור. למחלת השיעול שקירין. רפואה לשתיה חלב עז

חם תיכף מן החליבה:

שיעור. למחלת השיעול. רפואה לקנית באפטיק העשבים הנקראים

בלשון ליטוין. מפעקציעס-פעקטאראליס וישהה כמו טיי עם

קאנדיל-ציקקע". ויכול לשתיה זאת גם עם חלב:

שיעור. רפואה למחלת השיעור. לבשל ענים בחלב וישתה עם צוקער כמה ימים:

שיעור. רפואה למחלת השיעור. שתקח צנון שחור קשה ולח ותקליפהו ותחתכהו לחתיכות דקות או שתגרור אותו על ריב=אמזון ותפור עליו קאנדיל=צוקער כתוש ותכסה בכלי. ואחר שיזיע הצנון וימס הצוקער תסחוט המזין ע"י סמרטוט נקי ותשתה מן זה המזין כף אחת בכל שעה. כן תעשה איזה ימים ותרפא:

שיעור. רפואה למחלת השיעור. שתכתוש י' לויט גפרית עם ג' לויט קאנדיל=צוקער לאבק דק כקמח. ויאכל מזה בכל בוקר אליבא דיקנא כף קטנה:

שיעור. רפואה למחלת השיעור לקנות באפטיק העשב הנקרא בלשון ליטוין. ליכען=יסלאנדיקום ולבשל כמי מיי ולשתות עם צוקער איזה גלעזער בכל יום:

שיעור. לשיעור יבש שקשד לו להוציא ליחה. רפואה לבשל גראפין של שעורים עם קאנדיל=צוקער ילמן הרומב מי הגראפין ולשתות חם כמה פעמים

שיעור. לשיעור יבש ומרגיש כאב וכובד על החזה. רפואה שתקנה באפטיק וואועלנא לבנה עם שמן שקדים. ותקח כף מזה וכף מזה ותחמם ביחד על האש. ותמוך בזה את החזה כבקר בערבי שברות. מי שנשתכר מאד ורוצים להפיו שברותיו. סנולה לסבול סמרטוט אי וואט בחומץ טוב. ולחבוש בזה את הכיס עם הבצים שלו (מ"א).

שכרות. מי שרגיל בשכרות ורוצה למאס בתועבה הזאת וקשה עליו להתאפק. סנולה שישתה בכל ב' שעות כף שמן זית טוב או שישתה בכל יום ג' כפות שמן דגים טוב. כן יעשה זמן ארוך ועי' ימאס בשכרות:

שליקערין מי שיש לו מיחוש של נגיתת הלב שנקרא שליקערין. רפואה שישתה חלב חם תיכף אחר החליבה. וחלב עז יותר טוב

שליקערין. סנולה וגם רפואה טובה ל=שליקערין יין=כרמל=ברזל ומוב שישרה מ' חתיכות לחם סלת בתוך היין הזה. וכל חתיכה תהי' לא פחות מכזית. ואחר שהחתיכות תהיינה מוכלעות היטב עם היין יאכל אותן תחלה בבקר אליבא דיקנא. תתיכה אחר חתיכה. כן יעשה חודש ימים וירפא: שליקערין

שליקערין. טגולה לשליקערין. שהתק' ב' ליסדאות צנון שחור קשה ולח ותקלוקף אותו יהגדי על ריב-איווען ותפור עליו עשרה לויט צוקער כתוש שנקרא מאגשק" ותערב ותכסה בבלי ויעמוד כך בערך שעה אחת ער שיויע הצנין ויסס הצוקער. אח"כ תסחוט המיץ וישתה החולה את המיץ בבקר א"בא ריקנא. כן יעשה ב' שבועות וירפא (מ"א):

שליקערין. לשליקערין פשוט אצל אנשים זכרים. שנינח הל"ב הרבה נניחות פעם אחר פעם. לזה יש רפואה פשוטה רק להשקיט השליקערין תיכף. והוא או לשבת תיכף על רגע אחד בלי שום תנועה ואפי' רק ביד או ברנ"ל ג"כ אין לעשות שום תנועה. או לנמוע תיכף איוז משקה פה מלא ויבליע. וישקוט תיכף ה, שליקערין:

שרשור. יש ב' מיני שרשור. אחד. הבא מחמת השחתת הקיבה ובני מעיים ע"י מאכלים מקולקלים. שני. הבא מחמת קרירות. לשלשול הבא מן השחתת הקיבה צריך לתת לו רפואות לנקות הקיבה ובני מעיים. וצריך להשמר מאד מן מאכלים נסים. לשלשול הבא מחמת קרירות. צריך לתת לו רפואות המחממות את הבני מעיים:

שרשור. לשלשול עם הקאה רח"ל. תקנה באפטיק, ונאזעמאוו"י קראפלים ותתן להחולה בכל שעה מן חמש עשרה עד עשרים טפות עם אריק" או יין אדים. ונס תשפוך שפירט של יין שרף על נייר, ביבילע" ותפור על הנייר פלפול כתוש. ותעשה באמצע הנייר נקב ותניח את הנייר על בטן החולה. באופן שהנקב יבוא כנגד הטבור. ותחבוש ממעל עם, וואטי:

שרשור. לפעמים רפואה טובה לשלשול לעשות להחולה קריסטיער" כזה. שתקח קויאטידעל" אחד חלב מבושל שיהי פושרין. ותערב בזה ב' חלמונים מביצי תרנגולת. וצריך לדכות ולערוב היטב מקודם את החלמונים כדי שיתערבו היטב עם החלב. ולעשות מזה קריסטיער" להחולה. וכן צריך לעשות ג' ימים ויוטב לו:

שרשור. גם חלאדנעס" חמות רפואה טובה לשלשול. וטוב לעשות חלאדנע" שתחמם היטב סובין יבשים. ותולף עליהם חומץ מעט כדי לחלח אותן מעט. ובשהם מרותחין תתן אותן בתוך יצק קטון מן בר אשר יכסה את הבטן. ובכל שעה או ב' שעות תניח על הבטן חלאדנעס" חמות באלה. ותחבוש ממעל עם, וואטי:

שרשור. לשלשול ונרימינעש" בבטן הן בגדולים והן בקטנים. טובים חלאדנעס

„חלָאָדנעם“ חסות באלה. שתבשל זרע פֿשתן הנקרא „ליאָנז־שעמין“ בחומץ שיהי' תבשיל עב. והשים בקררה נם מעט שמן זית או שומן חזיר. ותשים בתוך שק קמון מן בר אשר יכיל לכמות את הבטן. והניח חם על הבטן. ובכל ב' או ג' שעות תחליף ותתן „חלָאָדנע“ חמה אחרת. ותחבוש ממעל עם „וואַט“:

שְׁלִישוֹן • לשלשול עם דם. מגולה לבשל עשב „רומא“ בחלב. וליתן להחילה לשעות מזה החלב ה' בפות בכל שעה. והחלב יהי' פושרין כאשר ישתה החולה ממנו. ויכול לשותה זה חחלב עם צוקער: **שְׁנָיִם**. אם השניים מתנועעים מחמה רכות וחולשה בשר התניבים. רפואה לשדות חצי „גלאָז“, „דריץ“ מעוך עם „גלאָז“ וחצי שכר „בייריש“ בתוך בקבוק גדול מגופה הימב. ואחר שיעדוב הימב יעמיד הבקבוק על כ"ד שעות. ואח"כ מוכה הרפואה להשתמש בה. וישפך בכל פעם מעט שכר מן הבקבוק בתוך בום קמון ויצחצח בוה את השניים. כן יעשה ג' פעמים ביום:

שְׁנָיִם. מגולה לכאב שנים מהצדיק המפורסם נזר ישראל ובו' מין הריב"ש וצוקלה"ה מרוזין. לומר בשעה קידוש הלבנה „בשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לננוע בך בך לא יוכלו כל אייבי לננוע בי לרעה. וכך לא יהי' לי לעולם כאב שנים“. כן יאמר ג' פעמים:

שְׁנָיִם. אם בואבים כל השניים מצד אחד. וסבת הכאב היא מחמת קרירות. רפואה שתקנה באפטיק „גארמשיצי-שפירט“ וגם „קאמפֿאר-שפירט“ והמכול בזה „וואַטי“ והמשח את הלחי אשר בצד הכאב אח"כ תחבוש ממעל עם „וואַטי“ יבשה וישכוב עצמו החולה לישון וישקוט הכאב:

שְׁנָיִם. אם בואבים כל השניים מצד אחד מחמת קרירות. מגולה שתתוך במגרה רוח קמון מן עץ „סאָנאָווי“ שהוא לח מעט. ותשפוך על הלוח במקום שנחתך שפירט של יין שרף. אה"כ הפזר שם פלפל שחוק. ותניח הלוח על הלחי הכואב באופן שהשפירט והפלפל יהיו לצד הלחי. ותחבוש את הלוח עם „וואַטי“ וישכוב עצמו החולה לישון וישקוט הכאב:

שְׁנָיִם. לשן הכואב שיש בו נקב. רפואה להניח בהנקב מעט „סאלמיאק“ או מעט „קאמפֿאר“ או מעט „סאָדע“ שרוחצין בו. והמהום הנקב עם מעט „וואַטי“:

שְׁנָיִם. לשן הכואב שיש בו נקב. העשה כדור קסון מן „וואַטי“ והמביל

באחד מן הקראפלים האלה אשר הקנה באפטיק. או „נעלקין-עהל“. או „יאדינא-קראפלים“. או „קואם-קארכול“. והניח הכדור בתוך הנקב. והוי זהיר בכל מיני הקראפלים שלא הגע עם הוואטי בלשון או בחניכים. כי יכיה העור מהן ויחממת חריפתה:

שְׁנַיִם. לשן הכואב שאין בו נקב. העשה רפואה ביתית שתקח פלפל ומלח כתושים על כף של מהכות או על קערה קטנה. ותשפוך בזה יין שרף שאיננו חזק כל כף. ותדליק היין שרף עד שתשקע האש. וישאר בכלי מיץ אדום. ותסבול בזה „וואטי“ ותניח על השן. וזאת מועיל גם אם יש נקב בשן להניח „וואטי“ גם בתוך הנקב:

שְׁנַיִם. לשן הכואב שאין בו נקב. רפואה ביתית לקחת לובן ביצת תרנגולת בתוך קערה קטנה ותשפוך בתוכה יין שרף חזק במדה שוה בערך החלבון. ותערוב היטב עם כף. אח"כ תדליק היין שרף ועי"ז יתבשל החלבון. וכאשר תשקע האש מן החלבון על „וואטי“ תיכף בעורנו חם תניח על השן הכואב:

שְׁנַיִם. לשן הכואב שאין בו נקב. רפואה ביתית שתליש מעט קמח סלת עם מעט דבש ותערב בזה הרבה מלח ופלפל מהודק. ותעשה עיסה מזה ותניח על השן הכואב. ויויב דוק מן הפה וישקוט הכאב (ע"ח):

שְׁנַיִם. רפואה לכאב שיניים. שתקח ב' כפות חלב שקדים ותשים בזה כף אחת צוקער כתוש הנקרא „מאנטשקע“ ותחמם על האש. ויקח מזה בפיו כדי נמיעה ויתפוס בפיו איזה רגעים כמו שיכול לכול וישקוט הכאב:

שְׁנַיִם. (במדרש תלפיות מביא שיש חילוק בין ישראל לאוה"ע במספר השניים. שלישראל יש 5"ב שיניים. ולאוה"ע 5"ג):

שְׁנַיִם. רפואה לכאב שיניים. לחמם חלב עם כרכום ויקח מן החלב בפיו כדי נמיעה חם כמו שיכול לסבול. כך יעשה איזה פעמים וישקוט הכאב (מ"א):

שְׁנַיִם. אם אין בעירך „אפטיק“ תוכל לעשות „קראפלים“ לשיניים בביתך. שתקח חצי לויט בשם „נעגלדעך“ עם חצי לויט „קאמפער“ כתוש. ותשים בתוך בקבוק ותשפוך עליהם „שפירט“ של יין שרף. לא הרבה רק כדי שיכסה ה„שפירט“ את התעריכות. ואחר כ"ד שעות תוכל להשתמש עם „קראפלים“ האלה למביל מעט „וואטי“ ולהניח בתוך י"ג הכואב:

שערות. להצמיח שערות במקום קרחה. תקח ב' כפית שמן הנקרא ריצין-עהל ותעריב בו חלמון ביצה. ותערב בכף היטב עד שיה' געטע כמו משיחה. ותמטח בזה ב"פ ביום:

שערות. הקאלטען על הראש. אין לחתכו או לניונו עם כלי ברזל. כי זה סכנה לכב' הגוף. רק יש עצה דלבן באש, דראָהט ולטרוף עם דראָהט את שורש הקאלטען לאט לאט עד שיפול. אבל בעל הקאלטען צריך או בשעת השרפה ליטב באמבטי מים חמים עד הצואר. ואחר שנפל הקאלטען צריך למשוך תיכף את הראש עם שמן שפונגאדרי הנקרא בלשון לימין, ליוואנדי-עהל. וכשיפול הקאלטען לא יגיד לשום אדם אפילו לאביו ולאמו או לאשתו ולבניו. וכן האשה לא תגיד לבעלה ולבניה. רק להצניע את הקאלטען במקום מוצנע (מ"א) עם שיניו והוספה עפ"י חכמת הרפואה אשר בזמן הזה. אבל גם באופן הזה אין לתת הקאלטען רק אם הוא דבר נחיצ' מאד. כי גם באופן הזה יש עדיין ספק שלא יסבול מזה כל הגוף:

שרפה. סגולה להרחיק האש מן הבית בשעת שרפה. שתתלה כתונת המזכרך עם דם נדה על הבית אשר בנגד השרפה. ואז לא תלך האש אל אותו צד שתלוי שם הכתונת (מ"א):

שתן. לנער משתן. רפואה לכתוש גרעיני שעורים היטב ולשרות אותן בחומץ חזק ככל הפחות מעת לעת. ואין צריך לבשלו. ואח"כ תן להחליה לשתות מזה החומץ ויועיל. (מ"א):

שתן. מי שאינו יכול להשתין מחמת קאטאר בהשלחפת. רפואה ביתית לבשל כרפס הנקרא פיעטרושקין וישתה המים. וגם יבשלו לו שבולת שועל וישתה המים. ויבשלו לו האבקע-גרין לאכילה ואם יש גרע כרפס. טוב לבשל ב' כפית בקווארט מים. והחילה יקח מזה בכל פעם כף אחת:

שתן. רפואה לעצירת השתן. לעשות להחולה מדחצאות חמות באמבטי מן מים שנתבשל בהן שבולת שועל או התבן של שבולת שועל: **שתן.** לעצירת השתן. סגולה לבשל שקדים מרים עם חלב עז. וישתה כמה פעמים (מ"א):

שתן. לעצירת השתן. רפואה לקנות באפסטיק, בורשטין-עהל הנקרא בלשון לימין, סוקצינים וליהן לו לשתות מעורב בתוך ווישע-וואסער או מעלמער-וואסער בערך מן ג' עד ד' ספות נ"פ ביום:

שתן. לעצירת השתן. סגולה שיטפוך שמן זית חם בכלי. והחולה ישם ניד

רפאלי : אות ש ת המלאך מט 79

גיד האמה בתוך הכלי. באופן שישרה הגיד בתוך השמן זית (מ"א) :
שתן. הסוכר על מהלת השתן אל ישתה שום משקה המכיל בקריבר
"אלכאהאָל" :

שתן. מי שאינו יכול לעצור השתן ובפרט בלילה שמשתיין במטה,
רפואה לעשות לו מרחצאות באמבטי מן גפרית פשוט שיהיה
כתוש לחתיכות קטנות. כן יעשה חודש ימים מרחצאות כאלה :

שתן. למשתין במטה רפואה שישתה קודם השנה כף קסנה, סאָדָה
של שתיה. מעורב בתוך ה' כפית חלב קר.

שתן. למשתין במטה יראו שמראשותיו יהיו נמוכים מן מרגלותיו. והיינו
שתחת רגלי המטה של מרגלותיו יניחו לבנים :

שתן. מי שאינו יכול לעצור השתן. רפואה לקנות באפטיק "קיממעל-
עֶהֶל". וישתה החולה איזה פעמים ביום חששה טפות מזה השמן
מעורב ביין אדום :

שתן. למשתין במטה. סגולה ליקח שלחופית יבש מן כבש ולשרוף-
אותה בכלי. וישתה האפר מעורב ביין אדום (וכירט) :

אות ת

תהלים. שמוש תהלים.

להצליחה. מזמור נ"ז : מזמור קכ"ב :

להצליח בדירה חדשה. מזמור ס"א :

להצליח בחנות. מזמור ס"ג. מזמור קי"ד :

להצליח בבקשה מאיזה איש. מזמור ד'. מזמור ח'. מזמור ט"ז.
מזמור ל"ד. מזמור ס"ה. מזמור קכ"ב :

להצליח בדרך. מזמור י"ז. מזמור ל"ד :

יזכות בדין. מזמור ו'. מזמור ל"ה. מזמור צ"ג :

רחן בעיני השלטון. מזמור ח'. מזמור ל"ד. מזמיר ע"א. מזמור
קכ"ב :

להנצל מצרה ומשביה. מזמור ט"ז. מזמור כ"ה. מזמיר כ"ו

מזמור ס"ז. מזמור ע"א. מזמור ע"ז :

להכניע שאנאים. מזמור ל"ה. מזמור מ"ח. מזמור נ"ג. מזמור נ"ד.
מזמור נ"ה. מזמור ע"א. מזמור ע"ד :

להחזירך על בנך לאומנתך. מזמור מ"א. מזמור מ"ב. מזמור
מ"ג :

להבריה רוח רע ושרים. מזמור י'. מזמור מ"ו. מזמור צ"א.
מזמור קמ"ד :

לפתיחת הלב. מזמור מ"ו. מזמור י"ט :

לשאלת חלום. מזמור כ"ג. מזמור מ"ב :

לבקש רחמים על עקרה. מזמור ק"ב. מזמור ק"ג :

להתפלל על מקשה לילד. מזמור כ' :

לכתוב קמיע למעוברת. מזמור קכ"ח :

לכתוב קמיע בבית שמתים הילדים. מזמור קכ"ו.

להללים. אמירת כל ספר תהלים מרישא לסופא בלי שום הפסק היא

סגולה גדולה על כל צרה שלא תבוא ואתר שסיים בל

התהלים יתחיל אשרי האיש ויסיים בהפסוק וכל אשר יעשה יצליח. וגם

יש תקון גדול למי שאינו יכול להתענות על חטא שחטא לומר ג"פ כל

התהלים בלי"ה אחד בלי שום הפסק. ואף שלא יאמר שום יהי רצון בן

ספר לספר (בקבלה).

תולעים. לתולעים אשר בתוך הספרים. אם נחרבו ומקלקלים את

הספרים עצה טובה לזרוק איזו טפית שמן, טערפאָנטען בתוך

אירן הספרים ועל הספרים מבחיץ. ומלבד זה יעמיד בתוך הארון של

הספרים קערה קטנה עם מעט שמן, טערפאָנטען. מכל זה יהי נלקט

היטב ריח השמן הזה בתוך הארון ובתוך הספרים. ועי' יברחו

התולעים משם :

תולעים. להמית התולעים אשר על בשר האדם הנקראים, פילץ-ליו' או

מענדעוויסקים. רפואה לסוך עליהם עם שמן הנקרא בלשון

ליטין, לאוואנדיל-עהל. או עם, שארי-מאשץ :

תירעים. לתירעים שבבטן הילדים. יקנה באפטייק, פאסטילקעס לתולעים.

יכפי מספר שנות הילד בן מספר ה, פאסטילקעס שצריך ליקח.

ואחר שאכל איתן ה, פאסטילקעס יתנו לו לשלשל בני מעיו. וזאת טוב

לעשית בסוף חידש. יבן כ"ה הרפואות והסגולות לתולעים טוב לעשות

בסוף חידש :

תירעים. לתירעים שבבטן הילדים. סגולה שתשדה בגלים קלופים

במים

במים לילה אחד. ולמחרתו נתן להילד לשותות אותן המים
(מ"א):

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. מנולה לבשר חלב עם שום כתוש.
ותסנן החלב ותתן להילד לשותות (מ"א):

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים, תשכיב את הילד על כתפיו ותמשח
לו תחת החוטם עם מעט, דוֹעֵנִיטֵשׁ. אח"כ תמשח את בטנו
בין שרף חזק. ואח"כ תמשח את בטנו עם מרה של בזהמה. כן תעשה
לו ג' ימים תיכף כבקר:

תולעים. לתולעים שבבטן הילדים. מנולה שתקח קסח שעורים מניפה
היטב ותליש את הקסח עם מרה של בהמה ותעשה ממנו
עיסה קטנה. אח"כ תסנן את העיסה כחמאה. ותשים את העיסה על
מבור הילד כשהוא עריון חם. ותחבוש ממעל שיהי מונח שם מעת
לעת (מרה"ל):

תולעים. לתולעים שכבטן הילדים. מנולה שתקח לענה שקורין, ווערמיט
גם נקרא, פִּיאָלֶען. ותחתוך אותו לחתיכות קטנות ודקות

ותסנן אותו בחמאה. והנח על המכור חם ויצאו התולעים (מ"א):

תולעים. גם אצל גדולים שכיח תולעים בם מנינים. וביותר שכיח תולע
הנקרא, סֶאֶלִיטֵר ונקרא ג'כ, באַגד־וואָרם והוא משחית גורא
בי שואב וכולע בקרבו זרבה לחליחות שהגוף נצרך אליו, ולפעמים ארכו
איו מאות אמות. והוא רחוב ודק. וכאשר צר לו הוא זורק מעצמו חתיכות
חתיכות עם היציאה של הגוף. ולפעמים גם אלו החתיכות אורכן איו
אמות. והוא מדבק עצמו עם שיניו בכני מעיים. וקשה לגרשו כלֵה מן
הגוף כי כל זמן שנשאר ראשו הוא מתגדל מהר ככראשונה. אבל עתה
המציאו חכמי הרפואה רפואה טובה מין סם המשכר אותו מאד, ונגרש
תיכף כלֵה מן הגוף עם ראשו. ומי שיש לו תולע כזה צריך לפנות עצמו
אל רופא מומחה וירפא:

תולעים. אם הילד נחלה מן תולעים ויש לו חום. רפואה ליתן לו ב'
כפות קטנות שמן זית טיב מעורב עם צוקער כתוש. אחר זה
להסתין ב' שעות וליתן לו, רִצִין-עֶהֶל.

תורה. מנולה לחידושי תורה שיושפע לו מן השמים אור תורה ויפקחו
עיניו להבין דברי תורה הן בנגלה והן בנסתר. שיהרהר ויכין

בהשם הקדוש **מהש** בשעה שרוצה לחדש חידושי תורה. (אריז"ל):

תורה. מנולה לחידושי תורה שיכין רזין דאורייתא ויפקחו עיניו לחדש
חידושין

חידושין. ותפלל בכונה ובלב נשבר הפסוקים של אות מ'. מה אהבתי תורהך וגו'. אח"כ ותפלל ויאמר הפסוק, גל עיני ואביטה נפלאות בתורתך. ויכוין בזה הצירוף

גִּבְרַת לִיכָּ עֲמַת יְהוָה נִנְרָ יִפְתָּ וְלָהּ אָאָו

ועל ידי זה יפתחו לו מעיינות החכמה ויבין רזון דאורייתא (כסא מלך):
תורה. להבין עסקות התורה. סגולה שיצייר במחשבתו צורת רבו (רו"ח):
תפיסה. סגולה שיזכה בדיון להנצל מהתפיסה. שיאמר בכונה ובלב נשבר קודם שיכנס מוזמור ל"ד לדוד בשנותו את טעמו וגו'. אח"כ יאמר הפסוק, אתה סתר לי סצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה. סלה תסוכבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. כך יאמר ג"פ (בקבלה):
תפיסה. להנצל מתפיסה. סגולה שישא אצלו בשעה שמוליכין אותו לשם גם שנתגרשה בו אשה, ויעזור לו הש"י שיזכה בדיון ויצא לחפשי (מרה"ל):

תפיסה. סגולה שיצא לחפשי. שישתה עם ג' אוהבים יין שרף לחיים קודם שיכנס ויכונו כלם בשעה שמברכים **ששהכר נהיה ברברן שהר"ת והס"ת** בנימטריא **חפשי**. ויברכו אותו הג' אוהבים שיעזור לו הש"י שיזכה בדיון ויצא לחפשי (בקבלה):

תשובה. מי שברח ויצא לתרבות רעה ח"ו. הן בעל שברח מאשתו הן להיפוך. והן בן או בת שברחו מאביהם ויצאו לתרבות רעה. סגולה להחזירם בתשובה. שתקח לבניה חרשה וחלקה ותשים אותה בתנור אש שהוסק בערב שבת לאפות בו חלות על שבת. והלבניה תנוח שם עד ערב שבת הב' אחר אפיית החלות של שבת הב'. כדי שהלבניה תתלבן באש של שבת ב' פעמים. ותהי ב"פ בהתנור יחד עם החלות של ב' שבתים. ואח"כ תקח משם הלבניה ותכתוב עליה שם החוטא עם שם אמו בשורה אחת. ותחת אותה חשורה תכתוב כזה. וכשם שהלבניה הזאת בערה בתנור אש כן יבער לב פב"פ שיצא לתרבות רעה שיתחפץ לבו לשמים לטובה. אח"כ יקרא הכותב ג"פ את הכתב שכתב על הלבניה. ואח"כ תשים את הלבניה בקבר של צדיק שתניח שם שבוע אחד או יותר. ותרא פלאים. וזהו בדוק (זכירה):

תשמיש. חתן שנאמר ע"י כשפים מתשמיש המטה. סגולה שיאמר ג"פ קודם התשמיש פסוק הזה בדקדוק. דרך נבר בעלמה. דרך גשר בשמים. דרך נחש עלי צור. דרך אניה בלב ים. ומשלי

ל"ו (זכירה):

תשמיש. חתן הנאסר מתשמיש המטה ע"י כשפים. סגולה שילך אצל
 נהר שצורין בו דנים הנקראים „העכס” ויקנה דג „העכס”
 חי. וישלם בעדו כמה שירצה המוכר בפעם ראשון. וישתין בפי הדג:
 ואח"כ ישליכנו תיכף לאותו הנהר כשהוא עדיין חי (מ"א):

תשמיש. הרוצה למעט בתשמיש המטה אבל אינו יכול להתאפק
 עצמו. סגולה שישתין בקערת עץ ואח"כ יתחוב בשולי
 הקערה מחט חדש. ועי'ו תתמעט תאותו לאשה עד שיוציא המחט
 משם (זכירה):

שער הלחשים.

לחש לכל מיני חילאים.

[ישבב החולה על צדו השמאלית וילחש לו באזנו הימנית ג"פ]
בשם אלהי ישראל. שיק מיר רמן מלאך רפאל דאס ער דעם
 פב"פ היצען זאל פון זיין חולאת. השם יתברך ישמרהו מכל
 חולי ויצילהו וירפאהו ממחלתו. אויב עס איז א מחלה פון די עיב
 חלאים וואס אויף דער וועלט זענען דא. באשווער איך **בשם אל שדי.**
 ב"י דעם אלמעכטיגען גאט ברוך הוא: און ב"י אלע זינע געבאט. ב"י
 דער זון און די לבנה. און ב"י דעם הימלישען הערן גאט ברוך הוא.
 און ב"י די מלאכים וועלכע וואהנען ב"י אונזער ליבען הערן. ב"י נין
 דורות. און ב"י נין ספרי תורות. און צעהן אופנים. דאס חולאת זאל
 זיך אבשידען פון דעם חולה פב"פ. וואס עס איז עהם אין היז
 אגעקומען. אדער וואס עס איז עהם אין היז אגעקומען האט עס
 עהם דעם ווינט אין די אויגען געוויזען. האט עס עהם דער רענען
 געשפריצט. האט עס עהם דער האהן אגעקרימט. האט עס עהם די
 שירית געטוהן. איז עס עהם אין וועג ארעט אין שטעג אגעקומען.
 און ווי עס איז אויף עהם געקומען. דא היילט דער אלמעכטיגער גאט
 ברוך הוא אויף דיעזער שטונדע. דאס איז וואהר אמת ויציב אין גאט
 ברוך הוא'ס נאמען. אמן סלה. וכן יהי רצון. יה בימינו וברוך
 בשמאלו. אלהים מלפניו ואדיר מאחוריו, ושכינת אל על ראשו,
 עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. אמן.

לחש לאהבה.

ביום ה' בבקר כאשר אנשי הבית עוד ישנים תקח מלח וזרוק באש ואמור
 כך. „אני לוקח סך פכ"פ את בשרו ודמו שישורף לבו אלי באהבת
 עזה כמו שזורף המלח הזה. שלא יוכל להיות בלעדי כמו שלא יביל הצביר
 להיות בלי אליה והאם בלא ולדה. אמן סלה“:

לחש לאהבת האשה את בעלה.

הבעל שאשתו מורדת בו ואינה אהבת אותו. יקח מעט שערותיה ומעט
 מלח ומעט כסף הי ויצרור כל זה בתוך סמרטוט. ויניח גחלי אש
 בתוך כיסוי של חרס וישים את הצרור על הנחלים. וכאשר יתחיל להשרף

יאמר כך. כשם שזה הכסף מתהפך על הנחלים כך יתהפך לב אשתי פכ"פ כאהבה עזה אחר בעלה פכ"פ ולא תגוע ולא השקוט ולא הישן ולא האכל ולא השתה עד שתארוך אותי אהבה עזה. אהבה אסתית. ואהבה המירית. אמן סלה" (רו"ח):

לחש לאהבת הבעל את אשתו.

הבעל שמרד באשתו והוא שונא אותה כלכו. תקח מלא כף יר מלח כתוש. ומעט סיר חי כתוש לחתיכות קטנות. ותשעה עשר פלפלין שחורים. ומעט כסף חי והניח כל זה בתוך כיסוי של חרס. אח"כ השפוך על זה מעט שפרים של יין שרף שיתלחלח הכל. ותעמיד את הכיסוי בתוך הגור אש ביום ה' בבקר כאשר אנשי הבית עוד ישנים. וכאשר תתחיל הכיסוי להשרף תאמר כך. אזוי ווי דאם אלעם וואס דא אין דער שמערץ ליגט כרענט. אזוי זאל כרענען דאס הארץ פון סיין מאן פכ"פ צו זיין ווייב פכ"פ. ער זאל קיין רוה נישט האכען ביז ער זאל זיך מיט מיר איבערבעהמען. און זאל מיך ליב האכען מיט אשטארק ליבשאפט אויף עוויג. אמן סלה" (מ"א):

לחש להפוך מאויב לאוהב.

לך קורם זריחת השמש מחוץ לעיר והעמר עצם עם הפנים לצד מזרח כנגד מקום הזריחה. ובשעה שעולה השמש ונתראה עיגולו תאמר כך. „אני מחויב ליתן לך שלום מאת הקדוש ברוך הוא שברא אותי ואותך. ואני מבקשך שתהיה שליח לפכ"פ שיהפך לבו אלי לאהוב אותי ולעשות רצוני. וכאשר תחמם ההרים והגבעות כך תחמם דמו ונפשו ובשרו לאהוב אותי תמיד כאהבה עזה. אמן סלה". כך תאמר תשעה פעמים רצופים כלי שום הפסק (ררי"ש):

לחש לעצם בגרון.

במסכת שבת (מ"ז). איתא מי שכלע עצם ונתחב לו בגרונו. יקה ממין העצם ויניח על קרקרו ויאמר כך. „חר חר נחית בלע. בלע נחית חר חר":

לחש לאדרא.

פירוש עצם של רג שייש לארם כושם יאמר כך. „נגעזתא כמחם. נגעלתא כהרים. שיא שיא":

לחש לעצם בגרון.

מי שבלע עצם בגרונו יקח ממין העצם ויניח על קרקרו ויאמר כך .
יור יור נזר בלע. בלע נזר יור יור :

לחש לעצור דם החוטם.

לעצור דם החוטם. יאמר זה הלחש ג' פעמים. „אונמערן שווארצען
ים לינט אַ ווייסער שטיין. אונמערן שטיין רינען“ :
לעצור דם החוטם. יאמר זה הלחש ז' פעמים. „ערות על יאור ז'
פי יאור וכל מורע יאור יבש נדף ואיננו. ויסברו מעינות תהום וארובות
השמים ויבלא הגשם מן השמים. בן יסברו הוורדין ויבלא הרם לצאת מן
פלוני בן פלוני“ :

לחש לעצור דם מילה. מאת מרן הר"ן ב"ץ וצוקלה"ה, הן אמה
חפצה במוחות ובסתום חכמה הודיעני. המטיב לאדונים. עבדים נקשרים .
לאדם נטע נן. משה קרע את הים. ויסברו מעינות תהום וארובות
השמים ויבלא הגשם מן השמים. בן יסברו הוורדין ויבלא הרם לצאת מן
הילד הנימול פב"פ. בן יאמר ג' פעמים ויועיל :
לחש לעצור דם השותת מן מכה ברזל. יסבב באצבע הקטנה
מסביב להפצע ויאמר זה הלחש ג' פעמים. „שבעה אחים עומדים בנשר .
ושבעה קרדומות בידם. ושבעה עצים רעננים היו מקצצים. ושבעה הרים
ונבעות מסתתמין הפצע אשר הרם ממפמף ממנו אצל פב"פ אמן נצח סלה
ועד" (ימ"ג) :

לחש להנצל מכלי זין.

[חשא עיניך לשמים ותאמר ג' פעמים]. די ערד איז הויך. דער
הימעל איז מיין הויט. די ערד איז מיין שיד. גאט ברוך הוא זאל זיין
מיין באשערער. דאס מיך קיין שווער נישט שנייד. דאס מיך קיין מין
נישט שים. דאס מיך קיין וואסער נישט פארניס. דאס ווערט וואהר בשם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. אמן נצח סלה ועד. (כת"י) :

לחש במקום סכנה מאויבים.

בשרואה שעומד במקום סכנה מחמת שונאים שבאים עליו יאמר זה
הלחש ג' פעמים. „פנעתי אויב וראיתי איהם והם לא יראוני. אני אמשול
בם והם לא ימשלו בי. דבריהם יהיו לארץ ודברי יהיו עליהם. ראשם
ראש

ראש חמור וראשי ראש אריה. לשינם לשון חזיר ולשוני לשון סלך. שלייתו דאטייתו בצומהין. יוהך ישמרני. שדי צילני. מפפפיקה יהיה בנינו" (מרה"ל) :

לחש עבור מעוברת שלא הפיל.

יקח נא ביד ימנית, בענדיל" ארוך ד' אמות ויאמר כך, רבוני על עולם בכח זה הפסוק שאמר יחזקאל הנביא. ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבוא בו כי ה' אלהי ישראל בא בו והיה סגור. כן יהיה סגור רחמה של אשה הרה הזאת על הפיל פרי בטנה ותלד בעתה ובזמנה זרע של קיימא. אמן סלה נצח ועד':
ובאם יהיה נעשה זאת ע"י בעל מוח שיודע לכוון בפסוק הזה הכונות הראויות לכוין, וגם שיש לו לב טהור ופה קדוש וידים נקיות אזי יכול להיות בטוח שנעשה, בענדיל" הזה מסוגל שכל זמן שתלך אשה הרה עם הבענדיל" הזה קשור על בטנה לא תפיל בעזרת השי"ת. ותזהר להסיר את הבענדיל" באמצע חודש התשיעי (בקבלה) :
(ענין הזה מובא גם בספר מרה"ל אבל קטוע וחסר)

לחש למקשה לילד.

לאשה שמת הולד בבטנה ח"ו. קח כוז מלא מים שתוקים בידך ואמור לפני האשה זה הלחש.
שלושה מלאכים נחתו מן שמיא ועמהון תלת שרבישין. חד חיורא, חד אוכמא. חד סימקא. חיורא סליק ומחא לשמיא ואתא מימרא. סימקא מחא לימא בשרביטא ופלגיתי. אוכמא מחא לסימרא דפב"פ דאתיא מולדתא ושליותא בשלם':
אח"כ תן להאשה לשמות מים מן הכוס כפי רצונה. ולצורך גדול שהיא מקשה לילד ויש לפחד מסכנה. מותר לומר זה הלחש אף אם הולד חי. ויועיל בעזרת השי"ת (ת"א) :

לחש לעין הרע.

שלוש נשים עומדות על שן סלע. אחת אומרת פב"פ חולה. ואתה אומרת פב"פ אינו חולה. ואחת אומרת פב"פ אינו חולה ולא יחלה לעולם. אם איש עשה לו (לד) את הדבר הרע הזה בכיונה יפלו שערות ראשו וזקנו וגבות עיניו. ואם אשה עשתה לו (לד) בכיונה את הדבר הרע הזה יפלו

יפלו שערות ראשה וגבות עיניה ודדיה. וכשם שהים אין נד דרך. והרג אין לו כוליא והנמלה אין לה עצם. כך לא השלוט עין הרע בפכ"פ ולא תהיה לו (לה) שום חולשה. בכח הכתוב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור. שור עלי צעדה בנות עין עלי פורת בן יוסף פורת בן. עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים כרוה נריבי עם במחוקק במשענותם ממדבר מתנה ומסתנה נחליאל ומנחליאל במות ומכמות הגי. וכשם שנתרפא יחזקיהו מלך יהודה מחליו כן יתרפא (התרפא) במהרה פכ"פ וישיב לאיתנו (ותשיב לאיתנה) בכח השם הקדוש היוצא מן הראשי תיבות של אֶתָּה נְכוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. וקודם שיכנה השעה ירפא הקב"ה אותו (אותה) כאמור את מספר ימיו אמלא וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך. כן יהי רצון אמן סלה נצח ועד :

זה הלחש מקובל מאת הנאון הצדיק הקדוש וכו' הדבי ר' שמעלקר מניקלשבערג וצוקלה"ה :

לחש לעין הרע.

ויצעק משה אל ה' לאמר. אל נא רפא נא לה. אזוי וזי מען קאן נישט אַבצײלען קיין נין. אזוי זאל אצל פכ"פ קיין עין הרע נישט שולט זיין. נישט נין. נישט אכט. נישט זיבען. נישט זעקס. נישט פינף. נישט פיער. נישט דריי. נישט צוויי. נישט איינס : נישט איינס. נישט צוויי. נישט דריי. נישט פיער. נישט פינף. נישט זעקס. נישט זיבען. נישט אכט. נישט נין. די בערזמאנן פֿון דעם שפרוך איז אזוי. און די הירה שטערט צעהן ווערמער. אזוי ווי אין די תורה קאן מען נישט אָב־צײלען קיין נין. בעויהל עם איז נישט דאָ קיין נין. אזוי זאל אצל פכ"פ קיין עין הרע נישט שולט זיין :

(ספר ספודי יעקב בשם הנאון הצדיק הר"א זצ"ל אבר'ק פפר'ט) :

לחש לעין הרע.

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישער (נ"פ) ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך (נ"פ) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור (נ"פ) רבינו של עולם בכח השמות הקדושים היוצאים מן הפסוקים האלה מראשי התיבות ומאמצעי התיבות תסיר עין הרעה מן פכ"פ ותשלח לו (לה) במהרה

במהרה רפואה שלמה מן השמים. אמן סלה נצח ועד. ויהי רצון באלו
כיונתי כל הכונות שכיין בהן רב הונא עליו השלום ;
(קרניים בהוספה מספרים אחרים קדמונים)

לחש לעין הרע.

משביע אני עליכם כל מין עינא בישא. עינא אובמא. עינא צירובא.
עינא תכלתא. עינא ירוקא. עינא ארובה. עינא קצרה. עינא רחבה. עינא
צרה, עינא ישרה. עינא עקומא. עינא עגולא. עינא שוקעת. עינא בולבת,
עינא רואה. עינא מבטת. עינא בוקעת. עינא שאבת. עינא דרכורא,
עינא דנוקבא. עינא דאיש ואשתו. עין דאשה ובתה. עין דאשה וקרובתה,
עין דבחור. עין דזקן. עין דזקנה. עין דבתולה. עין דבעילה. עין
דאלמנה. עין דנשואה. עין דגרושה. ובל מין עינא בישא שיש בעולם
שראתה והביטה ורברה בעין הרע על פב"פ. גורנא ואשבכנא לבון בההוא
עינא עילאה. עינא קדישא. עינא חדא. עינא חורא. עינא דאיהי חיר
גו חיר. עינא דבליל כל חיר. עינא דבלא ימינא. עינא פקחא. עינא
דאשנחותא תדירא. עינא דבלא רחמי. עינא דאיהי רחמי גו רחמי. עינא
דבליל כל רחמי. עינא דלית עלה נבנוני. עינא דלא אדמיך ולא נאים.
עינא דבל עיינין בישין אתכפיין ואתטמרן לגו כיפין מן קדמוהי. עינא
דנמיר לישראל. בדבתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ובתיב
הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו. בההיא עינא עילאה גורית
ואשבכית עליכון כל מין עינא בישא שתסירו ותערקו ותברחו מעל פב"פ
ולא יהי לכם כח לשלוט בו לא ביום ולא בלילה לא בהקיץ ולא בחלום
ולא בשום אבר מרמ"ח איבריו ולא בשום ניד משמ"ה גידיו (לנקבה). ולא
בשום אבר מאבריה ולא בשום ניד מנידיה) ולא בשערותיו ולא בצפירניו
(לנקבה). ולא בשערותיה ולא בצפורניה) סעתה ועד עולם, אמן נצח סלה
ועד. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני
פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. בן פורת יוסף בן פורת עלי עין
בנות צעדה עלי שור. שור עלי צעדה בנות עין עלי פורת בן יוסף
פידת בן. יושב בסתר (וכו' עד נמירא);
(מספר עה"ק בהוספה מספרים אחרים קדמונים)

לחש לעין הרע.

(מצאתי בספר ב"י זה הלחש הנ"ל בקיצור בזה הנוסח)
משביע אני עליכון כל מין עינא בישא שבועולם שראתה והביטת
ודברה בעין הרע על פכ"פ. גורנא ואשבכנא לכון בההיא עינא עילאה.
עינא קדישא. עינא פקחא דנטר לישראל לעלמין. כדכתיב הנה לא יגום
ולא יישן שומר ישראל: וכתיב הנה עין ה' אל יראוי למיחלים לחסדו.
שתסורו ותערקו מעל פכ"פ. ולא יהי לכם כח לשלוט בו (בה) לא בשום
אבר מרמ"ח אבריו ולא בשום ניד משס"ה נידיו (לא בשום אבר מאבריה
ולא בשום ניד מגידה) לא בשערותיו ולא בצפורניו (לא בשערותיה ולא
בצפורניה) מעתה ועד עולם. בכח הפסוקים. אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסוככני מלה. מלה תסוככני פלט רני תצרני מצר לי סתר
אתה. בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור. שור עלי
צעדה בנות עין עלי פורת בן יוסף פורת בן. יושב בסתר (וכו') עד
גמירא). ויהי רצון מלפניך אתה גבור רעום אדני אלהי ישראל אלה
עשיתי שתשלח במהרה את המלאך רפאל לרפא את פכ"פ לחיים ולשלום
אמן מלה נצח ועד:

לחש לכל מיני קדחת.

ישתין החולה בתוך כד חדש של חרס כיום ה' כערב ויעמיד את
הכר על כל הלילה תחת מטתו. וכיום ו' בבקר קידם זריחת השמש
יקח החולה את הכר עם השתן וילך אל אילן הנקרא "האדרער בוים"
ויקבור את הכר עם השתן תחת האילן בארץ. ויאמר בשעת הטמנת הכר
זה הלחש ג' פעמים.

שווינד זוכט. געל זוכט. זומער זוכט. זיבען און זיבענציג אלערליך
געזוכט. איז בעסער איך געגראב דין אדרער דו מיך. דאס ווערט וואהר
אין נאָמס נאָמען אמן מלה (ת"א):

לחש לכאב הראש.

לכאב ראש הנקרא "מיגרענא" תאמר ו' פעמים זה הלחש בהנחת
ידך הימנית על ראש החולה.

"הישועה הזאת עשה בישראל. חי ה' אם יפול משערות ראש
ארצה. ויפרו העם את יונתן ולא מת. יהי רצון מלפניך ו' אלהי ואלהי
אבותי מלך הרחמים שתרחם על פכ"פ ותסיר ממנו כאב הראש ומיתוש
הראש

רפאל שער הלחשים המלאך נה 109

הראש. ותרפאנו ברפואה שפמה שישוב אל בריאותו כבראשונה בזכות שמתוך הקדושים היוצאים מן הפסוקים האלה. ה' הישועה על עמך ברכתך סלה. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. אמן נצח סלה ועד" (י"ט):

עוד לחש לכאב ראש.

מיחוש הראש היה על שפת הים. כסום היה רץ. כנחש היה נושך. כאיל היה מרלג. כשור היה נועה. פגע בו מיכאל המלאך. אמר לו מיכאל אנה הלך. אמר לו אני הולך לאיש פב"פ לישב על מצחו ולהוציא את עיניו. א"ל מיכאל בשבועה שלא תריץ כך ואל תלך לשם. ואל תוציא את עיני פב"פ. אלא לך וחשב נגרי. והלך וישב (רו"ח):

לחש לכאב שיניים.

כאשר תראה את הלכנה בפעם ראשון אחר המולד תאמר כך. „איוב היה מהלך בדרך. פגע בו אליהו הנביא וכו' לטוב. ואמר לו מפני מה אתה מצטער. אמר לו איוב מפני כאב השיניים שיש לי. אמר לו אליהו לך ומבול עצמך בנהר ריגור ותתרפא. ונחרפא. ומי שריפא לאיוב הוא ירפא אותי פב"פ. שלא ארע עוד מן כאב שיניים. אמן סלה נצח ועד" (באה"ט):

לחש לכאב שינים.

(במקום אחר מצאתי לחש הנ"ל כנוסח הזה). „איוב היה מהלך בדרך והיה שרוי בצער. שאל לו הקדוש ברוך הוא. מפני מה אתה שרוי בצער. השיב לו איוב בשביל הכאב שיש לי בשיניים שלי. א"ל הקב"ה לך אל נהר ששמו גרינרא ושתה מימיו ולא יהיה לך עוד שום כאב כלל. וכך לא יהיה עוד שום כאב בשיניים של פב"פ מעתה ועד עולם אמן סלה נצח ועד" (זה הלחש יאמר החולה בעצמו. או שילחוש עליו איש אחר בהנחת אצבעו על השן הכואב. או בהנחת ידו על הלחי אשר כנגד מקום הכאב):

לחש לכאב שיניים.

כאשר יראה החולה את הלכנה בפעם ראשון אחר המולד ישא את עיניו נגד הלכנה ויאמר הלחש הזה. „די לבנה איז אין הימעל. איך בין אויף די ערד. דער שטיין איז טיעף אין ים. דער בעהר איז טיעף אין וואלד. אווי ווי עס קאן איינס צום אנדערען נישט צו קומען. אווי זאל צו מיר קיין ציין-ווייטאג נישט קאנען צו קומען. אמן סלה נצח ועד" (כת"י):

לחש על שמן זית.

הנה בדרך הימנית הבלי עם השמן זית ותאמר עליו י"ר פעמים זה הפסוק מן ע"י י"ס. עדות על יאור. על פי יאור. וכל מזרע יאור. יבש גרף ואיננו. וצריך לבין שהראשי תיבות של שש תיבות הראשונות הוא עעי עפי בגימטריא שי כמנין עשרה פעמים אל הרומו על חסר. כמו שכתוב חסר אל ל ל' זיוס. והראשי תיבות של שש תיבות האחרונות הוא וסי ינו בגימטריא יבק הרומו על היחוד של השלשה שמות אדויה יהוה אדני. והשאר יבין המבין מעצמו. ובכח הכונה הרצויה ע"י לב פהר ופה קדוש וידים נקיות נעשה השמן זית הזה מסונל לגרש לל כאב וכל נפוח וכל כחלה לסוך עסו במקום הכאב

המספר אביעה חירות מביא מגולה זו אבל חסר שם תרבות.

אזהרות וכללים לכותבי קמיעות.

בספר חולדות אדם סי' קע"א החמיר מאד בחומרות גדולות בענין טהרת כותב הקמיע. אבל זה דבר קשה. ועל כן אלני בספרי זה לא הבאתי הקמיעות שהם השצעות לשמות מלאכים ואדירים תרשישים ושרפים. כמוכא בספר חולדות אדם כי אם ביררתי אותן שהם רק לירופי שמוח קדושים מן פסוקים המדברים מענין הישועה המצוקה. וקמיעות כאלה הם רק במקום חפלה חרירית כמזכר בספרי הקבלה. ולזאת לא הבאתי כזה גם החומרות הגדולות של הספר חולדות אדם. אמנם הבאתי מה שנתון מאד לדעת ולהזהר לכל כותבי קמיעות. ודי כזה בעזרת הש"ת:

וזה החולות אדם בקיטר. כותבי קמיעות לריבין להיות בעלי יראת ש"ים עם טהרת הגוף ונקיות המקום. וע"כ אל יבזז אל אשתו עכ"פ כל מה שלפני יום הכתיבה. ובצדק קודם חפלת שחרית יטבול עלמו במקוה אחר שיחמך לפורני ידיו ורגליו. ואחר ההפלה יתן ב' מעצעות ללדקה. אחת עבור אותו האיש שכותב עבורו הקמיע. ואחת עבור עלמו. ולריך ללבוש מקודם בגדים נקיים. ואם ח"ו ראה קרי בלילה. אז אל יקרב בשום אופן ביים המחרת לכתוב קמיע. כי ע"ז יש סכנה לשחתו וח"ו קודמין. ואף אם יש פקוח נפש ח"ו אל יסחכן עלמו לכהוב. אבל אם לא ראה קרי בלילה רק ששימש מטתו בלוחו הלילה. אזי אם אי אפשר להליל הן סכנת נפשות באופן אחר. מותר לו לכהוב הקמיע אחר שיטבול עלמו כמו טבילות וילבוש בגדים נקיים וכתונת נקי. אבל אם אפשר להליל את החולה מן הסכנה באופן אחר אל יכתוב לו קמיע בלתי פרישה עכ"פ בליל הקודם. וגם יזהר מאד הסיפר לכתוב הקמיע במקום נקי וטהור. וקודם הכתיבה ירחוץ ידיו היטב. ויכוין ששחרת

שמהם עשר אלכמותיו היא נגד עשר ספירות העליונות. אח"כ יאמר יהי נועם יושב בסתר עד גמירא. ואח"כ יתפלל תפלה זו בדונה כנגד מזרח. יהי רצון מלפניך אלהי אשר אהיה ה' צבאות אלהי ישראל ייצלני פב"פ על ידי קמיע זה שאנכי פב"פ פותח עבודי. יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. אמן סלה נצח ועד א"כ ישרטע ויכתוב ויזהר בכל ד"י הכתיבה כמו בכתיבת סתים:

ו"ר הספר מפעלות חלקים בקיור. כל מי אשר יערוז לבו להתעסק בקדושים לריך שיהי' לו התנאים שזכרים בפרק עשרה יומסין. לזמזומעלי וכו'. יהי' נזהר מלשנות כלל וכלל. רק שיהיו נכסדים בדקדוק גדול. זכל המסנה ידו על השחמונה. וגורם פנס להחלה וגם לנפשו ולנשמתו ושון גדול בידו. והנה אנכי שאלתי את המקובל המפורסם מוה"ר יואל בעל שם זולקלה"ה שהאר"י ז"ל סותר דברי עלמו. כי במקום אחד מפליג באיסור שימוש ע"י שמות הקדושים. משום שאין לנו אפר פרה וכלנו טמאי מתים. ובמקום אחר מהיר אס הוא בענין חמיסי. והשיב לי שיש ב' אופנים בענין זה. אופן א' היותר גדול והיותר מסוכן הוא הנקרא שימוש בשמות הקדושים בפועל ובחוש. שבושה מעשים גפלאים חוץ מדרך העצב לעין כל במו למשיך יין מן הכותל. או לכבות שרפה פתאם בלי מים. או להפוך אבן ללחם וכדול לזהב וכדומה. אופן ב' הוא לעשות השבעות או לכתוב קמיעות עם שמות הקדושים כדי להגן על הנפגע לגרש בזה את החילונים וכתוב העומאה המציאים בכנפס כל מיני מחלות ומגפות רחיל. ואזה בענין אופן א' לריך לדעת ולהזהר באותן השמות הקדושים שזריכים טהרה של אפר פרה. ואונס כי גם באופן הזה יש שמות שקדושתן נשגב וגורא מאד מאד עד שאין לריכין מן הדין כל טהרה. על דרך הכתוב הלא זה דברי כאש. ויה אס אין מקבל עומאה כך וכו'. אבל ודאי מ"מ נופני כבוד השם לריך טהרה גדולה בכל מה דאפשר. ובענין אופן הב' די בודאי טהרה הנוף ע"י טבילה עם טהרה הלכ וגקיות בנדים וגקיות המקום של הכתיבה. כי אין זה נקרא כלל משתמש בשמות רק ענין הדבר הוח שכתוב העומאה והחילונים בשמס ההשבעות אי ברחותם הקמיעות מתפחדים ויראים ובורחים משם מחמת יראה או נחמת שחנם יכולים לסבול ולעמוד נגד אור הקדושה שנמשך לשם ע"י פעולה זו. ובורחים כמו שבורח החשך מן האור. והרי פעולה זו כמו הפעולה של קריאת שמע ואמירת יהי נועם יושב בסתר במסגל לגרש את החילונים. ובאס ענין הקמיע הוא לפעול הריון והגלחה וכדומה. על פי רוב קמיע כזו היא מן לרופי שמות של חיזה פסוק המדבר מענין ישועה זו. והרי פעולה זו כענין תפלה תדירות. ובאס איס הזה אינו ראוי לעשות פעולה זו אין להפעילה כח הראוי למשיך אותו האור הנלך. וגם הין החילונים מתפעלים מאומה מזה. כמו שאין השען נחפעל בראש השנה מתקיעה שופר של אי או מתקיעה שופר של אדם רשע. ודבר זה ידוע ומוכן לידעי חן: **עוד** נזכר בספר תולדות אדם כללים האלה. כל מקום שכתב שגריך ליקך בקמיע

בקמיע תמיד. אעפ"כ רשות להסירו בשעת רחילה וטבילה. ואם הקמיע בתוך חיק של עור רשות ליכנס לבית הכבוד עם הקמיע :

רשות להפעיל לכתוב להנפעל כל הקמיעות השייכים לזה. וגם לפנות כל הרפואות בדרך הטבע. ואין קמיע אחת סותר קמיע שנית. גם אין פעולה גשמיות סותרת כח הקמיע. ואין כח הקמיעות סותר את הפעולה הנשמית. אמנם לריך לכתוב כל קמיע על קלף מיוחד. ואף שיכתוב כמה קמיעות לפעולה אחת. אבל רשות להשים כל הקמיעות בחיק אחד :

לפעמים יש חילוף גימטריאות בקמיעות. ואזי רשות לכתוב כל קמיע לפי הגימטריא שלו. רק שכל קמיע יהי נכתב על חתיכה קלף מיוחד :

כל דבר שאדם קונה לשם רפואה הן אם קונה קמיע והן אם קונה רפואה לריך לקטט לשם רפואה של פנ"ב וליתן כמה שרואה המוכר בפעם ראשון :

כל מקום שנזכר לשיט הקמיע בהמטה. הפירוש הוא לשים הקמיע בחיק ולהניח תחת הכר. אבל קמיע שחולץ על יולן המטה או על הכותל או למקשה לילד אין לריך חיק :

יש קמיעות שלא נזכר בהם שם הנפעל. מ"מ מהני הקמיע מאחר שהפעל מוזכר שם הנפעל טרם הכתיבה כנ"ל. אמנם ליתר שאלה יכתוב שם הנפעל פנ"ב בשולי הקמיע. והיינו שאחר סיום נוסח הקמיע יכתוב בזה הלשון — רפואה מן שמים לפנ"ב העשא קמיע זה אמן סלה וכן יהי רנ"ן — ואל ישנה הסופר מזה כי זאת אין מקלקל בודאי. ולפעמים יכול לתקן בזה :

אלו הקמיעות אשר לפעולת ההריון לריכה האשה לתלותן על לוארה. דאופן שמקום הקמיע יהי תמיד בין דדיה. הן בשעת התשמים והן בשעת הליכה. ותלך בה בכל ימי טהרתה :

במקום שנזכר לקשור את הקמיע על ירך המקשה לילד או על המלח לריך שלא יהיה דבר חולץ בין הקלף של הקמיע ובין בשרה והכתב יהיה למעלה. אבל לריך לכסות את הכתב בחתיכה בגד פשתן לבן ונקי וענין הקשירה לריך למשך בפאות הקלף ב' משימות ולכרוך מסביב הראש או הירך ולקשור :

כל מקום שלא נרשם בלדו איזה שם יהיה נכתב בתחילת השיטה ואיזה שם בסוף השיטה תדע שאין עיכוב בדבר. ובלבד שלא תחלק שם אחד לכתבו ב' שיטות :

לא יאמר הפועל שדוקא הוא לזייר הליורים בקמיע כמו שגדפסים בהספר כדוגמתן באורכן ורוחבן. אלא רשות לו לכתוב גדולים יותר או קטנים יותר. רק שיזכר שיהיה הלורה כמו בהספר :

בכל קמיעות שיכתוב פנ"ב לריך לכתוב בן פלוגית על שם אמו :
אם ישנה שמות ב"ן לריך להיות ב"ן כשר. בלי שום חשש נסך. ולריך למטול את הכלי :

ואני הקטן מחבר ספר הזה מוסיף אזהרה על כל אזהרות הגיל. שזוהר הסופר מלכתוב קמיע טרם ידע צבירור לירוף הקמיע על נכון. כי כמעט כל הקמיעות הנדפסות בספרים. משובשים המה מחמת טעות הדפוס. כי על פי רוב הבעלי מגיהים בהדפוסין אין להם ידיעה בענינים כאלה. וגשאר השבשים בלתי מתוקן. על כן אני מזהיר ככה. וכל השומע לי יעמוד על הברכה:

עוד אחת בספר מפעלות חלקים שכתב הקמיע לריך להזהר מאד בעניני המלאכים לדעת מהיזה כחות הם. אם מרחמים או מלד הרין. גם לריך להזהר שלא לכתוב קמיע כי אם בשעת שליטת הכוכבים האלה. לרק. חמה. נוגה. כוכב:

אמנם לא חבין דבריו מדוע צירר השעות לכתובת קמיעות רק בזמן שליטת ארבעת הכוכבים האלה. כי הלא יש סתירה לדבריו מן הספר ריחל המלאך. שכתב שם בספר המזלות. וזה לשון:

אלה השעות מימי השבוע הראוים לכתוב בהן קמיעין. יום א' שעה ז'. יום ב' שעה ה'. יום ג' שעה א'. יום ד' שעה ב'. יום ה' שעה ד'. יום ו' שעה ו'. ושמן ז' שעות האלה הוא זה אבד הי. עד כאן לשונו: **ועתה** לא חשב עפ"י הכלל הידוע מסדר שליטת ז' כוכבי לכת בימים ובילות ששמן של סדר התחלת הימים הוא חלם בצנש. ושמן

של סדר התחלת הלילות הוא בצנש חלם. נמלא שביום א' שעה ז' הוא זמן שליטת מאדים. וביום ב' שעה ה' הוא זמן שליטת חמה. וביום ג' שעה א' הוא זמן שליטת מאדים. וביום ד' שעה ב' הוא זמן שליטת לבנה. וביום ה' שעה ד' הוא זמן שליטת נוגה. וביום ו' שעה ו' הוא זמן שליטת לרק. ובשעה י' הוא זמן שליטת לבנה. הרי צפירוש שגם בזמן שליטת מאדים ולבנה מחיר הספר ריחל לכתוב קמיעין. ועוד קשה דמנא ליה להספר מ"א שמוחר לכתוב קמיעין גם בשעה שליטת כוכב. שהרי באותן ז' שעות שמזכיר הספר ריחל שולטים רק אלה הכוכבים. מאדים. חמה. לבנה. לרק. וגם דברי הספר ריחל קשה להבין. דמחנ"פ אם מותר לכתוב קמיעין בזמן שליטת ארבעת הכוכבים האלה ב' ח' ל' צ'. למה חשב רק ז' שעות בשבוע. הלא יש עוד כמה שעות בשבוע ששולטים בהן ד' כוכבים האלה:

ועוד קשה יותר ועתה שהרי יש סתירה גדולה מדברי הספר ריחל. הן לדברי עצמו. והן לדברי הספר מ"א. שהרי כתב עוד שם בספר ריחל באותו העמוד שמתחיל ספר המזלות. וזה לשון:

ואלה ימי החודש אשר הם ראויים לכתובת קמיעין. א. כל היום. ב. בקר. ג. לא כלום. ד. כל היום. ה. בקר. ו. לא כלום. ז. בקר. ח. בקר. ט. י. לא כלום. יא. בקר. יב. כל היום. יג. לא כלום. יד. בקר. טו. לא כלום. טז. בקר. יז. ערב. יח. ימ. יט. לא כלום. כא. בקר. כב. כל היום. כג. לא כלום. כד. בקר. כה. כל היום. כו. לא כלום. כז. בקר. כח. כל היום. כט. לא כלום. ל. בקר. עד כאן לשונו:

זכר יודע ומבין יראה ויבין שחשבון השני של הספר רז"ל סותר דברי עלמו בחשבון הראשון. וגם יש סתירה מדבריו לדברי הספר מ"א. ואינו רוצה להאריך בזה לברר הסתירות. כי אני סומך בזה על המבין מעלמו. ועוד נפלאות הוא בעיני מה שכתב עוד בספר רז"ל. וזה לשונו: **הכותב** קמ"ע יאמר, בשם די ברה שמיא וארעא תכתוב זה הקמיע לפלוני בן פלוני. ובשם המלאך הממונה בשעה הזאת של יום הזה. עכ"ל.

משמע מודבריו שכותב הקמיע לריך להזכיר שם המלאך הממונה על אותה השעה. והוא על פי הסדר של שליטת ה' כוכבי לכת. אבל הרי סותר את דבריו עלמו בענין שמות המלאכים האלה גד' מקומות. פקח עיניך וראה שם בדף ר' עמוד ב' שנובא סדר שליטת המלאכים בזמן תהלוכת ה' כוכבי לכת כזה. שכתאי מיכאל. לך ברקיא. מלד' גבריא. חמה דודניאל. נוגה חסדיאל. כוכב צדקיא. לבנה עניאל: ובדף י"ג עמוד ב' מביא סדר אחר כזה. שכתאי מיכאל. לך ברקיא. מלד' גבריא. חמה רפאל. נוגה חסדיאל. כוכב צדקיא. לבנה עניאל: ועוד שם באותו העמוד מביא סדר אחר כזה על פי מוסתא נכונה. שכתאי מיכאל. לך צדקיא. מלד' סמאל. חמה רפאל. נוגה עניאל. כוכב ברקיא או חסדיאל. לבנה גבריא: ובדף כ"ז עמוד ב' מביא עוד סדר אחר כזה. שכתאי מיכאל. לך צדקיא. מלד' סמאל. חמה רפאל. נוגה קפציאל. כוכב מיכאל. לבנה גבריא: נמלא דלביא דגל הדעות כך הוא סדר שליטתן.

שבתאי	מיכאל
צדק	צדקיא או ברכיא או ברקיא
מלד'	סמאל או גבריא
חמה	רפאל או דודניאל
נוגה	חסדיאל או ענאל או קפציאל
כוכב	צדקיא או ברקיא או מיכאל
לבנה	גבריא או ענאל או עניאל

וא"כ מי יוכל לעמוד על דעתו לברר הדברים לאמיתותן ולהכריע בין הדעות. ואין ע"ה כי אם ללכת ידי כל הדעות. והייט להזכיר איזה שמות מלאכים בחד

ביחד. חוקן שיש להסתפק עליהם. וכל זה אם היו שמות כאלה שמות להזכירם. דהיינו שמות כאלה אשר נתנו גם לאנשים להקרא בהם. אבל אלה השמות אשר מועילם לא נקראו אנשים ככה. הרי חסור להזכירם על חנם. איך גם עלה הזאת לאו גולה טובה היא:

שוב ראיתי עוד מניעה אחרת אשר אין באפשרות ללאת ידי כל הדעות של הספר ריחל בענין כתיבת קמיעין. שהרי מביא עוד שם בחלק הנקרא ספר נח דף ל' עמוד ב'. וזה לשונו:

כ"ל מי שרולה לכתוב קמיע לדרך לכתוב חתלה שמות המלאכים הממונים על אותה ההקיפה וכו'. ומחשב שם שמות אותן המלאכים של הדי הקיפות השנה. והנה שם בלוחו העמוד מביא תיכף חיזה טובחאות שומות בשמות המלאכים ההם. מלבד מה שמפוזר שם בכל הספר שמות מלאכי התקיפות אשר לא הרי זה כהרי זה. ואין דרך ברור להכריע בין אותן הדעות והנשחאות:

ולראות הדרך הישר הוא ללאת לגמרי מן המבוכה הזאת. ועל דעתי כי כל אלה האזהרות של הספר ריחל להזכיר מלאכי מוזרות השמים או גם מלאכי התקיפות קודם כתיבת הקמיע. וכן ענין דקדוק השמות והימים. כל זה שייך רק בענין כתיבת קמיעין של השבעות מלאכים להשתמש עמהם להכריחם שיעזבו רעון האדם. ובעיני נראה זאת לאיסור גמור. ואף שבעל הספר מ"א רולה בדרך אחד להקל בענין השבעות למלאכים ככ"ל. אבל אנו אין לנו אלא דברי חז"ל שאמרו על בכל קראנו אליו. אליו ולא למידותיו. ועוד אמרו לא תלוח לא למיכאל ולא לגבריאל וכו'. בלתי לה' לנדרו. ומכל שכן מלאכי מוזרות השמים שאין לנו להשען עליהם ולפנות בבקשה אליהם כלל וכלל. כי עליהם כתוב אשר חלק ה"א אותם לכל העמים. וגם הבט וראה מה דחיתא בספר ריחל בדף י"ג עמוד ב'. וזה לשונו „ואעפ"י שהן ממונים אין להם רשות להטיב ולא להרע. אלא הכל בצווי היוצר. וברצונו הכל. שכן הוא אומר כי לא ירעו וגם לא יטיבו. עכ"ל. ומה שחיתא בספר ריחל בהרבה מוקומות השבעות למלאכים וגם קמיעות כאלה. אין ראיה משם. כי הספר ריחל הוא ספר המורכב מן תערוכות חלקי ספרים ישנים גם חדשים בלי שום סדר הגון. והישנים הן נחגלו בעולם עוד קודם מהן תורה. קודם שנאסר לישראל כל עיני עבודה זרה. אפי' עבודה זרה שע"י השתתפות. מה שלא נאסר לבני נח. וחלק אחד יש בספר ריחל שנקרא בשם ספר נח. והוא ראיה שהרי מביא שם להקריב תרנגול לבן אל החמה. האם יעלה על הדעת שזאת מותר לישראל. ואלה חלקי ספרים הישנים אשר בספר ריחל נמלאים גם בספרי הרומיים בלשון לטיין עוד יותר הרבה ממה שנדפס בספר ריחל שלנו. ועיין במדרש תלפיות אזה כ' עיף כהוף שכתב שם בזה הלשון. „ואני המוזכר ראיתי ספר בלשון טורקי. קורין אותו ספר אדם הנאון. וראיתי בו דברים מתמיהים בתכלית הבקילות. ושם כל כחות השממויות ושיריהם וחילופיהן ותלופי

וחילופי חילופיהן ודרכם וכוחם ומני שלמותם של שעות וימים ששעית
וחדשים ותקופות ומולדות וחלי שנה ושנה. ושמות מלאכי קודש ושמות מלאכי
חבלה המניעים הגלגלים והמזלות וכוכבי לכת לילותיהם וימותיהם. והוא דבר
פלא. עכ"ל ופינא גדולה יש בלבי על המוציא לאור לראשונה את הספר
רזאל בהערבות כזה בלי שום סידור נכון. ועירב חשך עם אור. מר עם
מתוק. והדפס קמיע עם ציורים של ששה מלאכים שראשיהם כראשי
התרגולים. ואך חוכא ועלולא עשה בזה. ולא נאה להמלא כזאת בין ספרות
ישראל. וד"ל:

הדיוצא לנו מכל זה שאין להביא ראיה משם להחיר ענין השבעות למלאכים
וגם לא קמיעות כאלה. ואנו אין לנו היתר בכתיבת קמיעות כי
אם באופן שהקמיע יהיה ענין הפלה תדירות. שהשמות יהיו מן צירופי פסוקים
המזכירים מעין אותה ישועה המבוקשת. ואף אם נזכיר בהם שם איזה מלאך.
מ"מ לריך להזהר שהקמיע יהיה נכתב בדרך תפלה ובקשה אל רבון כל
העולמים אלהי ישראל שיטוה למלאכיו הקדושים האלה להחיש ישועה הזאת
המבוקשת. אבל להשביע למלאכים על איזה דבר שיעשו רטון האדם. נראה
בעיני בודאי ובודאי לאיכור גמור:

ובכן כיון שבאנו לזה הדרך הישר. שעלינו להניח לגמרי עניני השבעות
למלאכים. מעהה אין לנו בכתיבות קמיעות המותרות בודאי ככ"ל
לדקדק באזהרות הספר רזאל. להזכיר שמות מלאכי התקופות בפה או לכתיבן
בהקמיע. וגם אין לנו לדקדק כל כך בהשעות. רק העיקר שעלינו לדקדק
בשאר ההנח"ם דהיינו אלה הנזכרים בספר תולדות אדם. תנאי עהרה ונקיות
יראת שמים וכוונה אמיתית לשמותיו הקדושים של הבורא יתברך שמו וזכרו
לנצח כלמים:

ידע נא כותב הקמיע שמוצ לו לכיון קודם כתיבת הקמיע צירופי שמות
שם הוי"ה וצירופי שמות שם אהי"ה וצירופי שמות שם אדניי. הן מן
החודש הזה והן מן השעה הזאת שעומד בה. כי בכל חודש תתנהג ההשגחה
העליונה ע"י צירוף אחר. וכן בכל יום ובכל לילה ובכל שעה. כי צירוף שעות
היום שולטים בכל שעה ב' צירופים אחרים. צירוף אחד מן השם הוי"ה.
וצירוף אחד מן השם אהי"ה. וצירוף שעות הלילה שולטים בכל שעה ב'
צירופים אחרים מן השם אדניי וכדי שיהי נקל לכיון כונה הראוי לכל
כותב קמיע. הנגתי לפניך לוחות מן כל הצירופים. ואחיה אם בעל נפש אחיה
בין חבין את אשר לפניך:

לוח החדשים עם צירופיהם.

ניסן	יחוד	אהיה	אדני	אינד
אייר	יהיו	אהיו	אדינ	אידנ
סיון	יוהה	איהה	אניד	אנדי
תמוז	הוהי	היהא	דניא	ינדא
אב	הויה	היאה	דנאי	ינאד
אלול	ההוי	החיא	דינא	ידנא
תשרי	והיה	יהאה	נדאי	ניאד
חשוון	וההי	יתהא	נדיא	נידא
כסלו	ויהה	יאהה	נאדי	נאיד
טבת	היהו	האהי	דאינ	יאדנ
שבט	היוה	האיה	דאני	יאנד
אדר	ההיו	ההאי	דיאנ	ידאנ

ועתה חלני לפנך לוח השעות מן הימים והלילות של שבע כלם. ולא
 אחנע מלהניג חללם גם סדר שלישי ה' כוכבי נכת. וסדרתי
 לפנך הסדר של שעות ליל ה' ושל יום ה' עם ירופי השמית השולטים
 בכל בעה ושעה. וחמ"כ סדרתי בלוח אחד שאר ימי השבע רק עם סדר
 שלישי ה' כוכבי לכל בלעד. כי נכתבים בכל שעות הלילות והימים. ולא
 הלגתי בלוח האחרון סדר ירופי השמית של שאר הימים. יען כי תמיד
 שוין הוא כמו בליל ה' ויום ה'. ולוחות האלה נלרכים מחד. לאו דוקא
 לכוזה קיועין כי אם גם לכל אדם בר דעת לכמה וכמה ענינים. וכפרט
 לענין חילדיתיו בהולד לו ילד. ויכל תיבך לדעת עיי לוחות האלה בחזה מול
 גלד. רבה על פיו תהייה מדותיו ינפוחות העצמות. ודל:

לית

לוח כדר השעות של ליל א' עם צירופי השמות העילכיים בכל שעה ושעה.

סימני הצפערין מורים על שעות הוינקל אשר במדינות אירופא.

6-5	5-4	4-3	3-2	2-1	1-12	12-11	11-10	10-9	9-8	8-7	7-6
יב	יא	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מאדים	צדק	שבתאי	לבנה	כוכב	נונה	חמה	מאדים	צדק	שבתאי	לבנה	כוכב
דיאנ	דאני	דאינ	נארי	נריא	נראי	רינא	רנאי	רניא	אניד	אדינ	ארני
ידאנ	יאנר	יארנ	נאיך	נירא	ניאר	ירנא	ינאר	ינרא	אנרי	אירנ	אינר

סדר יום א'

6-5	5-4	4-3	3-2	2-1	1-12	12-11	11-10	10-9	9-8	8-7	7-6
יב	יא	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
שבתאי	לבנה	כוכב	נונה	חמה	מאדים	צדק	שבתאי	לבנה	כוכב	נונה	חמה
ההיו	היוה	היהו	ויהה	וההי	והיה	ההוי	הויה	הוהי	יוהה	יההו	יהיה
ההאי	האיה	האיו	יאהה	יההא	יהאה	ההיא	היאה	היהא	איהה	אההי	אהיה

לוח השעות מן הלילות והימים של שאר ימי השבוע
עם סדר שליכת הז' כוכבי לכת.

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ש	צ	מ	ח	נ	כ	ל	ש	צ	מ	ח	נ

כדי להורות את בני עמי שידעו אך להגיה את הקמיעות הגדולות מן הצידיים. הנני מוכרח לעדסם הסודות של הקמיעות האלה :

סוד הקמיע למגפה מאת הרוקח זוקלה"ה. הוא לירוף מן הראשי תיבות של ויהי נעם. יושב בסתר וכו' עד גמירא צלור המטרה. ורגל המטרה בטיה הראשונה הוא לירוף מן הר"ת של הפסוק, ואת האגסים אשר פתח הציט הכי בסגורים מקטין ועד גדול וילאו למלא את הפתח. טעה ב' של רגל המטרה הוא לירוף מן הר"ת של הפסוק, ואמרתם וזה פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במלכים זנפו את מלכים ואת בתנו הליל ויקד העם ויבטחו. טעה ג' מן רגל המטרה הוא לירוף מן הר"ת של הפסוק, ועבר ה' לנגף את מלכים וראה את הדם על המזקק וצל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המזחית לבוא אל בתיכם לנגף. ומחמת רגל המטרה הוא לירופי הפסוק, "ועמד פינחס ויפלו ותעזר המגפה". ב' חפנים. ועם כל התיבה נלמדך אותיות השם הוי"ה ביה ג"כ ב' חפנים. ושאר הענינים המכרים על ידועים הם ומוציא מעלם :

סוד הקמיע הנפלאה למגפה מאת הרוקח רבנו אליהו מגרידיץ זוקלה"ה. בקמיע הזה נמלאות ט"ו סודות. כל שורה בת ז' תיבות. כל תיבה בת חמש תיבות. נמלא כך כל התיבות עולה במספר השם הקדוש יבב. וכל האותיות ביחד הן ה' פעמים של מספר יב"ק ועולות בסך הכל במספר הק"ס. וכל המספר יב"ק מן האותיות הוא לירוף אחר. דהיינו שכל אותיות הראשונות מן כל התיבות יש להן לירוף אחד. וכל האותיות השניות מן כל התיבות יש להן גם כן לירוף אחד. וכן השאר. ודל' :

מספר יב"ק מאותיות הראשונות יש להן לירוף הזה מן הפסוקים האלה. ויזכר אליהם את נח ואת כל החיה ואל כל בהמה אשר חיו בתבה. ויעבור אליהם רוח על הארץ וישבו המים. ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים :

מספר יב"ק מאותיות השניות יש להן לירוף הזה מן הפסוקים האלה. לישועתך קימי הוי"ה. ויעק משה אל הוי"ה לאחר אל נא רפא נא לה. ויקח אהרן כאשר דבר משה וירך אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם וימן את הקערה ויכפר על העם ו' :

מספר יב"ק מאותיות השלישיות יש להן לירוף הזה מן הפסוקים האלה. ועמד בין המים ובין החיים ותעזר המגפה. ויעמד פינחס ויפלו ותעזר המגפה. אלה סודי לי מלך תלמי רבי פלג מסובבני סלה. אלה האל עשה פלא הודעת בעמים עז' :

מספר יב"ק מאותיות הרביעיות יש להן לירוף הזה מן הפסוקים האלה. ה' גילת ציוע עמד בני יעקב ויוסף סלה. יוד הי ויו הי ישיעה המלך

המלך יענו ביום קראנו לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך.
אזנ דהו זחט יכל מנס עפל קר שט":

מספר יב"ק מלוחיות החמישיות יש להן לירוף הזה היולא מן הראשי
היבות של יושב בסתר וכו' עד גמירא כזה. יבע בשי אלמ
ואלא בכה ימי מהב ילו כחל ואל חמל מיי מבי מיל ימא ומא ליר בחו רחב
אזמ עשמ לחא רול יבכ מיל לבד עכי פתב רעש וחת כוכ בחו אזי שיו
עאב אוא יא וב":

ואת הפסוק למה פרחת נמלא הפסוק "כרמנה חזיר מיער וזיו שדי
ירענה" בלירוף השמות אב"ג ית"ץ. קר"ע שט"ן. גנ"ד יכ"ש
בט"ר לה"י. ואחר כל תיבה מן הפסוק הזה נמלא אות אחת מן השני
שמות א"ל הו"ה:

סוד הקמיע למגפה מאת המניד הקדוש מטוריסק וזוקלה"ה. קמיע זה סודו
עמוק. והרבה יגעתי להשיג סודו. ובדרך החזון לאדם דעת שעמדתי
על האמת. הנה לזר הקמיע סודו הוא שנעשה כמו מחסה מוקפת עם
כותלים מסביב ובאמצע הוא החוק ושולי המחסה. כותלי המחסה העמדו
והרכבו מן פסוקים וירופי שמות. ובאמצע המחסה הן לירופי שמות מן תיבת
אש ואחר עשר סממני הקטרת. נמלא שהרי זה כלו כמו מחסה עם אש
ואחר עשר סממני הקטרת שסגולתה לעזר המגפה. זה הוא סוד ענין קמיע
הזה בכלל. ועתה נפרשנה בפרטיות:

הנה בלד העליון מימין בקרן מזרחית דרומית נמלאות ד' אותיות גדולה
בחתה. מתחתית אותיות האלה כתובים שמות ד' מלאכים שהראשי
תיבת של שמותם הוא בחתה. בכותיות של אותיות האלה כתובים שמות ד'
מלאכים שהר"ת של שמותם הוא קטרת. לז דרומה של המחסה העמד מן
השם הקדוש מופטפיה אשר סודו ידוע להגן ולעשות מחסה על האדם מסביב
להלילו מכל רע. מחסת בלד קרן דרומית מערבית נמלאים הפסוקים איך שנעשרה
המגפה ע"י הקטרת של אהרן הכהן הגדול. עתחת בלד קרן מערבית לפנות
בכתבים לירופי שמות מן הראשי תיבות של ויהי נועם יושב בסתר וכו' עד
גמירא. והחמשה אותיות אשר לבסוף הן הר"ת מן הפסוק, ויעמד פינחס ויפלל
ותעלז המגפה". לז לפונה של המחסה העמד מן לירופי שמות היולאים מן
הר"ת של למנל בנגינות ומן האותיות של תיבת מגפה במילואן. בלד קרן
מזרחית לפנות מזרחית לירופי שמות מן הר"ת של הפסוקים ויאחר משה אל
אהרן קח את המחסה וגו' עד ותעלז המגפה. בסוף הג' שורות בכתבים ג'
מילואי אות ה. ובשורה הד' הוא השם הו"ה ב"ה במילואי ע"ב. ואח"כ כתובים
לירופי שמות מן הר"ת של המזמור הלהים יחנט ויברכנו. ואח"כ בכתבים לירופי
שמות מן הסופי תיבות של זה המזמור. באמצע הקמיע שהוא כמו החוק
זהאולים של המחסה בכתבים לירופים מן תיבת אש בפשט ובמילואי. וגם
התיבות

החינוך אחד עשר בלרופיו של ששה אופנים. כי חיבה בת ג' אופנים
אין לה יותר מן ששה לירופים. ובחוק חוכו הן לירופי שמות מן הראשי חיבות
של כל סממני הקטרת. שהם נטף ושחלת וחלבה סמים ולבנה זכה בר צד
יהיה. ואח"כ הן לירופי שמות מן הר"ת של האחר עשר סממנים שהם הנרי
והלפרן החלבה מור וקליטה שכלת נרד וכרכס הקטט קליפה קנמן בורית
כרשינה יין קפרסין חמר חירין עתיק מלח סדומית מעלה עשן. ומה שנכתב
בהקמיע השם ג'ג'ג' כזה פעמים הוא שם הקדוש בג' לעומת הנגף דקליפה.
וניתן לו חוספות אור ו שהיא אור של אמת המורה חיים. ונקודותיו הוד
סיסהפוך מן דזה להוד. ומה שנכתב ממעל להמחשה השורה מה קוף חיים
יכו'. זה רמז על היד של המחשה. אבל אינני זכח לגלות רמז הזה. ודי
לחכימא ברמזה. והס"ת יזכור את רחמיו ויכבש את כעסו ויכלה דבר
ומגפה ולא ישמע עוד ושכר בגבולו. אך ששן ושמחה ישכטו בזהלמו. חמון:

דרי לך יא פסוקים המתחילים בנו"ן ומסיימין בנו"ן. והם מסוגלים
להנצל מעין הרע ומבשפים:

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן:
נחנו נעבור חלוצים לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו
מעבר הירדן:

נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון:
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון:
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען:
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:
נפתי משכבי מור אהלים וקנמון:

נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן:
נופת חסופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח
שלמותיך כריח לבנון:

גדו מחוד בבל ומארץ כשדים צאו ויהיו בעתודים לפני צאן:
גושקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים בחצים ובקשת מאחי
שאל מבנימין:

יהי רצון מלפניך ה' אורי שתתמלא רחמים עלי ותציל אותי ואת
בני ביתי מעין הרע ומכל מיני כישוף ותכריח את היצר הרע ואת השטן
מאתנו. וכשם שפרשת כנפך על אבותינו במדבר והצלת אותם מעינא
בישא דבלעם הרשע כן תפרוש את כנפך עלינו ברחמיך הרבים ונהיה
מבוסה במכסה של אור מקיף הנשפע ע"י שמותיך הקדושים היוצאים מן
מצוקים האלה. אמן נצח מלה ועד:

אות א

אבן

אבני טרה

אבני בליות

אבני שלחופת

אבירה

אהבה לבריות

אהבה מאיש לאשתו

אהבה מאשה לבעלה

און

כאב האון

רעש באון

חרשות האון

שרץ באון

אויבים

להבניע השונא

לסתום פי השונא מרע

שהאויב אל ירע לו

איצטומבא

קלקול האיצטומבא

ל'חוק האיצטומבא

להקאה מאיצטומבא

אבילה

להאות אבילה

אזהרות באבילה

אם של נשים

לבאב האם

לזיבה מן האם

אסממא

אסממא של הלב

אסממא של הריאה

אסכרה בילדים

אסכרה בגדולים

אדם רבורים

אדם זכובים

אריבה ימים

אות ב

בטן

התקשות הבטן

שמעבעניש בבטן

נפיחת הבטן

ביצים נפוחות

בית חרש

שמירה לבית חרש

חינוך הבית

ימי קביעת רידה

קמיעות לבית חרש

בנים

סגולות לבנים

סגולות לבנים טובים

סגולות לגידול בנים

קריאת שם לבנים

אות ג

גב הבואב

גבורה אנשים

גנבה

להביר הגנב

להנצל מבנים גנבים

נעלע זוכב

נרון

כאב בגרון

עצם בגרון

אות ד

דבור

נחסר כח הדבור

ילד שנתאלם פתאם

דבורים

נשיבת דבורים

דרים

כאב ונפוח בדדים

דם

לעצור דם החוטם

מי שרוקק דם

מי שמשתיין דם

נוילת דם מהריאה

לעצור דם מילה

לעצור דם פצע

לעצור דם נדה

דך

שמירה לדך

להצליח בדרך

אות ה

הברלה

כינת הברלה

הצלחה	לבקש רחמים על חולה	לרעת עם החולה מכוונת
סגולות להצלחה	סגולות לכל חולה	לרעת מקום הנמכע
להצליח לפני שרים	חלומות	יולדת
להצליח במשפט	שאלת חלום	שמירה ליולדת
להצליח בעסק	חן וחסד	ילדים
קמיע להצלחה	לחן לפני השלטון	ילד שאינו רוצה להניק
להנצל מהרהורים	אות ט	ילד הבובה המיד
הריון	טבילה	ילד שנחלה פתאם
סגולות להריון	ליל טבילה	רחיצת הילד
קמיעות להריון	ענין טבילה במקוה	סובאטא בילדים
אות ז	לאונס באין מקוה	צמיחת שיניים בילדים
ווארצלען	טחול	יציאת הילד
להסיר שומא ויבלת	נפיחת הטחול	הקאה בילדים
וסת הנשים	באב הטחול	קייבען בילדים
סגולות לסדר נשים	טחורים, העמאיריען	קאנקוד=הוסט בילדים
להביא הוסת	דם הטחורים	חלישת דגלים בילדים
אות ז	אבעבועות הטחורים	עין הרע בילדים
זיוג	לעצור דם הטחורים	שקראפעל בילדים
לראות זוגו בחלום	אות י	ים
למצוא בת זוגו	במה מיני ידיעות	נסיעת הים
זיעה	לרעת מניעת ההריון	שמירה לנוסע בים
להביא זיעה לחולה	לרעת מה העיבוד	תפלה לעובדי ימים
לזיעה יתירה	לרעת המונת זוגתו	אות כ
זכרון	לרעת מי ימות תחלה	כבד
סגולה לזכרון	לרעת אם ישיב הבעל	מחלת הכבד
לחרש השכל והזכרון	לדעת אם חי הבורח	נפוח הכבד
אות ח	לרעת מזל כל האדם	כלב
חולה	לרעת אם יקים החולה	נשיכת כלב

נשיכת כלב שומה

בלבים משחקים

כרכשתא הנופלת לחוץ

בשפים

סגולות לבטל כשפים

כתמים שעל דפנים

אות ל

לב

כאב לב

חולשת הלב

דפיקת הלב בחוקה

אות מ

מנפה

סגולות למנפה

אזהרות למנפה

קמיעות לכנפה

קמיע מאת הרוקח

קמיע מר"ח וויטאל זצ"ל

קמיע מהר"א מגריידיץ

זצ"ל

קמיע מהמניד מטורסק

זצ"ל

מחלוקת

סגולה למחלוקת

ענין מחלוקת החסידים

מכות וגעשווירען

דפואות למכות

לפתוח המכה

לרכך המכה

למכה, פיסטול"

מכות אש

רפואה למכה

למשוך האש מהמכה

לרפאות המכה

מנקת

להרבות הלב המנקת

מנקת שרוצה לגמול

הנהגות למנקת

מעוכרת

סגולות שלא תפיל

קמיעות שלא תפיל

סגולות שתלך בנקל

שלא תנוק מעין הרע

מקשה ליצר

סגולות למקשה ליצר

קמיעות למקשה ליצר

משוגעת

לרוח רע

למרה שחורה

אות נ

נגע צרעת

לנגעים, לשייטת"

לנגעי הפנים

לנגעים על הגוף

נחש

נשיכת נחש

ראש נחש

ניחור הקול

נכפה

רפואות לחו"ג

סגולות לחו"ג

קמיעות לחו"ג

אזרות לכעלי נכפין

נפוח

נפוח הכטן

נפוח שאר איברים

אות ס

סגולות

מה זאת סגולות

סכנה

להנצל מן רכבנה

אות ע

ענונה

סגולה לענונה

עין הרע

לבטל עין הרע

להשמר מעין הרע

עינים

רפואות לכאב עינים

סגולות לכאב עינים

סגולה לעזרת-תרנגולים

עשירות

סגולה לעשירות

מפתח הענינים על פי סדר א' ב' סדר 127

אות פ

פאקען ומאולען
פֿהקל השווענדוענ-
פאדאגרא
פדיון נפש לחולה
פדיון נפש לכל העיר
פחד
פגולות לבטל הפחד
פרנסה
פגולות לפרנסה
פוששים, וואנצען
פתיחת הלב

אות צ

צצית
צרה
צנצל מכל צרה

אות ק

קברות
קוספה לבית החיים
קבורת מעוברת
קדחת
רפואות לקדחת
פגולות לקדחת
קול
לחוק את הקול
קצבים טעליתו בבשר
קרי

פגולות להנצל מקרי
קרעמפין
רפואות לקרעמפין

אות ר

ראש
ראש ראש
רגל
חולשת הרגלים
כאב הרגלים
ריאה
רפואות למחלת ריאה
רעמאטיזם
רפואות לרימאטיזם

אות ש

שושנה, דויד
שחין
שינה
פגולה לשינה
פגולה לבטל השינה
למרבך בתיך השינה
להשתיק דתרגול
שיעול, היסט
רפואות להיסט
שכרות
להפג השכרות
שליקערץ
ששול
ששול עם הקאה

ששול עם דם
שיניים
רפואות לשיניים
פגולות לשיניים
שערות

להצמיח שערות
לשערות של קאלטור
שרפה
להרחיק השרפה
שתן
לעצירת השתן
למשתין במיטה

אות ת

תהלים
שמיש תהלים
פגולת תהלים
תילעים
רפואות לתולעים
תורה
חידישי תורה
תפיסה
להנצל משביה
השובה
לדחור בתשובה
תשמיש
חתן הנאסר
להנור מתשמיש

לחשים

לחש לכל מחלות
לחש לאהבת חבריות
לחש לאהבת הזיווג
לחש נגד אויבים
לחש לעצם בגרון
לחש לאדרא
לחשים לדם החוטם
לחש לדם מילה
יהי לדם פצע

תקנות לכותבי קמיעין	לחש להנצל מכלי זין
כפלים לכותבי קמיעין	לחש במקום סכנה
ביאור ענינים עמוקים	לחש למעוברת
הספר רזיאל המלאך	לחש למקשה לילה
ביאור על ג' קמיעות	לחשים לעין הרע
של הרוקח זצ"ל	לחש לקדחת
של הר"א מנרידיץ זצ"ל	לחשים לכאב ראש
של המגיד מטירסק זצ"ל	לחשים לכאב שיניים
מזמור ס"ז בציוור המגיד	לחש של שמן זית
יא פסוקים המהחילים	
בגוף ומסיימין בגוף	אזהרות לכותבי קמיעין

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד